

Giới thiệu Ác Ma Doanh Địa

Thể loại: dị giới, đô thị, võng du, huyền huyền

Người xưa có câu rượu vào hại thân, vậy mà Tiêu Phàm không từ bỏ được cảm dỗ đã thâm men say làm cho hệ thống mặc định hắn là thành phần "không bình thường", cho nên đã bị ném vào doanh địa tập hợp rất một lũ "không bình thường" chính hiệu. Một thiên tài player như hắn phải chịu cảnh sống chung với lũ người chơi vô cùng biến thái trong trận doanh Ác Ma.

Chị đại quyến rũ cuốn hút là một kẻ cuồng S (1).

Em gái mất kính điểm tĩnh lại là một kẻ cuồng M (2).

Cô bé dễ thương hiền lành nhà bên cạnh là kiểu người hai mặt.

Cô em đáng yêu ngọt ngào thì mắc chứng sợ hãi vô cùng nặng.

Chỉ có một cô nàng xinh đẹp, trông có vẻ bình thường nhất thì lại bình tĩnh nói với hắn: "Xin lỗi, anh nhầm rồi, tôi là nam. Tôi chỉ thích giả nữ chút thôi."

"Chỉ thích một chút cái đầu anh anh ấy!" Tiêu Phàm thật muốn ôm mặt thét dài.

Kết quả là từ đó về sau Tiêu Phàm phải trải qua cuộc sống của người bình thường trong xã hội biến thái. Xã hội sẽ đồng hóa hắn? Hay bản thân hắn sẽ lật trời thay đổi xã hội đó đây? Tất cả sẽ được giải đáp theo từng chương truyện của "Ác Ma Doanh Địa".

Hãy cùng nhóm dịch chúng tôi theo dõi từng bước chân của Tiêu Phàm nhé!!!!

Chống chỉ định:

- Cho những bạn vừa ăn vừa đọc truyện nhé. Vì có thể bạn sẽ phải lau màn hình thường xuyên với những màn khó đỡ của nhân vật đấy.
- Cho những bạn nghiêm túc, không thích truyện hài hước và cuốn hút theo từng chương nhé!!! Vì đã đọc thì sợ chẳng khép được miệng đâu!
- Cho những bạn không có thời gian rảnh nhé, vì nó sẽ khiến bạn "nghiện" khá nhanh đấy.

Còn nếu bạn là người miễn nhiễm với các Lưu ý trên thì còn chờ gì mà không nhảy hố cùng chúng tôi nào!!!^^

Ghi chú

(1) + (2): SM: S là viết tắt của Sadist có nghĩa là người bạo dâm hay còn gọi là ác dâm. Con M là viết tắt của từ Masochist là người cuồng dâm, thống dâm.

Ngoài ra nó cũng có thể là S: Servant có nghĩa là người hầu còn M: Master là chủ nhân.

Dù cho bạn có hiểu nó theo cách nào đi nữa thì ở đây SM luôn thể hiện một mối liên hệ giữa một cặp người trong đó một người luôn thích thú khi được hành hạ người khác, người còn lại thì hứng thú và hạnh phúc khi được đối phương hành hạ.

Bạn đang đọc truyện Ác Ma Doanh Địa được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Anh biến thái về phương diện gì vậy?

Tháng thứ chín khi "Tân Sinh" được nghiên cứu chế tạo, tại hội nghị trường kỳ của tổ nghiên cứu phát minh...

Johan - đại diện tổ nghiên cứu của nước Mỹ đang sửa sang lại những ghi chép của ngày hôm qua. Ông mỉm cười nhìn những đồng nghiệp của các quốc gia khác: "Hội nghị lần này là do tôi chủ trì, tôi đề nghị dùng kỹ thuật kiểm tra tâm lý vào trò chơi. Tức là, khi người chơi sáng tạo nhân vật thì phân người chơi tính cách có vấn đề vào một trận doanh đặc biệt, điều này có ích cho sự phát triển hài hòa của trò chơi trong giai đoạn đầu, giúp cho những người chơi bình thường được thoải mái hơn, càng hấp dẫn nhiều người chơi hơn."

"Tôi phản đối, đây là kỳ thị rõ rệt!" Đại diện của Ấn Độ - Nehru phản đối một cách kịch liệt.

"Mặc dù quốc gia của ông được gọi vui là dân tộc bất hack thế nhưng tôi không phải là nhằm vào nước ông, tôi đang suy nghĩ vì lợi ích của cộng đồng." Johan cười khẽ.

"Tôi cũng phản đối! Quá không công bằng đối với những người đó rồi! Hơn nữa cùng chơi một trò chơi thì cuối cùng hai bên cũng phải gặp nhau, sự phân chia này sẽ gây ra rất nhiều mâu thuẫn." Một ông lão cũng lên tiếng, trên áo ông ta in hình có cờ đỏ và năm ngôi sao, nói rõ ông lão này có địa vị rất cao.

"Ông bạn già của tôi ơi, chuyện này thì có gì khó, chỉ cần để hệ thống gửi tới một tin đó là: ngài rất may mắn được hệ thống chọn gia nhập trận doanh xxx, hơn nữa bọn họ sẽ có thêm một kỹ năng đặc biệt mà không gây ảnh hưởng tới sự cân bằng của trò chơi. Như vậy chắc chắn người nhận được tin tức này sẽ cảm thấy vô cùng hài lòng. Còn tới lúc gặp nhau à, đây là một trò chơi cho cả thế giới nên đương nhiên khi đạt đến một cấp độ nào đó thì chúng tôi sẽ cho liên thông các trận doanh với nhau, cũng giống như liên thông giữa các quốc gia với nhau theo kế hoạch vậy, có gì mâu thuẫn đâu."

"Tôi đồng ý với ý kiến của tiến sĩ Johan." Đại diện của Nhật Bản - Koizumi Shojiro phát biểu.

"Trong nhóm người bị tách ra chắc chắn sẽ có người phát hiện được những dấu hiệu bất thường, tới lúc đó lỡ như họ khiếu nại thì phải làm sao?"

"Ông bạn già cứ yên tâm, chọn con cóc từ những con ếch ra rồi để vào cùng một chỗ, sẽ chẳng có ai phát hiện điều gì khác biệt cả. Mọi người sẽ chỉ cảm thấy "có lẽ là thế giới vốn như thế này" mà thôi."

"Không biết mọi người có còn nhớ một game mà lúc chúng ta còn trẻ rất hot, tên là Liên Minh Huyền Thoại do Riot Games phát hành hay không? Khi anh đang chuẩn bị vào một trận đấu thăng hạng mà gặp được một đồng đội tâm lý biến thái, một thằng chuyên phá game thì khi thua sẽ khó chịu như thế nào..." Johan đúng là một nhà diễn thuyết vô cùng điêu luyện, nói có đạo lý rõ ràng. Những người này nghĩ tới Liên Minh Huyền Thoại mà ai cũng đã từng chơi rồi thì liền đồng loạt gật đầu, tỏ ý tán đồng.

...

Sau khi hội nghị thường kỳ kết thúc thì việc phân chia của người chơi cũng đã được thông qua: "Ông bạn già, tôi muốn trò chơi này tốt hơn thôi." Nói xong thì Johan cười hi hi rồi đi.

Đợi tới khi Johan đi xa: "Tiến sĩ Mã, ngày có ý kiến gì với cách làm của tiến sĩ Johan lần này không?" Một nghiên cứu viên trẻ tuổi nhìn về phía ông lão đáng tôn kính, hỏi.

"Mặc dù tôi không nhìn ra có gì khác lạ thế nhưng người Mỹ vốn chẳng phải là người chỉ hành động vì tình thần cộng đồng đâu, hiện tại còn không phát hiện điều gì không ổn nhưng tôi vẫn cảm thấy có gì là lạ." Ông lão thở dài một tiếng nói.

Ngày 25 tháng 9, năm 2990, ngày đầu tiên "Tân Sinh" khai mở...

Tiêu Phàm chém về phía sau một đao xử lý thêm một người chơi nữa. Hắn ngược nhìn bầu trời màu đỏ như máu, vẻ mặt đọng đầy nét buồn bã của cao thủ cô đơn xen lẫn vẻ khó hiểu "Chuyện gì trong đây thế này?"

[Tên: Mệnh Phàm]

[Đẳng cấp: 1]

[Kinh nghiệm: 0/100]

[Chủng Tộc: Ác Ma]

[HP: 38%]

[Thẻ Lực: 100/100]

[Thiên phú: Tửu tinh cuồng ẩm]

[Giá trị đặc biệt (chưa mở)]

[Sở trường (chưa mở)]

[PK: -100]

[Quang vinh: 0]

"A a a! PK đã lên tới -100 rồi! Ông đây mới cấp 1 mà PK đã vậy rồi, mặc dù rất đẹp trai nhưng như vậy thì quá không bình thường rồi đấy, biết không hả!" Một người chơi có cái tên "Mệnh Phàm" đỏ chót đang gào lên như bị điên.

Tiêu Phàm tạm ngưng hành động giết người, nghĩ lại những gì đã xảy ra...

Ngày 25 tháng 9 năm 2990, một trò chơi có độ chân thật đạt tới 99% được mở ra.

Một trò chơi có thể nói là vượt thời đại được những nhân viên nghiên cứu của cả thế giới nghiên cứu trong mười năm, cuối cùng đã ra đời.

Tiêu Phàm luôn mong đợi và có một sự yêu thích đặc biệt đối với thể giới trò chơi, vì để ăn mừng cho "thời đại mới" sắp tới nên một ngày trước khi game khai mở hắn đã uống rượu tới say mềm...

Khoảng 15h ngày thứ hai (game đã mở lúc 9h sáng) hắn mới bò vào trong máy chơi game mặc dù đầu vẫn đau và khó chịu. Thời điểm này đã chậm hơn sáu tiếng rồi nên phải nhanh chóng tham gia, đón đầu một khiêu chiến mới thôi!

[Hoan nghênh ngài đã sử dụng sản phẩm của công ty, đang quét hình, xin chờ một chút...]

[Quét hình hoàn thành, xác nhận ID450xxxx0925xxx, tên: Tiêu Phàm, đang kiểm tra vấn đề bảo mật...]

[Chưa phát hiện phần mềm của bên thứ ba, trò chơi đang khởi động, mười giây sau sẽ đi vào...]

Đập vào mắt hắn là một mảnh đất khô cằn, bầu trời màu đỏ như máu, hoàn toàn không có những cảnh đẹp lung lay mà nhà phát hành đã nói.

Tiêu Phàm ngơ ngẩn, đã tạo xong nhân vật rồi à? Tại sao lại không thấy Tiên tử xinh đẹp nắm tay "tạo nhân vật" vậy? Hoàn toàn không giống với những trò chơi bình thường thế này?

Khi Tiêu Phàm còn đang chừi bới khâu sáng tạo nhân vật thì có một tiếng xé gió truyền tới, nhìn lại thì thấy một nắm đám lớn đập thẳng mặt mình, roi mất 15% máu!

"Há, thẳng nhóc, nhìn mày chảnh thật đấy, nhìn cái gì hả? Đang nói mày đó! Mày nó, còn tỉnh tưởng như vậy nữa, muốn ăn đập tiếp sao?"

Chuyện đầu tiên mà hắn gặp khi đăng nhập trò chơi đó là bị PK...

[Bạn bị người chơi: A Quý Ca tấn công]

Ngay sau khi bị tấn công thì Tiêu Phàm lập tức phản kháng, mặc dù các phương diện khác Tiêu Phàm rất bình thường thế nhưng chơi trò chơi lại rất giỏi, mặc dù đây lần đầu tiên tiếp xúc với trò chơi kiểu mới này nhưng thiên phú vẫn còn, mặc dù kỹ thuật PK của hắn kém hơn nhiều khi chơi những trò chơi bằng bàn phím và con chuột thế nhưng chỉ cần kỹ thuật của đối thủ kém hơn thì chắc chắn hắn chính là cao thủ rồi!

Tránh thoát một đám, Tiêu Phàm dùng dao găm của mình chém thẳng vào người đối phương, thừa dịp đối phương không kịp phản ứng bồi thêm hai đao nữa khiến cho đối thủ phải đo đất. Hừ, muốn PK mà không chịu chọn đối tượng, kết quả là như vậy đó!

Giải quyết cái tên ngớ ngẩn kia xong thì liền có một người chơi khác đi tới: "Người anh em, cái thằng này làm sao vậy, tại sao lại muốn PK tôi..."

"Ha ha, lính mới, mày PK cũng giỏi đấy chứ nhỉ, để ông đây xử lý mày!" Tiêu Phàm trưng ra bộ mặt vui vẻ hỏi chuyện thì cái nhận lại là một nắm đám lớn đâm tới...

[Bạn bị người chơi: A Phát Ca công kích]

...

Hô, còn có 50% máu, lại giết được một tên nữa. Tình huống bây giờ là sao đây? Thật sự là không thể nào hiểu nổi, tại sao gặp kẻ nào cũng đều y chang phần tử IS thế này, chẳng lẽ các người không thể yêu thích hòa bình giống tôi được sao?

"Mày nó!" Còn chưa kịp nghỉ ngơi được chút nào thì đã thấy một màn quen thuộc, lại là một nắm đám lớn bay tới...

Tiêu Phàm có cảm giác như mình có skill khiêu khích vậy, vừa bước vào trò chơi là đã liên tục PK, PK không ngừng không nghỉ. Chẳng lẽ những chuyện không có nhân tính mình làm đã bị người phát hiện rồi à nên giờ đây mới bị toàn xã hội tấn công? Không đúng, mình còn chưa làm chuyện nào có thể xem là mất nhân tính kia mà. Mình chỉ là thấy những tên côn đồ tiểu bậy thì coi quần giúp chúng rồi đâm thùng lỗ Durex trong cửa hàng khi tới lễ tình nhân mà thôi, những chuyện này đều dễ xã hội tốt hơn và để con người có thể được sinh sôi nhiều hơn mà, sai trái chỗ nào đâu kia chứ?

Có câu nói là: đi đêm lắm có ngày gặp ma, cho dù kỹ thuật của hắn có cao hơn nữa thì dưới sự vây công của cả bầy sói như thế cũng phải tử trận, cuối cùng Tiêu Phàm cũng bị chiến thuật biên đề cho bẹp dí.

Tại điểm phục sinh...

Tiêu Phàm mới phát hiện mình đã đánh giá mình quá cao. Chẳng phải hắn bị cả xã hội căm ghét mà là... Làm người, cần phải biết nhìn xa trông rộng vì đôi khi sự thật lại là...

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Phàm Muội Muội Là Một Cô Bé Dễ Thương (1)

“Tới đây, đơn đầu dê!” Một quyền!

“Ông mày nhìn mày thấy ngứa mắt!” Một quyền!

“Lính mới, ngoan ngoãn để ông đây giết chết đi!” Một quyền!

“Ngươi quá kiêu ngạo rồi!” Một quyền!

A! Toàn bộ người chơi tại tân thủ thôn đều đang pk! Đâu đâu cũng thấy pk! Chẳng lẽ mình vào nhầm trò chơi sao? Quan trọng nhất là những người này đều có máu bạo lực sao? Cả trang bị đều không cần, chỉ cần thấy người là đánh! Tại sao tân thủ thôn lại không có nơi cấm pk cơ chứ? Chẳng lẽ trò chơi mở ra hoạt động mới “Người chơi công thành”? Thế nhưng mà tôi không nghe thấy nhà phát hành nói gì cả mà? Thế giới này điên rồi sao?

Có quá nhiều nơi cần chữa nhưng chưa đợi hấn chữa xong thì lại thấy một nắm đấm lớn bay tới...

Tiêu Phàm là người bình thường, thế nhưng người bình thường đứng lâu với lũ điên thì cũng sẽ nổi điên!

“Ông mày không đánh lại còn tưởng ông đây là Hello Kitty sao? Đại chiến Pk, ông đây đã trở về!”

Ý vào kỹ thuật pk xuất sắc nên Tiêu Phàm thành công chuyển ID của mình thành màu đỏ như máu, điểm PK cũng đã tới -100, khi ID đã đỏ như vậy rồi thì thế giới xung quanh cuối cùng cũng yên tĩnh lại, bởi vì kể cả là người điên cũng muốn giết con gà mà không phải là tấn công một con hổ.

Nhìn thấy một mảng ID đỏ bồng bồng như ráng mây đỏ trên bầu trời của Tân thủ thôn, Tiêu Phàm tỉnh táo lại, cũng tìm lại được sự tự tin của một game thủ chuyên nghiệp, ít nhất là ID đỏ hơn phần lớn người. Hấn thở sâu rồi suy nghĩ về tình trạng trước mắt.

Nhìn nhìn vào thanh dao găm trong tay, hấn nhìn xem tin tức của trang bị này...

[Tên: Dao gọt trái cây]

[Loại hình: vũ khí]

[Chất lượng: rác rưởi]

[Độ bền: 10%]

[Lực công kích: yếu]

[Thuộc tính: không]

[Đặc hiệu: Rất dễ dàng có thể gọt vỏ, nơi nào có vỏ thì gọt nơi đó]

[Điều kiện trang bị: không]

[Ghi chú: một trong những trang bị của tân thủ do Tân Sinh gửi tặng, vật phẩm đã bị khóa.]

Lực công kích yếu tới đáng thương, làm người tôi xấu hổ nhất vẫn là độ bền! Từ khi đăng nhập tới bây giờ hấn còn chưa giết được một con quái, nhiệm vụ cũng chưa nhận được, tôi nói chuyện với một NPC cũng chưa từng nói, độ bền đều là khi PK mà tụt, cái trò chơi này cuối cùng là chơi thế nào! Khó khăn lắm mới bình tĩnh lại thì bây giờ hấn lại muốn giết người...

Còn những trang bị còn lại thì sao? Lúc đầu còn có một cái áo tân thủ rách nát và vài đồng lẻ, thế nhưng đang trong pk bị giết nên mấy đồng lẻ chả biết bị chôn ở đâu rồi, còn chiếc áo rách thì khi độ bền về 0 thì sẽ bị mất, chỉ còn lại thanh vũ khí mà thôi, đó cũng là do tổ tiên thương hại mới còn.

Chuyện gì đã xảy ra? Khi đăng nhập thì nhân vật trong trò chơi đã bị sáng tạo rồi, kể cả khoa học kỹ thuật càng tốt thế nhưng không thể nào nhảy qua bước sáng tạo nhân vật chứ? Mà ID vẫn là ID mà hấn thường dùng: Mệ Phàm, thế nhưng khi đăng nhập thì chỉ có thể do mình điều khiển, chẳng lẽ sau khi uống say, trong lúc say lại chui vào trong này, đăng nhập rồi lập nhân vật sao? Mệ nó, tại sao lại không nhớ được cái gì?

[Cấp: 1] [Kinh nghiệm: 0/100] Cả nửa ngày mà kinh nghiệm vẫn là số 0, Tiêu Phàm rất ức chế vì sự thể nghiệm hồng bét này.

[Chủng tộc: Ác Ma] Hà? Hình như lúc giới thiệu tôi cũng không thấy qua trò chơi có chủng tộc này mà?

[HP: 38%] Dễ hiểu thôi, khi PK mà vẫn đầy máu thì là thần rồi.

[Thể lực: 100/100] (Khi phóng kỹ năng thì sẽ tiêu hao thể lực).

[Thiên phú: Từ tính cuồng âm]

[Ghi chú: tự mình uống rượu mà trải nghiệm!]

Ghi chú như vậy là thế nào? Tại sao lại liên quan tới rượu? À không phải, cần chữ thề là tại sao giới thiệu lại không rõ ràng như vậy chứ!

[Giá trị đặc biệt (chưa mở)]

[Sở trường (chưa mở)]

[PK: -100] Ha ha!

[Quang vinh: 0]

“Hả?” Có người tới gần như vậy rồi mà mình mới phát hiện ra, là cao thủ! Tiêu Phàm bị không khí của Tân thủ thôn lây nhiễm, quay người tránh né, chuẩn bị chiến đấu.

“Đừng khẩn trương, tôi không có ác ý, xin lỗi, làm phiền anh một lát.” Giọng nói nhẹ nhàng và ngọt ngào, dáng người trước mắt sau vênh, đôi mắt màu xanh lam, mái tóc màu vàng kim cuộn sóng phối hợp với một khuôn mặt xinh đẹp, rất có phong phạm của ngự tử, trong đầu Tiêu Phàm chỉ có hai chữ để đánh giá: Nữ thần.

“Ừm?”

“Từ lúc anh xuất hiện ở trong Tân thủ thôn này, tôi đã chú ý anh rất lâu rồi...”

Thời tiết dần trở nên ấm áp, mùa xuân tới lại đột ngột như vậy, anh đây đúng là anh minh thần võ, cứ như vậy đã hấp dẫn được sự chú ý của Nữ thần...

Khụ khụ, lúc này Tiêu Phàm vẫn thấy xúc động, vừa tiếp xúc trò chơi, còn chưa kịp cảm thụ sự chân thật của trò chơi, chưa kịp làm nhiệm vụ mà NPC tuyên bố, kể cả muốn giết chết một con Goblin cũng chưa kịp.

May mà tôi vẫn chưa từ bỏ, cuối cùng vẫn chờ được nàng tôi! ID của người đẹp này không đồ tức là người bình thường rồi, Tiêu Phàm sắp vui tới khóc, cuối cùng cũng tìm được một người có thể nói chuyện bình thường rồi!

“Tôi vẫn luôn nghi ngờ một điều là, anh không bình thường nơi nào chứ?”

Nhìn thấy nụ cười ngọt ngào đó, Tiêu Phàm cảm thấy bầu trời lại sụp đổ lần nữa...

“Tôi vẫn luôn thắc mắc, rốt cuộc anh biến thái ở chỗ nào nhỉ?”

“Cô nói cái gì? Cô nói lại lần nữa xem nào?” Tiêu Phàm không muốn mộng đẹp vừa đến đã bị tát cho tỉnh, đây là người bình thường đầu tiên mà hắn gặp kể từ khi bước vào trò chơi đến giờ.

“Tôi nói anh đó, rốt cuộc là biến thái ở chỗ nào nhỉ?” Hồ Nữ dùng ánh mắt “anh chính là đồ biến thái” để nhìn đối phương quả thực khiến người ta phải tức chết.

Ba của Hồ Nữ là người tài trợ cho “Tân Sinh” được nghiên cứu và phát triển cao lên. Dựa vào tiết lộ của ba Hồ Nữ, sau khi bước vào, cô có thể sẽ bị chuyển vào trận doanh Ác Ma trong trò chơi. Ở đó không có người nào là bình thường hết, đều là những kẻ biến thái cả. Cái gọi là trận doanh Ác Ma kỳ thực là để bảo vệ, hỗ trợ những người chơi bình thường trải nghiệm thế giới của “tân Sinh”. Ba của Hồ Nữ rất lo lắng nhưng ông ấy biết là cũng chẳng có cách nào cả. Mặc dù đứa con gái này của ông có dáng vẻ rất xinh đẹp nhưng với tư cách là người làm ba mẹ sao ông lại không hiểu con mình chứ. Hồ Nữ là một đứa biến thái, một khi bước vào trò chơi, ở cùng với một đám biến thái, sau này càng biến thái hơn thì làm thế nào? Cho nên ba của Hồ Nữ định dọa cho cô sợ mà từ bỏ, đừng có chơi cái thứ “Tân Sinh” gì đó nhưng thật không ngờ lại xảy ra kết quả ngược lại.

“Đây quả thực là một sản phẩm tuyệt vời. Thú vị thật, cả ngày giả vờ thù mị nết na trước mặt đám người nhạt nhẽo kia thật sự chán lăm rồi! Cảm ơn Papa!”

Bảo bối của ba ơi! Sao lại thành ra thế này? Nhưng có điều, dựa vào tính biến thái mà nói, con gái của ông chắc sẽ không bị thiệt thòi gì đâu. Cơ mà sao con gái ta lại là một đứa biến thái chứ? Đáng thương thay cho tấm lòng ba mẹ...

Có người sẽ hỏi tại sao ông lại không làm một người ba nghiêm khắc mà mạnh mẽ ngăn cản con bé lại? Kỳ thực, biến thái có thể là do di truyền, ba của Hồ Nữ là một ông ba bị cưỡng con gái...

Sau khi Hồ Nữ đăng nhập thì tiếng của trò chơi vang lên: [Người chơi thân mến, bạn thật may mắn đã được “Tân Sinh” lựa chọn vào trận doanh đặc thù, hãy thiết lập nhân vật của bạn trong trận doanh Ác Ma.]

Quả nhiên, bị ném vào trận doanh Ác Ma rồi...

Hoàn thành xong việc tạo dựng nhân vật, đi đến Tân Thủ thôn, trông thấy sự ồn ào náo nhiệt không bình thường tại đây, quang cảnh người người không chịu bất cứ ràng buộc nào, phải rồi, ở đây tuyệt thật sự, thật ý nghĩa, thế giới này không giống bình thường! Ở đây muốn làm gì thì làm, hoàn toàn dựa trên đam mê của bản thân, đây là diện mạo chân thực nhất của tự do!

Nhưng mà, ánh mắt cô bỗng nhiên bị thu hút bởi một người chơi có tên là Mệnh Phàm. Vì sao lại biết tên của hắn ư? Thì bởi ID của hắn hiện lên kia kìa.

Người chơi này rất bình thường nhưng tại sao lại thu hút được sự chú ý của Hồ Nữ? Không sai, chính là bởi hiện tại hắn quá bình thường, toàn thân đều lộ ra cái loại khí tức nhạt nhẽo hay nhìn thấy trong cuộc sống đời thường của người bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Phàm Muội Muội Là Một Cô Bé Dễ Thương (2)

Người chơi này rất bình thường nhưng tại sao lại thu hút được sự chú ý của Hồ Nữ? Không sai, chính là bởi hiện tại hắn quá bình thường, toàn thân đều lộ ra cái loại khí tức nhạt nhẽo hay nhìn thấy trong cuộc sống đời thường của người bình thường. Trong không khí của nơi này, loại khí tức nhạt nhẽo đó rõ ràng là lạc quẻ, đặc điểm rõ ràng này không thể thoát khỏi sự đánh hơi nhạy bén của Hồ Nữ. Giác quan thứ sáu của con gái chắc chắn không sai. Tình huống này nói thế nào nhỉ, nhìn dáng vẻ gãy gập của hắn trong đám người hoàn toàn có khuynh hướng bạo lực... Không đúng, những người chơi được chọn vào trận doanh Ác Ma đều có kết quả đánh giá tâm lý không bình thường, tại sao lại có một kẻ “khác loài” ở đây. Bạn xem này, khắp phổ đều là những kẻ tâm lý điên cuồng cuồng bạo lực. Đây mới chính là thứ hơi thở mà trận doanh Ác Ma phải cảm thấy mới đúng.

Vì thế, Hồ Nữ quyết định đi thăm dò một chút...

“Biến thái? Tôi á? Tôi giống biến thái ở chỗ nào?” Tiêu Phàm nói giọng run run, mang theo sự luyến tiếc với thế giới người thường.

“Bởi vì tôi nhìn không ra cho nên mới hỏi anh đó!” Hồ Nữ để lộ ra nụ cười mê hoặc lòng người.

Diễn giỏi thật! Khi xây dựng nhân vật, trình độ khoa học công nghệ cao khiến người ta không thể nói dối được. Tôi còn bị phát hiện ra nên anh chỉ có thể là một kẻ biến thái.

“Tôi không phải biến thái! Cô xem tôi giống biến thái không?” Đối với tình cảnh hiện tại của mình, Tiêu Phàm thực sự không thể hiểu được. Khó khăn lắm mới tìm được một người chơi có thể dùng ngôn ngữ để trao đổi với nhau về sở thích bình thường. Thế mà sao lại bị biến thành một kẻ biến thái rồi? Ngoại hình cũng không giống ông chú biến thái mà!

“Ha! Mau thành thật nói cho bản tiểu thư đây biết rốt cuộc anh biến thái ở chỗ nào?” Hồ Nữ không thể kiên nhẫn được nữa. Bình thường đối với những tên háo sắc bì ỏi như thế này, cô chẳng thèm để ý đến, chỉ là lúc này bản tính tò mò lại nổi lên, nếu không cô chẳng thèm nói năng từ tế như thế này đâu.

Tiêu Phàm oan ức, nói: “Tại sao tôi nhất định phải là người biến thái?”

“Được rồi, cục cưng, bản tiểu thư sẽ nói cho anh biết một bí mật động trời, anh xem này, toàn bộ đường lớn ngõ nhỏ này đều là những kẻ có tâm lý không bình thường. Đây! Chính là nhóm này. Nhóm mà anh vừa gia nhập, là một nhóm thích đánh nhau. Nhìn thì thấy là do trong cuộc sống bình thường gặp phải chuyện bất đắc chí, áp lực quá lớn hủy hoại tâm lý rồi biến thành kẻ cuồng bạo lực, cuồng đến mức càng ngày càng nghiêm trọng. Những người đến đây đều đã không còn ràng buộc với thế giới thực tại, bộc phát hết tất cả tâm tình, dục vọng, thích PK thì PK. Những người chơi có tâm lý không bình thường như vậy mới được chọn vào trận doanh Ác Ma. Cho nên, anh đích thị là một tên biến thái!

Tiêu Phàm nhớ lại kí ức trải nghiệm của bản thân thì hình như đúng là có chuyện như vậy rồi đột nhiên nhớ ra điều gì đó, run rẩy nhìn người đứng trước mặt, nói: “Không phải cô không giống với bọn họ, tâm lý rất bình thường sao?”

“Tôi á? Ha ha, tất nhiên là bình thường.”

“Ha ha, cô làm tôi sợ thót tim! Những lời cô nói ban nãy chắc là đùa thôi phải không? Mặc dù nó rất giống thật nhưng như thế thì dọa người quá, như thế không hay, không hay!”

“Ừ, đương nhiên chỉ là lời nói đùa thông thường thôi! Thực ra tôi là một kẻ biến thái. Anh có muốn thử không?” Sắc mặt Hồ Nữ đột nhiên trở nên hung phấn.

“Đừng đùa tôi, không buồn cười tí nào đâu.” Không biết vì sao Tiêu Phàm lại lùi về sau một bước, trong lòng cảm thấy có gì đó sai sai.

“Vậy anh thử đi!” Hồ Nữ mạnh mẽ rút roi ra, quát mạnh vào người trước mặt...

“Á! Á! Á...” Tiêu Phàm kêu lên thảm thiết, vang vọng trong khắp thôn Tân Thủ.

Tiêu Phàm ngồi bệch dưới đất, kinh ngạc nhìn cô gái xinh đẹp hiền lành trước mắt chỉ một giây sau đã hóa thành nữ vương SM, thực sự là hạn hán lời.

“Bốp!” Tiếng roi da hung hăng quật xuống đất. “Tin chưa? Đồ con heo!” Khuôn mặt hiền hòa của Hồ Nữ lúc này đã biến thành khuôn mặt tràn ngập sự thỏa mãn hưng phấn.

“Không sai! Tôi là loại S! Cho anh xem kỹ năng thiên phú của tôi này. Để bồi thường cho người chơi trận doanh Ác Ma, hệ thống sẽ bồi thường cho người chơi kỹ năng thiên phú. Những chủng tộc khác không có đâu, thiên phú ác ma sẽ được xác lập dựa trên đặc tính tâm lý biến thái của người chơi mà vẫn sẽ không làm ảnh hưởng đến sự cân bằng chung. Một mặt là bồi thường cho họ, mặt khác khai thông tâm lý cho người biến thái, giống như những phần tử bạo lực trên khắp phố, dường như đã có được kỹ năng thiên phú tăng cường sức chiến đấu rồi. Anh không chịu nói anh biến thái ở phương diện nào, vậy thì anh hãy thể hiện kỹ năng cho tôi xem anh có phải là người biến thái không đi.”

Hồ Nữ vừa nói vừa thể hiện kỹ năng ác ma thiên phú của mình ra.

[Kỹ năng thiên phú: quất roi thống khổ]

[Loại hình kỹ năng: Bị động]

[Hiệu quả: Quất roi thống khổ, khiến cho đòn tấn công của bạn tăng cường sự đau đớn, sự đau đớn tăng lên 100%]

[Ghi chú: Ác ma thích hành hạ! Khả Khả!]

Trò chơi đau đớn được thiết lập để giảm bớt sự kích thích tinh thần của người chơi, có chênh lệch với thực tế khoảng 10%. Ban nãy khi Tiêu Phàm trông thấy Hồ Nữ lấy roi quất mình, một mặt không dám tin tính chân thực của những lời cô ấy nói, mặt khác cảm thấy bị đánh một roi cũng chẳng sao nên không tránh đi, thật không ngờ, chính là cái cảm giác đau đớn tăng cường đó quất vào khiến Tiêu Phàm phải hét lên “Á! Á!”

Tiêu Phàm suy nghĩ về kỹ năng thiên phú của mình...

Lẽ nào mình thật sự biến thái ở đâu đó mà mình không biết? Không thể nào.

Không thể như thế được, không được nghi ngờ bản thân, mình là một người bình thường!

“Ế? Đây là kỹ năng gì vậy? Cuộc đời anh không được như ý, cả ngày chìm trong rượu chè, làm sao có được loại kỹ năng này?” Hồ Nữ không hiểu lắm về chứng nghiện rượu.

“Cuộc đời cô mới không như ý, cô mới là kẻ cả ngày chìm trong rượu chè!” Tiêu Phàm không thể bình tĩnh được nữa, có nói thế nào thì bản thân hắn cũng chỉ là một thằng nhóc mới bước chân vào xã hội, tuy rằng vừa bị đuổi việc...

Hít sâu vào, vẫn không thể bình tĩnh được, đây là cái thể loại cảnh ngộ gì vậy. “Chờ chút, tôi logout!”

Hồ Nữ mang về mặt thấu hiểu: “Ồ, vậy tôi sẽ đứng đây chờ anh. Lúc nào online thì nói cho tôi biết rốt cuộc anh có vấn đề gì về tâm lý nhé.”

“Cô mới có vấn đề!”

...

“Điện thoại! Đứng rồi! Điện thoại!”

“Alo, xin chào quý khách! Đây là nhân viên số 925 chăm sóc người chơi mới của trò chơi. Thưa quý khách, tôi có thể giúp gì được cho ngài?”

“Xin chào! Tôi bị phân đến trận doanh Ác Ma trong trò chơi, tôi...!” A, cái này nên nói thế nào? Nói như thế nào bây giờ, nói rằng tâm lý tôi không biến thái à?

“Có thể đổi trận doanh không?”

“Thật xin lỗi quý khách, người chơi bắt buộc phải chịu trách nhiệm với nhân vật trong Tân Sinh. Một khi đã thông qua xác nhận xây dựng nhân vật thì không thể thay đổi được. Xin hỏi chúng tôi còn có thể giúp gì được cho quý khách không?”

Tiêu Phàm bắt lực cúp máy. Rõ ràng có một nỗi khổ lớn cần nói nhưng đến lúc cần nói thì lại không thể thốt ra được một lời nào, làm thế nào thì mới phải.

Đăng nhập trang chủ, mở web forum

Tiêu đề đầu tiên: Trò chơi “Tân Sinh” hiện đang vận chuyển trứng phục sinh cho người chơi: Trận doanh Ác Ma, một nhóm người chơi không may mắn bị lựa chọn vào trận doanh Ác Ma.

“Không may mắn? Mợ nó chứ! Thật đấy à!”

Phóng viên Tiểu Miêu: Xin chào, tôi là phóng viên Tiểu Miêu của Phong Vân, hiện đang phụ trách chuyên mục phỏng vấn người chơi Tân Sinh. Xin được hỏi, rốt cuộc vì sao người chơi lại bị lựa chọn vào trận doanh Ác Ma của “Tân Sinh” vậy?

Nhà cung cấp: Tất cả là do sự lựa chọn ngẫu nhiên của hệ thống. Thực tế sau khi mở server, sự vận hành các sự kiện xảy ra trong trò chơi đều do hệ thống máy chủ của trò chơi tự quyết định, thế giới bên ngoài không thể can thiệp vào. Đây cũng chính là để bảo đảm tính công bằng trong trò chơi và những người chơi được gọi là may mắn kia tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến tính cân bằng của trò chơi. Sự khác biệt về người chơi là người, tinh linh,

người thú cũng là để tăng cường sự hấp dẫn cho trò chơi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Phàm muội muội là một cô bé dễ thương (3)

Phóng viên Tiểu Miêu: Vậy rốt cuộc người chơi của Ác ma và những người chơi khác có những điểm gì khác nhau?

Nhà cung cấp: Hệ thống sẽ cung cấp cho người chơi ác ma từng kỹ năng thiên phú cá tính hóa. Ví dụ như nhóm kỹ năng cuồng bạo (tăng 10% lực tấn công, liên tục trong mười giây). Nhưng tương đương với đó, người chơi ác ma không có hệ thống chuyển chức. Ví dụ như người chơi Nhân tộc sau cấp 10 nếu muốn chuyển chức thành Kỵ sĩ có thể sẽ phải trả một cái giá nhất định để giành lấy kỹ năng chức nghiệp chuyên nghiệp ở chỗ người hướng dẫn. Nhưng người chơi ác ma chỉ có thể tự tìm kiếm và tự phát hiện kỹ năng học tập của bản thân, không thể lấy được kỹ năng từ chỗ người hướng dẫn. Hệ thống sẽ dựa trên tác phong chơi game của người chơi ác ma để đưa ra một tên gọi phù hợp với người chơi ác ma. Đồng thời, người chơi ác ma có thể giành được tên gọi kỹ năng vĩnh viễn, sự xuất hiện của tên gọi được hình thành bởi thói quen lâu ngày, một khi hình thành sẽ không thể thay đổi được. Hệ thống đa dạng hóa như vậy có thể tăng cường tính đa dạng hóa cho trò chơi. Nhưng tóm lại, dưới sự kiểm soát của hệ thống máy chủ, sẽ không xuất hiện kỹ năng làm ảnh hưởng đến tính cân bằng của người chơi, không có kỹ năng nghịch thiên và cũng không có kỹ năng vô dụng mà chỉ có người chơi nghịch thiên.

Phóng viên Tiểu Miêu: Xin cảm ơn nhà cung cấp đã tham gia cuộc phỏng vấn này.

Hào Đại Bàn: Trong bar có anh em người chơi Ác ma nào không? Tình hình bên đó thế nào rồi?

Anh A Quý: Cạn!

Anh A Phát: Tuyệt!

Chị A Hoa: Đều là một lũ háo sắc.

Hoàng Trê Trâu: Tôi thích không khí nghệ thuật ở nơi này.

.....

Tiêu Phàm bỏ qua vô số tin tức của bạn rượu, cái đám người chơi thông thường không biết chân tướng thật sự, còn có cái đám người chơi biến thái nào tàn, chẳng nhẽ không ai phát hiện được có gì đó sai sai sao, lại còn vui vẻ gia nhập nữa chứ. Xem ra, thế giới “người mới” của tôi cứ không nổi rồi. Ác ma trận doanh, được thôi, đã đến rồi thì cứ an tâm, cho dù là ác ma trận doanh, tôi cũng muốn nghịch thiên!

“Sao nào, mau nói cho tôi biết ham muốn biến thái của anh thôi!”

Vừa mới online đã gặp ngay cái bản mặt háo hức của nữ vương biến thái SM, tâm trạng ổn định sau khi logout lại bắt đầu rối loạn rồi: “Cô chơi game mà không đi làm nhiệm vụ luyện cấp gì sao?”

“Tôi đã nói là chờ anh mà, anh xem tôi giữ lời như vậy, chẳng phải anh đã hứa là khi online sẽ nói cho tôi biết ham muốn biến thái của anh là gì rồi sao? Nhìn anh nóng tính như vậy, chẳng lẽ điểm biến thái của anh là do đến kỳ “đen đỏ” à. Anh ở đâu thế, tôi có thể gửi cho anh chút đường đỏ, mang đi pha nước uống đảm bảo hết đau ngay.”

“Cút!”

“Ái chà chà, chỉ đùa thôi mà, thế hóa ra anh...?”

“Tôi không phải biến thái!”

“Có phải anh thích đàn ông không? Sao lại hung dữ với một người đẹp siêu cấp như tôi vậy chứ?” Hồ Nữ thể hiện bộ dạng đáng thương nhưng lại không thể lấy được một tí đồng tình nào của Tiêu Phàm

“Cô mới thích đàn ông ấy!”

“Đúng rồi, tôi thích đàn ông mà!”

“A a a! Cô có thể để cho tôi yên tĩnh một lúc không?”

“Ừ ừ! Chắc chắn anh thích đàn ông rồi, nếu không thì chẳng thể đối xử với tôi bằng cái thái độ như vậy được. Hóa ra mọi chuyện là như vậy à?”

“...”

Kênh Thế Giới: Người chơi đầu tiên đạt cấp 10, Long Ngao Thiên.

[Người chơi: Long Ngao Thiên (sever Trung Quốc nói): Cảm ơn sự ủng hộ của mọi người, trong tương lai tôi sẽ thành lập công hội Ngao Thiên, hoan nghênh mọi người đến tham gia.]

“Đờ mờ, con X ngu ngốc lên cấp 10 rồi, lại còn tốn nhiều tiền để lên loa như vậy nữa chứ, cmm xa xỉ thật, mình phải tăng tốc độ lên thôi, bị trễ quá lâu rồi!” Tiêu Phàm bị thông báo của thế giới này thúc giục.

Giai đoạn đầu tiên, vật dụng dùng RMB (1) mua được chỉ mới mở một cái, đó là trang bị X chuyên dùng để phóng to âm thanh, hết một phát cần dùng đến 1000 RMB lận! Con X này thật sự nhiều tiền quá hóa ngu rồi!

*(1) RMB được viết tắt bởi tên tiếng anh là RENMINBI, đây là đại diện cho đồng tiền của người dân Trung Quốc. Tên thường gọi là yuan – Đồng nhân dân tệ được quy ước quốc tế là RMB là tên gọi chính thức của đơn vị tiền tệ nước Cộng hòa nhân dân Trung Hoa – Trung Quốc.

*

“Vậy thì nhóm chúng ta đi luyện cấp đi, Phàm muội muội!”

“Ài là Phàm muội muội?”

“Em đó, Phàm muội muội thích đàn ông còn gì. ID của chị là Hồ Nữ, gọi chị là chị Hồ Nữ là được. Sau này bị bắt nạt thì nói tên chị ra, chị sẽ giúp em!”

“Phàm muội muội cái con khi!”

“Em chính là em của chị đó! Phàm muội muội là một cô bé dễ thương!”

...

“Ngoài miệng cứ lem lem bảo không muốn, thế mà cơ thể lại cứ xuôi theo. Phàm muội muội... Không phải cuối cùng cũng đành phải theo chị lập thành một đội à?”

“Hồ Nữ, nhiệm vụ quan trọng nhất của chúng ta bây giờ là thăng cấp đấy!” Tiêu Phàm nhức hết cả đầu. Cô tiểu thư này cứ thích chọc hấn để mua vui. Nếu là một người bình thường thì chắc cũng ái muội lắm đấy, nhưng vừa nghĩ tới độ biến thái kinh khủng của người này thì... thôi, giữ mạng vẫn hơn.

“Phải gọi là chị chứ! Em gái ngoan, chị biết em thích chị mà, đừng ra vẻ ngại ngùng như thế.”

...

Đúng vậy, đội của Tiêu Phàm vừa hoan nghênh thành viên đầu tiên: Một kẻ S nghiệm đi ngược người khác cực kỳ biến thái - Hồ Nữ!

Còn về lý do tại sao phải để cô gia nhập vào đội của mình thì Tiêu Phàm nghĩ thế này:

Thứ nhất, theo quỹ đạo của những trò chơi thông thường thì phải tập hợp lại thành một đội mới nhận nhiệm vụ được. Mà hiện giờ cấp bậc của Tiêu Phàm đang tụt lút ở đẳng sau, cứ tốn thời gian đi tìm đồng đội thì thật sự quá lãng phí.

Thứ hai, ở cái nơi khi ho cò gáy này mà muốn tìm một đồng đội nằm trong diện chấp nhận được thật sự quá khó! Chỗ này toàn là mấy tên biến thái hét, tính ra Hồ Nữ vẫn còn có thể đào tạo lại được, và lại ngoại hình cũng khá ok. Chỉ có vài khuyết điểm chẳng hạn như cô ấy là một tên sadist bạo ngược, thần kinh không bình thường, miệng lưỡi cũng rất dễ tiện, kỹ thuật lại chả thể tin tưởng nổi, hết như một kẻ bệnh hoạn khó ưa...

Vừa nhắc đến khuyết điểm, Tiêu Phàm có cảm giác như mình có thể liệt kê ra hần một danh sách dài dằng dặc chẳng dứt. Nhưng cuối cùng hần vẫn ráng ngừng hành động ấy lại, thôi không tự dă kích lòng tin của bản thân mình nữa, bởi dù sao cô cũng là đồng đội của hần.

Lúc Tiêu Phàm logout, Hồ Nữ cũng out ra khỏi trò chơi, sau đó lên mạng tìm kiếm ID có vẻ khá quen ấy...

Không lâu sau, cô tìm được một tin tức thú vị: “Hay đấy...”

Beater: Mệnh Phàm

Năm 2885, trò chơi trực tuyến thịnh hành khi đó là "Thịnh thế" bước vào giai đoạn thử nghiệm, có một người chơi với ID Mệnh Phàm đã dùng kỹ thuật chơi cao siêu của mình để cướp đoạt rất nhiều tài nguyên trong trò chơi, tài khoản mà hần tạo ra đã si nhục những người chơi nạp RMB. Thậm chí khi công hội cỡ lớn trong giới vồng du khi ấy là công hội Ngao Thiên và hần sinh ra mâu thuẫn, hần còn một mình chống lại cả công hội, cuối cùng đánh bại công hội Ngao Thiên. Điều này làm cho mấy người chơi tốn rất nhiều RMB khác cảm thấy thật sự bất công, đã mất tiền mà còn không chiếm được những trang bị có hiệu quả cao nên họ rất khó chịu, cùng nhau khiếu nại rằng có người ăn gian. Cuối cùng, mấy công ty vì mục đích thương mại của mình nên đã thỏa hiệp với những người chơi nạp tiền, bảo rằng sẽ khóa tài khoản của hần vĩnh viễn. Những hạng mục cụ thể trong đó thì không ai biết rõ. Đến lúc này, anh Phàm đã chịu hi sinh vì tầm màn đen lớn nhất trong giới vồng du. Anh Phàm xin cung kính cúi chào những người chơi bình dân! (Ai đọc được

tin này tức là có duyên với nhau, xin đừng tố cáo để bị đám tư bản chủ nghĩa cực kỳ gian ác kia bắt bỏ đi. Hãy gìn giữ tinh thần của anh Phàm -- 2885. 4. 1)

Vậy là người này đã quen sử dụng cùng một ID để chơi những trò khác nhau. Mà lúc nghe thông báo về Long Ngạo Thiên trong thế giới trò chơi, Mệnh Phàm có vẻ rất khó chịu, cũng phần nào xác minh rằng hắn chính là beater Mệnh Phàm kia.

Nếu hắn quả thật là beater thì cô có thể thông thả bám vào con thuyền khổng lồ này mà đi chơi rồi. Nhưng đó cũng chưa phải là then chốt, điều chủ yếu là đến giờ cô vẫn chưa biết hắn biến thái chỗ nào, bởi thế cô mới gia nhập vào đội trước. Cho dù hắn không phải là beater thì cứ tiếp xúc với nhau một hồi, thế nào cô cũng sẽ phát hiện ra chỗ biến thái của hắn thôi! Và lại làm vậy cũng tiện cho cô trả đũa hắn, có thể dùng lời lẽ sắc bén của mình để giày vò chà đạp hắn. Niềm vui thú của cô chính là trông thấy hắn nổi điên mà!

Cuối cùng, hai người này cứ ôm những tính toán của riêng mình mà hợp thành một đội. Bọn họ cùng đi đến trước mặt một con dê núi mặc đồ tây...

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Có Muốn Phạt Người Ta Không?

“Chào ngài, chúng tôi có thể giúp gì được cho ngài?” Tiêu Phàm nhìn con dê kia, thờ dãi rồi nói.

Bản thân hắn phải chịu trăm cay ngàn đắng mới nói chuyện được với một NPC trong trò chơi, ấy thế mà NPC lại là một con dê! Chẳng lẽ chỗ này chính là thôn Dê trong lời đồn bấy lâu nay? Quà không hổ danh là thôn của những lính mới biến thái, chứ người bình thường ai mà chấp nhận được việc nói chuyện với động vật!

“Be he, chào tiểu ác ma mới đến! Ta chính là Đại nhân ác ma Sừng Dê Alistar vĩ đại! Người như ta thì làm gì mà phải nhờ đám người yếu đuối thấp hèn như các ngươi giúp đỡ!” Ông ta hếch cái mũi dê lên trời, liếc xéo Tiêu Phàm một cái.

Có nhầm không vậy trời? Cái thôn lính mới này hoang vu chẳng khác nào địa ngục. Ngang đầu là trời, cúi đầu là đất, đi vòng vòng cả nửa ngày trời cũng chỉ gặp mỗi một con dê này là NPC thôi! Ít ra mấy năm trước dân số ở thôn Dê cũng đâu có thừa thớt đến thế.

Mà chủ yếu là con dê này lại còn kiêu ngạo không thêm giao nhiệm vụ nữa chứ! Vậy bọn họ làm thế quái nào chơi tiếp được?

“Xin ông đừng đùa tôi nữa mà!” Tiêu Phàm không tài nào kìm nén được nổi phiền não nữa, bèn ngẩng đầu gào lên.

“Thôi, niệm tình người cầu xin ta như vậy, ta có thể để người đi xử lý mấy sinh vật cấp thấp lằng vằng bên ngoài thôn đấy! Không phải ta đang nhờ người giúp đỡ đâu nhé, chỉ là do người cầu xin ta tha thiết quá thôi!” Con dê kia lại kiêu căng nói.

[Nhiệm vụ: Tiêu diệt mười con chó địa ngục ở ngoài thôn, sau khi hoàn thành thì về đây báo lại cho ác ma Sừng Dê Alistar.]

Tiêu Phàm sừng sốt, cuối cùng cũng nhận được nhiệm vụ rồi? Không lẽ phải vượt qua bài kiểm tra ngôn ngữ biến thái cấp 4 mới có thể nói chuyện hòa bình với bọn họ? Mấy tên ở đây nói năng chẳng logic gì cả, người bình thường bố ai mà hiểu được cơ chứ!

“Ha ha, nhìn anh thế mà lại bị một con dê khinh thường, còn phải đi cầu xin nó nữa chứ! Thú vị thật! Lập đội chung với anh đúng là thú vị quá đi!” Bên cạnh lại còn có một đồng đội không tìm không phôi bị mình làm lơ nữa chứ!

...

“Ồ đây đâu có gì đâu? Hay là em gái đi nhầm chỗ rồi?”

Tiêu Phàm cũng lười chẳng thèm bật lại cái cách xưng hô vô lý ấy nữa: “Theo như tọa độ thì đúng là chỗ này.” Tiêu Phàm kiểm tra đối chiếu lại lần nữa rồi đáp lời. Nhưng trước mắt chỉ có mỗi một khu đất vàng đồng không mông quạnh, thậm chí cả một cọng cỏ héo cũng chả có. Hay là mấy con chó địa ngục kia bị người chơi săn đuổi đến mức tuyệt chủng luôn rồi? Chả nhẽ nào! Lúc mình rời khỏi thôn thì cái đám nhữn nã ấy còn đang tập hợp lại PK nhau kia mà!

“Thôi, chúng ta đi dạo quanh một chút đi. Dù có bị người chơi diệt hết rồi thì một thời gian ngắn sau chúng cũng sẽ sản sinh thêm mấy con mới thôi.”

“Rồi rồi, cũng đâu phải chuyện gì lớn.”

...

“Em gái, bình thường em hay làm gì?”

“Em gái, em có bạn trai không?”

“Em gái, em thích mặc váy kiểu gì thế?”

...

Cô gái này! Đề tài nói chuyện càng lúc càng quá đáng!

“Cô làm ơn im giùm tôi được không!”

“Em gái bình tĩnh nào, phải thủy mị một chút chứ!” Lúc này Hồ Nữ thực sự đang quá sung sướng. Mọi khi cô luôn phải giả vờ đoan trang nét na trước mặt cô chú bác nên toàn bị hỏi mấy câu nhảm chán đó. Bây giờ thì rốt cuộc cô cũng hưởng thụ được cảm giác vui sướng khi hỏi người ta mấy câu như thế.

Có điều cô chẳng hề biết mục đích hỏi của cô chú hoàn toàn khác hẳn mình...

“Em gái, nhìn đằng kia kìa! Cái gì vậy?”

“Im ngay!” Tiêu Phàm bị cô làm phiền đến mức không chịu nổi nữa. Đã là S rồi lại còn nói nhiều, hẳn bắt đầu thấy hối hận vì ghép đội với cô rồi!

“Tôi không đùa đâu, nhìn đằng kia kìa!”

Sao nghe giọng cô kinh hoàng thế nhỉ?

“Bé ngoan của tôi mà cũng biết sợ cơ à!”

Ở trước mặt Tiêu Phàm là một cụm mây đen dày đặc được tạo ra bởi vô số những con chó địa ngục...

Chó địa ngục có vẻ ngoài hết như giống chó sa bì. Chúng có mấy cái chân ngắn cùn cùn và bộ lông đen thui, to cỡ một trái bóng. Lúc này chúng đang há mõm thật to, nước dãi chảy ra nhiều thành giọt. Quái vật địa ngục đúng là chẳng dễ thương tạo nào, xấu xí kinh khủng.

Theo như ngoại hình của đám quái vật này thì có thể đoán được chúng di chuyển khá chậm. Quả nhiên là thôn lính mới, mấy sinh vật này chủ yếu chỉ để cho mấy tên mới vào luyện tập mà thôi.

Nhưng sao lúc này chúng nó cứ quay hết mông vào mặt bọn họ thế nhỉ? Lại còn liêu mạng chen chúc nhau chui vào trong nữa? Thôi kệ nó, làm nhiệm vụ quan trọng hơn!

“Mấy con chó biến chất kia! Hãy xem ta trừng trị các nguoi đây!” Tiêu Phàm đã đợi lâu lắm rồi, đến mức dao gọt hoa quả trong tay cũng đói khát không chịu nổi!

Một dao chém xuống, chó địa ngục còn chẳng kịp phản kháng đã chết tươi, không hổ là quái vật dành cho lính mới.

[Đội của ngài đã giết được chó địa ngục, kinh nghiệm + 1]

“Quá tệ! Xem tư thế anh dừng của chị đây này!”

“Ha ha ha! Ha ha!” Cùng với mấy tiếng cười ghê tởm ấy, tiếng roi da vun vút vang lên, từng đám chó địa ngục bị quất ra khỏi đàn.

Một roi vụt xuống..

[Đội của ngài đã giết được chó địa ngục, kinh nghiệm + 1]

[Đội của ngài đã giết được chó địa ngục, kinh nghiệm + 1]

[Đội của ngài đã giết được chó địa ngục, kinh nghiệm + 1]

...

“Thật không ngờ phạm vi công kích của roi da này rất hợp để xử lý cả một đàn nhưng nhúc chó địa ngục ấy. Rất có hiệu suất!”

Nhìn vẻ điên cuồng khoái chí trên mặt Hồ Nữ, Tiêu Phàm nghiêng răng nghiêng lợi cảm khái. AOE (phạm vi thương tổn) của mình thật là đáng ghen!

“Phàm muội muội, đã nhìn rõ chưa? Chị đây nói sẽ bảo kê em thì em cứ yên tâm đi nhé!”

Nhìn vẻ vênh váo của Hồ Nữ, Tiêu Phàm càng khó chịu hơn nhưng lại chẳng nói được gì. Nhìn lại mình mỗi dao chỉ chém được một con, mà không biết cái dao gọt trái cây này chịu được bao lâu nữa. Lỡ lát nữa quay về nó bị mẻ mất thì biết làm sao đây? Khi đó hẳn cũng chỉ đành dùng luôn hai bàn tay không mà giết đám quái vật hoa cúc nghìn năm để lấy điểm kinh nghiệm mà thôi! Tiêu Phàm cứ tưởng là mình dẫn dắt Hồ Nữ, ai dè lại ngược lại.

Mà có kinh nghiệm đưa tới thì đại gì lại không làm. Thôi thì cứ chém giết hết đám yêu quái đông đúc này rồi tính sau.

“A!”

Bỗng nhiên, một tiếng hét chói tai chọt vang lên làm cho Tiêu Phàm đang ngẩn người buồn chán chọt tỉnh táo lại.

“Gì vậy?”

Dưới từng nhát roi tiêu diệt đàn chó địa ngục của Hồ Nữ, “nguyên nhân” khiến chúng tụ tập lại một cách kỳ lạ như thế cũng dần dần hiện ra...

Tiếng kêu đau đớn vừa nãy là do Hồ Nữ cầm cây roi da trong trạng thái buff kéo lấy người chơi bị kẹt ngay giữa trung tâm đàn chó ấy.

Khi đàn chó địa ngục lương thiện kia đã dâng hiến hết thân mình để biến thành điểm kinh nghiệm cho Hồ Nữ và Tiêu Phàm, rốt cuộc hán cũng có thể trông thấy kẻ quái dị khiến đàn chó tụ tập lại. Người này mặc bộ đồ của lính mới rất bình thường, vóc người không cao không lùn không mập không ốm, tóm lại là thuộc diện trung bình. Gương mặt thanh tú khiến người ta có cảm giác như cô là tiểu thư của một gia đình danh giả nào đó, trên cái mũi thẳng xinh đẹp là cặp kính đen đơn giản, khá giống với một hoa khôi của khoa Khoa học tự nhiên.

Nếu là ngoài đời thì cô gái ấy chắc chắn đúng kiểu mà Tiêu Phàm muốn tiếp cận nhưng bọn họ đang ở trong trận doanh Ác Ma! Những người ở đây đều có chung một đặc điểm!

Chỉ thấy thiếu nữ đang bước ra từ đàn chó địa ngục kia có vẻ rất phấn khích, làm cho người ta cảm thấy thần kinh của cô đang ở trong trạng thái cực kỳ bất thường.

“Cô không sao chứ?” Tuy hỏi vậy nhưng thật ra Tiêu Phàm chẳng hề quan tâm đến chuyện cô ấy có bị gì không, thậm chí còn muốn linh đi mất. Nhưng vì thói quen lịch sự thường ngày mà hán hỏi ra một câu như thế, bởi vì đã gặp rồi thì chẳng thể chỉ đứng im được.

Thiếu nữ nghe thấy tiếng nói chuyện thì như chột thoát khỏi trạng thái hốt hoảng nào đó, quay sang nhìn Tiêu Phàm. Trong lòng hán bỗng dung trào dâng một dự cảm không lành, bất giác lùi về sau hán hai bước.

Đôi mắt cô ấy khá mơ màng, bờ môi mỏng hơi mở ra: “Anh trai, có muốn phạt người ta không?”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: “Nhật” Được Thành Viên Mới Thứ Hai

Tiêu Phàm nhớ lại lúc hán còn đi nhà trẻ thì ông nội của hán vẫn còn ở trên đời...

Ông nội hơi ngớ ngẩn của hán luôn lải nhải ghi nhớ điều gì đó: “Thế giới có âm thì tất có dương, có tốt tất có xấu, có được tất có mất, có mất tất có được, cho dù là thứ gì cũng có tính hai mặt của nó...” Nhìn cậu bé Tiêu Phàm đang nghiêm túc lắng nghe, ông ấy cảm thấy rất hài lòng.

“Bịch!” Một tiếng động nhỏ vang lên: “Có rầm tất có phân.” Tiêu Phàm xoay người đi về phía nhà vệ sinh.

Làm ông nội của hán tức giận đến mức râu dê cũng dựng thẳng lên...

Bây giờ, Tiêu Phàm nhớ đến lời của ông nội mình thì cảm thấy rất có lý, khi bạn gặp được một cô gái cá tính và gọi cảm như Hồ Nữ, bạn phải đoán trước được là mình sẽ gặp được một cô gái...

“Anh, anh có muốn trừng phạt người ta không?”

Đúng vậy! Chính là cảm giác này, cô gái này chắc chắn là một kẻ biến thái, hơn nữa còn là M!

“Ha? Chúng tôi chỉ đi ngang qua đây thôi...” Tiêu Phàm lập tức giả ngu, trời ạ, chỉ có một S mà hán đã xử lý không nổi, nếu lại bị một M quần lấy, hán còn có thể quay lại cuộc sống của người bình thường sao!

“Đừng, đi ngang qua thôi...” Hồ Nữ cũng định xoay người rời khỏi đây.

“Hà?” Tiêu Phàm hơi giật mình, lần này Hồ Nữ lại không phá đám mà hành động nhất trí với hán một cách hiếm thấy.

“Đội chút! Lúc này mấy người đã công kích tôi! Cứ định đi như vậy sao, hệ thống có nhắc nhở, tôi bị đội ngũ Mệnh Phàm ác ý công kích!” Cô gái mắt kính nhìn thấy đáng vẻ muốn lùi lại ngay khi thấy quý của đội ngũ này thì lập tức gọi bọn họ lại.

“Xin lỗi, lúc này đội ngũ của chúng ta đang làm nhiệm vụ của người mới, bởi vì quái vật cứ tập trung ở gần cô, chúng tôi không cẩn thận nên mới công kích trúng cô, ở đây, tôi xin lỗi cô.” Tiêu Phàm hoảng hốt vội vàng nói lời xin lỗi, co được dân được mới là nam tử hán, chuyện chủ yếu nhất là: Đùa giỡn

vậy, Tiêu Phàm không muốn bị cô ta bám lấy đâu.

“Công kích kia rất đau đó!”

Đương nhiên là Tiêu Phàm biết, hắn đã lĩnh hội Roi da thống khổ kia rồi, không đau mới là lạ.

“Thật sự thật sự vô cùng xin lỗi!” Bà cô à, sayonara (1), đừng bám lấy tôi nữa, tôi xin lỗi cô, bye bye. Trong lòng Tiêu Phàm vừa đọc thầm lại vừa xin lỗi rồi vừa rút lui về phía sau.

(1) sayonara: chào tạm biệt trong tiếng Nhật.

“Đợi chút! Tôi không có ý trách móc mấy người!” Trên khuôn mặt của thiếu nữ lộ ra vẻ ngại ngùng: “Có thể quật tôi thêm lần nữa không?”

“Hồ Nữ?” Tiêu Phàm nhìn về phía Hồ Nữ đang trốn sau người mình.

“Không được!” Hồ Nữ kiên quyết lắc đầu.

Ồ, kỳ lạ ghê, nếu làm chuyện như thế này, cô phải là người cảm thấy hưởng thụ nhất mới đúng chứ: “Hồ Nữ?”

“Không được! Anh không phát hiện ra cô ta là M sao?”

“M thì sao chứ? Một sự phối hợp tuyệt vời với S rồi còn gì, một công một thụ!”

“Anh thì biết cái gì chứ, sự hưng phấn của S được xây dựng trên sự đau đớn khi bị tra tấn của người khác, còn loại biến thái luôn vui sướng khi bị người ta tra tấn thế này, sao tôi có thể cảm thấy hưng phấn được chứ.”

“Không biết, tôi là người bình thường nên không hiểu những chuyện này.” Tiêu Phàm xua tay, tỏ vẻ không hiểu và cũng không muốn hiểu, hướng hồ bà cô à, cô cũng không cảm thấy ngại khi nói người khác là biến thái hay sao.

“Xin hãy quật tôi một lần nữa!”

Trong lúc Tiêu Phàm và Hồ Nữ nói chuyện với nhau, thiếu nữ M nhân lúc bọn họ không để ý, trực tiếp dán vào người hắn.

“Này, cô đừng có dựa sát như vậy chứ, mặt cô sắp dính vào mặt tôi rồi đó.” Là một người đàn ông bình thường, Tiêu Phàm đã có phản ứng của một người đàn ông bình thường với thiếu nữ M này.

Nhìn với khoảng cách gần thì thấy được làn da của cô gái này rất đẹp, làn da trắng như sữa bò vừa thổi liền đứt. A! Đối phương là biến thái đó, tại sao tim của mình lại đập nhanh hơn chứ.

“Hồ Nữ!” Tiêu Phàm gọi Hồ Nữ, quay đầu đi để tránh rơi vào tình trạng xấu hổ.

Nhưng hắn lại phát hiện ra Hồ Nữ đã chạy đến đằng xa.

“Tôi đã vất vả kéo hận thù của đám Chó Săn Địa Ngục trong khu vực này, đang bị mấy con Chó Săn Địa Ngục đó vây đánh, dùng cái miệng chó đầy thứ nước bọt tanh hôi dơ bẩn đó cắn xé mỗi một chỗ trên người tôi, một con rồi lại một con lao đến chỗ tôi, bao vây chặt chẽ không để lại một lối thoát nào, khiến tôi ở trong chỗ chật hẹp đó không đủ không khí để hít thở, tôi cảm nhận được sự hạnh phúc và vui sướng hiếm thấy. Thế nhưng, mấy người đã phá hủy hết tất cả, vốn tôi đã định khiến các người phải trả giá, thế nhưng, các người lại khiến tôi thấy được sự tồn tại của con đường lên Thiên Đàng! Vì vậy xin mấy người! Đến đây! Tra tấn tôi đi!”

Chỉ thấy cô gái khoa học tự nhiên này mang vẻ mặt chơi xấu nhanh chóng nhào vào người hắn.

Ra tay bắt ngực, ôm chặt bắp đùi của Tiêu Phàm.

Tiêu Phàm đã lớn như vậy rồi nhưng chưa bao giờ trải qua chuyện này cả!

“Cô gái! Bình tĩnh đi! Chuyện gì cũng phải từ từ! Không nên kích động! Kích động là ma quỷ...”

Nhưng cô nàng xinh đẹp này không thể nào thỏa hiệp nhanh như vậy được: “Xin anh hãy lãng nhục tôi!” Cũng không biết tại sao cô gái gầy yếu này lại có nhiều sức đến vậy, cho dù Tiêu Phàm làm gì cũng không thể thoát ra khỏi cô ta.

Năm phút sau...

“Cô gái, hãy nghĩ về ba mẹ, người đã nuôi dưỡng cô, hãy nghĩ về đất nước của cô, cô làm như vậy sẽ khiến bọn họ thất vọng đó...” Tiêu Phàm bắt đầu nói những thứ mà ngay cả hắn cũng không biết là gì, thế nhưng gian khổ vẫn còn ở đó như một ngọn núi to.

Không biết đã qua bao lâu...

Hai chân của Tiêu Phàm vẫn đang bị người ta ôm chặt, hắn khổ sở bò về phía trước, bò về phía Hồ Nữ: “Hồ Nữ, cứu tôi với! Trái đất thật là đáng sợ!”

Xin cô hãy cứu tôi đi!”

Hồ Nữ đã thấy “trận chiến” giữa cô gái ngốc và Mệnh Phàm, tuy Mệnh Phàm rất đáng ghét, tuy tiếp xúc chưa lâu với Mệnh Phàm, tuy mình là một người biến thái, thế nhưng cô vẫn có lòng đồng cảm với con người, thấy đáng về tội nghiệp của Mệnh Phàm, nói cho cùng thì cô cũng có một phần trách nhiệm trong đó: “Ừm, tôi phải cứu anh thế nào.”

Hồ Nữ đâu có biết, cái tên đang khổ sở bò đến đây lại lấy sức mạnh từ chỗ nào đó, sử dụng chiêu nhảy vọt lên! Cứ như vậy, nữ ôn nam, nam ôn nữ, mọi người đều vui mừng...

“Anh thả tôi ra! Anh cứ như vậy thì sao tôi cứu anh được chứ!” Hồ Nữ nhìn Mệnh Phàm đang ôm chặt bắp đùi của mình thì vừa xấu hổ vừa tức giận, tiện tay giờ roi lên, quăng ngay ra ngoài.

Nói thì chậm nhưng xảy ra thì nhanh, một bóng người nhanh như chớp nhảy ra, lập tức chặn trước người Tiêu Phàm, “đùng” một tiếng giòn tan, về ra khuôn mặt thỏa mãn của cô gái ngốc đó, cô ta không chịu được sự kích thích của thần kinh, kêu lên một tiếng rên tê dại và nhỏ yếu “U~”

Gai ốc của Hồ Nữ cũng theo tiếng rên đó mà nổi lên, nổi khắp cả người, trong một lúc, Hồ Nữ cũng mất đi sức lực để cầm roi, roi roi xuống mặt đất, tạo nên một con gió bụi nhỏ.

Một người thanh niên có vẻ buông thả nhìn như con chó chết, một cô gái mang vẻ mặt thỏa mãn sung sướng, một cô gái cá tính kinh hoàng đến mức run lay bấy, tất cả những điều đó đã tạo nên một bức tranh quý dị dưới bầu trời đỏ thẫm.

...

“Em đã không thể rời xa chị nữa rồi, tỷ tỷ đại nhân.”

“Cút!”

“Tỷ tỷ đại nhân thật sự quá sẵn sóc rồi, thế mà lại dùng lời nói bạo lực để ban thưởng cho em.”

“A, cứu tôi với!”

“Tỷ tỷ đại nhân, xin chị hãy quật em thêm một lát nữa đi.”

“Được rồi, thật ra Hồ Nữ như vậy là đã hành hạ cô rồi, vẫn luôn kìm nén không trừng phạt cô, chuyện này đối với cô mà nói cũng là một loại hành hạ mà.” Tiêu Phàm không nhìn nổi nữa nên nói.

“Hình như là rất có lý đó, ư ~ người ta đã có cảm giác rồi nè...”

...

Tiêu Phàm che trán mình lại, cuối cùng thì hắn vẫn bị biến thái bám lấy, ban ngày ban mặt, cứ cùng kẻ điên như thế này lăn lộn trên mặt đất cũng không phải là một biện pháp tốt, nói không chừng trên diễn đàn Tieba* sẽ xuất hiện tin tức dã chiến ở Tân Thủ Thôn mất.

(*Tieba: diễn đàn bên TQ)

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đội Ngũ Của Hắn Thật Không Đáng Yêu (1)

Dĩ nhiên cô ta sẽ không đi rồi, nếu vậy thì đành phải cho cô ta vào đội thôi, nhân tiện kim hãm cô gái S kia. Ha ha. Đương nhiên trong đội cũng có một thành viên tuyệt đối không đồng ý cho cô gái M gia nhập, có điều: “Vậy cũng được, giải tán đội ngũ, chúng ta có duyên thì tạm biệt!” Kết quả là đồng ý, bởi vì một khi đội ngũ bị giải tán, nữ M chắc chắn sẽ bám lấy nữ S, người chịu khổ chỉ còn một mình Hồ Nữ, cô chắc chắn sẽ không muốn.

Cứ như vậy, người biến thái thứ hai đã gia nhập đội của Tiêu Phàm, thiếu nữ mang thuộc tính M, Xà Cơ.

[Tên gọi: Xà Cơ]

[Cấp bậc: 1]

[Chủng tộc: Ác ma]

[Kỹ năng thiên phú: Cái giá của sự đau khổ]

[Loại hình kỹ năng: Bị động]

[Hiệu quả: Một khi bị công kích, hồi phục một số lượng HP, số lượng hồi phục và tần suất công kích cùng kéo dài trong một thời gian sẽ tạo thành tỉ lệ thuận.]

[Ghi chú: Đau khổ mang lại sự sống vô tận!]

Thực sự là kỹ năng này vô cùng phù hợp và nhân tính hóa với người có khuynh hướng biến thái. Mặt khác, mẹ nó, thành viên mới của chúng ta vừa nhận được kỹ năng mới.

[Tên kỹ năng: Ôm bắp đùi]

[Loại hình kỹ năng: Chủ động]

[Kỹ năng tiêu hao: 50 thể lực]

[Hiệu quả: Dùng hai tay trời buộc chân của mục tiêu, khiến mục tiêu không thể di chuyển trong 2 giây, trong lúc đó bản thân cũng không thể di chuyển, có thể chủ động hủy bỏ, thời gian cooldown là 5 phút.]

[Ghi chú: Chỉ cần là sinh vật có chân, tôi sẽ ôm được, biết ôm bắp đùi mới là người giỏi của xã hội địa ngục (Đặc hiệu tuyệt đối: Sinh vật có chân thì chắc chắn sẽ có hiệu quả, sinh vật không chân, ha ha, giỡn thôi, chúng ta chỉ ôm bắp đùi)]

Kỹ năng này đến như thế nào, Tiêu Phàm vừa nhìn bản giới thiệu liền biết, kỹ năng này có đặc hiệu tuyệt đối rất trâu bò, tại sao hắn cũng ôm nhưng hệ thống lại không cho hắn chứ, xem ra chỉ có hắn mới có bắp đùi, đùi của Hồ Nữ cùng lắm chỉ là đùi đẹp mà thôi, Tiêu Phàm tự an ủi bản thân.

Đi đến trước mặt con cừu kia lần thứ hai: “Hồi bẩm đại nhân Arista, nhiệm vụ mà ngài giao cho chúng tôi đã xong rồi ạ.” Nói tiếp thì hệ thống thật là keo kiệt đó, bọn họ đã giết mấy chục con Chó Săn Địa Ngục, sắp lên cấp 2 luôn, vậy mà vẫn chưa nhận được một cọng lông nữa.

“Hà? Tôi chỉ bảo mấy người giết một ít thôi, không nghĩ đến mấy tên ôm yếu như mấy người lại vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, hầu như tất cả mọi phiền phức đều được dọn dẹp cả rồi, tôi rất hài lòng, đã vậy, tôi sẽ giao cho mấy người thêm một nhiệm vụ, hãy đưa thứ này cho “Tibbie” âu yếm của tôi!” Con cừu vẫn hướng mặt lên trời, mắt lé nhìn Tiêu Phàm.

[Nhiệm vụ: Tiêu diệt 10 con Chó Săn Địa Ngục ở ngoài thôn đã hoàn thành, nhận được 100 EXP, 100 đồng tiền]

[Chúc mừng người chơi Mệnh Phàm đã lên cấp 2]

[Gây ra nhiệm vụ ẩn: Quà tặng cho Tibbie]

[Tìm kiếm trong thành phố dưới đất ở trong thôn, đưa quà tặng của Arista cho “Tibbie”]

“Tibbie!” Mẹ nó, phải chăm chọc như thế nào cho tốt nhỉ.

“Xin hỏi đại nhân Arista, chúng tôi phải làm gì để tìm được thành phố dưới đất?”

“Hãy phát huy trí tuệ của ác ma đi, đừng hỏi vấn đề ngu ngốc như vậy nữa, Arista tôi sẽ ăn óc của cậu bây giờ!” Một luồng khí bay ra từ lỗ mũi của con cừu.

Nhìn thấy thái độ của con cừu này, Tiêu Phàm đành phải tự giải quyết mà thôi. Trong Tân Thủ Thôn còn có thành phố dưới đất nữa ư? Hèn gì mà ở đây chỉ có một NPC, ngay cả cửa hàng cũng không có, hoàn toàn không phù hợp với logic, xem ra mọi chi tiết đều cần người chơi tự tìm hiểu để tăng thêm sự hứng thú khi chơi.

Nhưng tại sao hệ thống vừa mở ra liền cho hắn sống chung với một đám biến thái chứ, hắn cảm thấy chẳng còn hứng thú gì nữa!

[Tên gọi: Quà tặng cho Tibbie]

[Hình thức: Nhiệm vụ item]

[Ghi chú: Bên trong tràn đầy sự yêu thương của Arista dành cho Tibbie]

Mẹ nó, mắc ói ghê.

Cứ như vậy, Tiêu Phàm dẫn theo SM song sát lượn qua lượn lại một vòng trong Tân Thủ Thôn, đi đến trước một cái giếng cũ nát và khô cạn.

Theo lời nhắc nhở trong nhiệm vụ “tìm được thành phố dưới đất trong thôn”, “trong thôn, lòng đất”, muốn phù hợp hai điều kiện này cũng chỉ còn chỗ này thôi, bây giờ, chúng ta phải xuống đó như thế nào đây?

Trước mặt là một cái giếng cạn đồ nát.

Tiêu Phàm thờ dài, đã đến lúc ảnh đế như hấn hành động rồi, xoay người, trên mặt nở một nụ cười hèn mọn, nói: “Xà Cơ, đây chính là thời khắc trùng trùng trị em!”

Nhìn sự thay đổi đột ngột của Tiêu Phàm, Xà Cơ cảm thấy hơi hoảng hốt.

Hắn từng bước từng bước áp sát, vươn hai tay ra, mạnh mẽ đặt lên vai Xà Cơ. Lúc này vẻ mặt Tiêu Phàm đã biến đổi thành nét vui mừng nói: “Anh cực kỳ xem trọng em!”

Sau đó, chỉ thấy Tiêu Phàm vô cùng tàn độc, thẳng tay ném Xà Cơ vào trong miệng giếng, hành vi bán đứng đồng đội này Tiêu Phàm làm cực kỳ liên mạch trời chảy.

“Thật không nghĩ đến anh lại là người như vậy, Phàm muội muội!” Hồ Nữ nhìn chăm chú vào Tiêu Phàm với vẻ mặt khinh bỉ.

“Tôi chỉ thể hiện dáng vẻ chỉ huy của một đội trưởng xuất sắc, thể hiện cách chỉ huy thành viên M chính xác nhất thôi!” Đối mặt sự khinh bỉ của S nữ, Tiêu Phàm không thêm quan tâm, khiến thật chính là dùng để lấy ra làm đá dò đường, mặc dù phương pháp hơi đặc biệt một chút, nhưng chỉ cần đạt được mục đích là được rồi.

Đúng như dự đoán, Tiêu Phàm ngay lập tức nhận được thông báo của hệ thống. . .

[Đội ngũ của bạn phát hiện phó bản ẩn duy nhất: Black Goblin bên trong giếng cạn, thành viên đội ngũ đã tiến vào phó bản. . .]

[Hệ thống cập nhật nhiệm vụ phó bản: Black Goblin ban đầu trốn ở Hầm Ngục Tân thủ thôn bị trục xuất, rút cuộc tham sống sợ chết tìm nơi tránh nạn mới tại đây giếng đồ nát này, bạn đã phát hiện ra chúng, thân là ác ma, hãy dùng sức mạnh để triệt hạ bọn chúng đi!]

Cái gì? Không đúng, Thành phố dưới đất phải là Mỹ Dương Dương chứ, sao lại biến thành Black Goblin dưới đây giếng rồi? Quên đi, ngược lại phó bản ẩn duy nhất này nhìn qua thật đúng là không tệ, cũng không thiệt thòi gì. Lúc đầu hắn vốn muốn dùng ưu thế là M nữ để thăm dò nhiệm vụ Mỹ Dương Dương một chút chẳng ngờ lại mở ra được phó bản ẩn này.

“Bước nhảy của niềm tin!” Tiêu Phàm “Nhảy giếng tự sát”.

“Phù, chỉ rớt 10% HP, vẫn chấp nhận được!” Tiêu Phàm nhìn lượng HP bị mất, âm thầm tính toán.

“A!” Từ trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng thét chói tai.

“A!” Tiêu Phàm tiếp tục thét chói tai một tiếng: “Hồ Nữ, có làm không vậy, tôi ngã xuống chỉ mất có 10% HP, kết quả bị cô đề mông lên liền đi tong luôn 50% HP, giám cân lẹ giùm tôi cái đi!” Tiêu Phàm nhìn 40% HP còn lại của mình đau lòng nói.

Quả thực là một dũng sĩ đích thực, dám can đảm nhắc đến tuổi tác và cân nặng ở trước mặt con gái. . .

“Bóp bóp! Bóp!”

“A, nữ hiệp, tôi không dám nữa! Xin nữ vương bệ hạ tha mạng!”

Hồ Nữ vung roi, tức giận dồn Tiêu Phàm vào góc tường, Xà Cơ đứng một bên hâm mộ nhìn chăm chăm vào cây roi. . .

[Thanh trạng thái đội ngũ]

[Mệnh Phàm HP 40%]

[Hồ Nữ HP 95 %]

[Xà Cơ HP 95 %]

Vốn HP của hắn đang yên đang lành là 90%, kết quả bị bắt làm khiến thiệt cho con cộp cái kia, cắn răng ăn trọn một cái mông trời giáng, cực kỳ oan ức mà rớt một nửa lượng máu. Hồ Nữ nhờ hắn là khiến thiệt mà còn tận 95% HP, Xà Cơ “thích chịu ngược” cũng còn 95% HP, thật là một khiến thiệt trời sinh.

“Được rồi, nghe đây, hai cô đã nghe gọi ý của hệ thống, nhờ nghe theo sự hướng dẫn anh minh thần võ của tôi đây, hai cô đã có cơ hội tham gia phó bản ẩn duy nhất của hệ thống, đó là lý do chúng ta nên chuẩn bị chu đáo, nghiêm túc hành động, toàn bộ đều nghe theo sự chỉ huy của đội trưởng là tôi đây, đã rõ chưa!” Tiêu Phàm bày ra phong thái cao thủ để hù dọa hai con gà.

“Thôi đi!”

“Thôi đi!”

“Ồn ào cái gì, cái vẻ mặt khinh bỉ này là như thế nào đây, ăn ý như vậy, quan hệ của hai người tốt như vậy sao!” Tiêu Phàm rất đau đầu, hai con gà này đều không bình thường, đều là biến thái.

“Nghe đây, kỹ năng và thuộc tính của Xà Cờ là phòng ngự, nên làm lá chắn cho đội ngũ, hấp dẫn giá trị thù hận của mục tiêu, nhiệm vụ dẫn quái và chịu sát thương liên giao cho em, sau đó liền triển khai phòng ngự, hiểu chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đội Ngũ Của Hắc Thật Không Đáng Yêu (2)

“Nghe đây, kỹ năng và thuộc tính của Xà Cờ là phòng ngự, nên làm lá chắn cho đội ngũ, hấp dẫn giá trị thù hận của mục tiêu, nhiệm vụ dẫn quái và chịu sát thương liên giao cho em, sau đó liền triển khai phòng ngự, hiểu chưa?”

“Chưa hiểu, anh nói gì tuy em nghe không hiểu chi hết trơn nhưng mà có vẻ rất chuyên nghiệp. Không rõ lắm nhưng rất lợi hại.”

Trong đội ngũ tồn tại một đứa ngốc thật là đau đầu.

“Ý của anh là sau này việc chống đỡ công kích liên giao cho em, em nhất định phải đem công kích của kẻ địch toàn bộ dẫn đến trên người mình, sau này em phải chú trọng việc nâng cao năng lực phòng thủ, để kéo dài thời gian càng lâu càng tốt, nghe hiểu rồi chứ?”

“Sớm nói như vậy không phải tốt hơn sao, đương nhiên là hiểu, rõ ràng là một chuyện đơn giản nói thẳng ra là được rồi, lại cứ phải nói quanh co lòng vòng như vậy, anh cũng thật phiền, anh trai đội trưởng.” Xà Cờ bày ra biểu tình anh chính là rãnh rồi sinh nông nổi, ghét bỏ nói.

Cái gì mà đơn giản để hiểu chứ! Phải kiên chế, vì sớm ngày hoàn thành trận doanh Ác Ma, vì tương lai tốt đẹp sau này, kiên chế!

“Hồ Nữ và tôi phụ trách tấn công, Xà Cờ yểm hộ, bởi vì Xà Cờ có tuyệt kỹ Cái Giá Của Sự Đau Khổ, có thể triệt tiêu thương tổn.”

Dọc theo đường đi dưới đáy giếng, Tiêu Phàm gặp đợt Black Goblin đầu tiên.

Cao một mét rưỡi, thân hình gầy nhỏ, khuôn mặt lớn, mũi nhọn, mắt màu hổ phách, tai nhọn răng sắc, màu da đen kịt, trong tay quơ vũ khí bằng xương kêu lên: “Ầm ào ầm ào”.

“Được rồi! Chém quái!” Đội trưởng hô lên! Đây hăng hái...

5 phút sau...

“Anh cũng đừng buồn nữa! Không phải chỉ là Goblin thôi sao, hơn nữa chúng ta cũng đánh thắng rồi.” Hồ Nữ nhìn Tiêu Phàm đang không ngừng đập trán vào tường khuyên nhủ.

Xà Cờ đắm chiều nhìn hành động của Tiêu Phàm, hình như nghĩ đến điều gì, liếm liếm khóe môi.

“Chú ý một chút, là tôi đánh thắng, không phải là chúng ta, hai người thực sự là đồng đội heo! A! Tại sao có thể có người như vậy chứ!”

5 phút trước...

“Goblin bé nhỏ, chị tới đây, một roi quát chết mày nhé!” Dục vọng thiêu đốt hùng hực trong mắt Hồ Nữ, cô dẫn đầu xông lên, vung roi loạn xạ, đám Goblin đang tụ tập bị roi quát trúng oa oa kêu to.

Sau đó, “Phàm muội muội! Cứu tôi! Tuy rằng chị đây sắc nước hương trời nhưng mà chúng nó cũng không cần phải đuổi theo tôi mãi không tha chứ!” Cô vừa chạy vừa thỉnh thoảng quay người lại quát một roi.

Tiêu Phàm chỉ thấy Hồ Nữ đi lên, tay vung vung cây roi, sau đó nhanh chóng quay đầu bỏ chạy, chỉ trong phút chốc mà cánh còn người mất.

“Đánh cái rắm gì vậy! Cô nghĩ cô là vua xe lửa sao! Dẫn nhiều quái như vậy, muốn diệt đoàn chắc!” Tuy rằng Tiêu Phàm cảm thấy cực kỳ căm tức nhưng vẫn đưa ra phán đoán chính xác: “Xà Cờ, hãy hấp dẫn một vài con Goblin để Hồ Nữ giám sát gánh nặng! Anh sẽ ở bên cạnh tìm cơ hội giết một đám Goblin!”

“Hiểu rồi!” Chỉ thấy Xà Cờ tự tin đầy mình, nhanh như gió tiến lại gần Hồ Nữ...

Đúng lúc này Hồ Nữ lại định xoay người, vung đến một roi rồng ngâm hồ gươm!

Thế là Xà Cờ vừa tới liền thế chỗ Goblin, bị roi quát vào người, “A!” Một tiếng rên rỉ quen thuộc vang lên...

Tiêu Phàm thấu hiểu hồng trần, hiểu rõ đồng đội gì đó là thứ không thể trông cậy được. Hiện trường phó bản hỗn loạn, Tiêu Phàm mang theo biểu cảm

sống không bằng chết một mình tìm cơ hội tiêu diệt Goblin. May mà đợt thứ nhất tương đối đơn giản, Tiêu Phàm bên trái một chiêu, bên phải một chiêu, đánh mấy chiêu thì cũng quét sạch quái.

[Thanh trạng thái đội ngũ]

[Mệnh Phàm 30% HP]

[Hồ Nữ 50% HP]

[Xà Cơ 95% HP]

Lúc này chỉ mới là đợt quái thứ nhất...

“Được rồi mà!” Hồ Nữ nói: “Cùng lắm thì tui tui nghe anh chỉ huy được chưa.”

“Còn Xà Cơ thì sao?”

“Anh trai đội trưởng, em sẽ tự kiểm chế.” Xà Cơ bày ra vẻ mặt chưa thỏa mãn nói.

“Nhớ kỹ, nhất định phải nghe tui chỉ huy!”

“Vãi, bày ra khuôn mặt thôi, chẳng trách không tìm được bạn trai! Phàm muội muội!”

“Hồ Nữ! Cô nói cái gì!”

“Tôi nói là, tôi sẽ tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh, Sir! Yes Sir!”

“Mới chỉ là đợt quái đầu tiên mà trạng thái của toàn đội ngũ chúng ta đã gần như đã bị diệt đoàn, cho nên sau này nhất định phải nghe theo chỉ huy. Xà Cơ, em đi dụ quái, anh dẫn quái, Hồ Nữ, cô tốt nhất đừng có động đây. Đội tui nói đánh thì mới được đánh. Trong tình huống bình thường, cuối cùng đánh một cái là được, vì tui phát hiện ra hành động quát roi của cô có một chút khả năng đông cứng và thu hút thù hận cao, nhớ đừng quát lung tung! Nhớ kỹ phải khống chế dục vọng S quát roi loạn xạ của cô! Xà Cơ, còn em nữa, nhớ khống chế dục vọng M chịu roi quát!”

“Hai người đừng có bày ra vẻ mặt đáng thương như vậy nữa!”

“Làm gì mà hung dữ như vậy, anh có phải là đàn ông không, trước mặt hai người đẹp cũng không biết thương hương tiếc ngọc gì cả.” Tiêu Phàm từ trước đến nay chưa bao giờ khống chế được tiểu thư Hồ Nữ.

“Hừ! Tôi không thèm quan tâm!”

“Cái con gà nhép như anh, muốn quan là quan được chắc!”

Yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, vấn đề ở đây chính là hai cô chỉ là kẻ biến thái! Khác biệt giống nòi, không thể yêu thương nòi! Tiêu Phàm nói thầm, không dám nói ra trước mặt Hồ Nữ.

“Được rồi! Nghe theo chỉ huy, vượt qua phó bản này, phần thưởng của hệ thống nhất định rất tuyệt! Dù sao đây cũng là phó bản ân dụ nhất!”

Dường như được phần thưởng của hệ thống khích lệ, quá trình sau đó hai người đều rất phục tùng mệnh lệnh.

Xà Cơ đang ở trong phạm vi có thể chịu đựng được dụ quái, Tiêu Phàm dẫn quái, Hồ Nữ phụ trách giết quái và nếu có cơ hội thì quát roi tạo hiệu ứng đông cứng trong thời gian ngắn, tiến độ phó bản đều được Tiêu Phàm kiểm soát một cách hợp lý, ngay khi HP của hắn còn 20% thì một luồng ánh sáng bạc kịp thời xuất hiện...

Thăng cấp, đầy máu 100%!

“Sớm như vậy, hiệu suất thật cao!”

Hồ Nữ và Xà Cơ cũng không phản bác, trò chơi cao thủ tác chiến quả thực khiến cho các cô cảm thấy mới lạ, nhưng mà muốn nói là bá phục thì đùa cái gì vậy, có xem coi tính cách của hai bà cô đây chưa, dựa vào tính cách của hai cô, khâm phục gì đó tuyệt đối là chuyện không bao giờ có!

Nhưng trong lòng Tiêu Phàm vẫn vô cùng lo lắng, dựa vào tình hình những lần trước, Goblin đợt sau lại mạnh hơn đợt trước, nếu cứ chống đỡ như vậy thì sẽ không thể vượt qua phó bản này.

Thật ra suy đoán của Tiêu Phàm không sai, phó bản Black Goblin này chắc hẳn là bố trí cho người chơi giai đoạn cấp 10 ở Tân thủ thôn, chứ không phải chỗ để gà mờ dạo chơi.

Nhưng mà không còn cách nào khác, đến đâu hay đến đấy vậy, hiện tại chỉ có thể kiên trì đi tiếp, hơn nữa đây lại còn là phó bản ân dụ nhất!

Đội ngũ của Tiêu Phàm đi tới dọc theo hang động trong giếng cạn...

Sau khi gặp qua rất nhiều đợt Goblin cầm gậy xương giống hệt nhau, rốt cuộc họ gặp phải một con Goblin tên trên đầu có hiệu ứng đặc biệt!

*Sau một trận mưa gió, bình trường một mét sáu. Cảnh đẹp trải dài vô tận, bình trường một mét sáu. Cha mẹ nghe nói có con gái đến (ý chỉ vận xui xẻo), bình trường một mét sáu. Đêm đông phòng hoa chúc, bình trường một mét sáu. Sống trên đời không được như ý, bình trường một mét sáu...

Tôi sinh ra tại một thành lũy ngầm dưới mặt đất ở Black Goblin. Từ nhỏ tôi đã có năng lực khác thường trời sinh. Cho dù là sức mạnh hay sự nhạy bén thì tôi cũng không có đối thủ cùng trang lứa. Khi bọn họ có được mấy thứ như “Phá Cốt Đầu” thì tôi đã trang bị được Boomerang “Trang bị khắc kim” rồi. Tôi khinh thường việc làm bạn với bọn họ. Cho dù là quan điểm nhân sinh hay thế giới quan thì tôi đều đứng đầu trong đám bọn họ. Điều đó thể hiện rõ trong vẻ bề ngoài. Trung bình bọn họ cũng chỉ cao tới một mét năm. Mà kiệt xuất như tôi đây! Bình trường! Một mét sáu!

Ngoài việc tôi bị người mạnh nhất ở trong Vương Quốc Black Goblin, Vua Black Goblin - Melon Onomat phái đến canh giữ ở nơi này ngoài ý muốn. Tôi nghe Vua nói: “Trước đây chúng ta gặp phải tên ác ma quá mạnh. Sau đó chúng ta bị bắt phải rời khỏi lãnh địa của bản thân mình và đi tới căn cứ ngầm dưới lòng đất này. Để đề phòng bị ác ma xâm chiếm một lần nữa, ta phải đề phòng mọi lúc mọi nơi!” Mà tới hôm nay tôi có lại có dự cảm không tốt. Tên lính ở tiền tuyến đáng ra phải đến báo cáo lại vẫn chưa đến. Hẳn ta không hề xuất hiện trong thời gian quy định.

Đúng vậy, dự cảm của tôi đã linh nghiệm. Ba tên ác ma xuất hiện ở trước mặt tôi. Đây là sinh vật xinh đẹp mà tôi chưa từng được gặp, hai ác ma giống cái.

Khi đám một mét năm xung quanh tôi lấy những giống cái xấu xí ở trong tộc tôi liên tục vô cùng khinh thường. Mà lúc này đây, tôi cuối cùng cũng đã gặp được nữ thần của mình!*

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bình Trường

Những trước hết tôi phải xử lý giống đực phiền phức kia đã... Mặc dù tôi không biết là vì sao, nhưng hẳn ta cũng dám dùng ánh mắt tham lam chĩa thẳng vào tôi. Điều này khiến cho thân là bình trường tôi đây vô cùng khó chịu! Quan trọng chính là Gara Gara như hẳn lại dám cao hơn cả tôi!

[Bình trường Black Goblin - Gara]

Tổ đội của Tiêu Phàm gặp phải quái vật tinh anh trong phó bản.

Tiêu Phàm nhìn bọn chúng. Chúng cũng chỉ tương đương với các quái vật tinh anh lớn phổ thông lớn nhất trong Black Goblin. Trong tay chúng không cầm theo một vũ khí bình thường “Chuối tiêu” như những loài khác. Chúng đang nhìn vào Phá Cốt Đầu trong tay mình. Trong nháy mắt, lửa dục vọng của Tiêu Phàm bùng hực thiêu đốt!

[Tên: Gậy xương của Black Goblin]

[Loại hình: Vũ khí]

[Chất lượng: Rác rưởi]

[Độ bền: 90%]

[Lực công kích: Yếu]

[Thuộc tính: Không]

[Đặc hiệu: Có thể cho chó ăn]

[Điều kiện trang bị: Không]

[Ghi chú: Gara Gara]

Trang bị [Thủy Quả Đào] của người mới Tiêu Phàm đã trải qua PK thịnh điển của Tân thủ thôn. Sau khi nổ ra cuộc giao chiến giữa Địa Ngục khuyến Cúc Hoa với Black Goblin, cuối cùng cũng đã dùng hết sạch, hóa thành bụi đầy một tay. Mà Tiêu Phàm chỉ có thể thu nhặt vũ khí Gậy xương trong tay của Tiểu La La hẳn giết được trong phó bản lên tiếp tục chiến đấu.

Tiêu Phàm phát hiện vũ khí “Tân Sinh” này cùng với tiền đề không phải rơi ra từ quái vật mà là dựa vào việc thu gom thi thể và “rác” rơi ra từ chúng. Bởi vậy mười ô vuông trong túi của Tiêu Phàm chất đầy Gậy xương của Black Goblin.

Cho nên khi nhìn thấy con “Chuối” này, Tiêu Phàm có dự cảm trang bị trong tay quái vật tinh anh là trang bị tốt, ít nhất không phải là rác rưởi.

“Xà Cơ, Hồ Nữ, xử lý đám tép riu bên cạnh quái vật tinh anh. Còn tôi sẽ đi giữ chân tên quái vật tinh anh đó lại.” Tiêu Phàm không dám gọi Xà Cơ đi giữ chân. Một khi công kích của quái vật tinh anh cao hơn dự đoán, chỉ sợ rằng dựa vào kỹ năng hồi phục máu khi bị tra tấn thì không ổn. Mà Hồ Nữ với Xà Cơ cũng vừa mới lên cấp ba, trạng thái của nhân vật đều đang full. Họ có thể tự xử lý được các yêu quái nhỏ. Tổ hợp SM đồng thanh trả lời rồi bắt đầu “Tổng vệ sinh”.

Tiêu Phàm nhanh chóng tiếp cận binh trưởng Gara của Black Goblin. Hắn giơ cây gậy xương ở trong tay lên rồi quất thẳng xuống. Không hề có chút tình thương ý họa nào, tựa như một cuộc chiến lộn xộn ở bên đường. Loạn! Khí thế vậy đó!

Thật ra Tiêu Phàm cũng muốn thêm vào một chút hàm lượng kỹ thuật. Tiếc rằng giai đoạn đầu của game không hề có skill! Vậy nên phải nhanh chóng có được Thiên Ngoại Phi Tiên, chất kín các ô vuông trong túi.

Mặc dù binh trưởng một mét sáu cao hơn so với đám tép riu một mét năm một chút. Nhưng độ nhạy bén lại xuất sắc hơn rất nhiều. Hắn ta vậy mà lại có thể tránh được mấy chiêu “Nhai Đầu Tam Thức” xảo quyệt của Tiêu Phàm. Thậm chí hắn ta còn tận dụng được thời cơ để dùng “Chuối”, làm giảm được 20% Lượng HP của Tiêu Phàm.

Sau hiệp giao đầu đầu tiên, Tiêu Phàm cùng binh trưởng đều tự mình lùi lại vài bước. Tiêu Phàm nghĩ, hắn ta không hổ là quái vật tinh anh.

So với các quái vật nhỏ thì độ khó tăng lên không ít. Lực công kích cao, thân pháp lại nhanh nhẹn. Vậy nên Tiêu Phàm không biết lên con thần kinh gì mà chấp tay lại nói: “Võ công của thiếu hiệp thật tốt!”

Vậy mà binh trưởng lại đột nhiên phấn chấn lên “xùy xùy” một tiếng. Vũ khí quả “Chuối” kia rời khỏi tay hắn ta.

“Đù! Hóa ra quả chuối kia lại là boomerang!”

[Ngài đã trúng công kích skill “Giác mộng Boomerang” của binh trưởng Black Goblin – Gara. Tồn thất 50%]

“Đờ mờ! Tiêu hiệp thật mạnh mẽ! Thật không hổ là thứ có mang theo giấc mộng. Giác mộng boomerang trực tiếp đánh rớt 50% máu. Hiện tại chỉ còn 30% thôi.”

Kỹ năng này nhất định sẽ có thời gian hồi phục skill. Phải giải quyết thật nhanh chóng! Tiêu Phàm nghĩ rồi vội vàng tiến lên.

Nhưng binh trưởng sao có thể dễ dàng được như ý? Hắn ta nhanh chóng kéo xa khoảng cách. Hắn ta muốn chờ đợi đến lần phát động skill thứ hai.

“Đệt! Trí thông minh của tên quái vật tinh anh này cao ghê! Hồ Nữ! Xà Cơ! Mau tới cứu giá! Một mình tôi không đánh được hắn ta!”

“Đợi chút. Tôi đang bận!” Hồ Nữ nhàn nhã trả lời.

“Đợi thêm chút nữa mà hắn ta phóng một trái chuối tới đây thì tôi cũng toi đời rồi!”

“Anh phiền thật đấy! Anh là cao thủ thì anh tự giải quyết đi. Ở đây chúng tôi vẫn còn mấy con chưa xử lý xong này.”

Hồ Nữ cau kinh. Toi rồi, quay lại thì không kịp nữa, một mình làm sao mà đánh được.

Lúc này binh trưởng lại giơ boomerang lên, làm ra tư thế chuẩn bị ném.

Liều đi! Hai tay Tiêu Phàm mò vào trong túi lục lọi: “Thiên Nữ Tán Hoa!”

Gậy xương của Black Goblin bay nhảy đầy trời rồi hợp thành một mảng trắng xóa trước mặt Tiêu Phàm. Boomerang “lách cách!” một tiếng rồi va thẳng vào lớp phòng ngự huyền linh của hắn, giúp hắn thành công thoát được một kiếp.

Gậy xương rơi xuống phủ kín mặt đất. Tiêu Phàm lăn xuống nơi rơi đầy gậy xương. Hắn nhặt lên một gậy, ném về phía binh trưởng: “Dám đập ông đây à? Boomerang xương!”

Hắn cầm chắc cây gậy trong tay rồi bắt đầu đập. Tại vì tới gần người mà ông đây cũng mất luôn ám khí rồi.

Ám khí bay lung tung một hồi. “Ba!” Một cây gậy xương bay lung tung rồi chuẩn không cần chỉnh rơi xuống mũi của binh trưởng.

“Gara Gara!” Binh trưởng nổi giận, phô bày ra tư thế tuyệt sát!

“Có nhầm lẫn gì hay không vậy? Lại còn đến nữa!” Hắn nhìn boomerang nhanh chóng to dần lên trong hiện thực. Chẳng lẽ lại GAMEOVER?

Một bóng người che khuất tầm mắt của Tiêu Phàm...

[Lượng HP của Xà Cơ 80%]

[Lượng HP của Xà Cơ 40%]

[Lượng HP của Xà Cơ 60%]

“Ái phi, cuối cùng cô cũng tới cứu giá rồi. Nếu không thì bốn vương phải băng hà thật mất. . .” Tiêu Phàm thở phào nhẹ nhõm. Hắn nhìn xuống dưới, Lượng HP của Xà Cơ trong cột tổ đội. Cô trúng một mũi tên mới chỉ giảm 40%, kỹ năng phòng ngự cao hơn bản thân hắn. [Thống Khổ Đại Giới] lại còn giúp hồi phục 20% máu, thật sự đúng là skill thần!

Xà Cơ coi như không nhìn thấy Tiêu Phàm trêu chọc cô, lực chú ý của cô chỉ đặt lên chiếc roi của Hồ Nữ tử, liếm liếm môi. . .

Binh trưởng Black Goblin – Gara nhìn thuộc hạ xung quanh lần lượt ngã xuống, trong lòng thầm kêu không xong rồi. Cái lũ một mét năm quả nhiên là phế vật, toàn bộ tinh lực đều dồn vào giống cái trong gia tộc, bây giờ chiến đấu thì toàn lũ vô dụng. Hiện tại bản thân bị ba con ác ma quấy nhiễu xung quanh, chỉ sợ lãnh ít dữ nhiều. Nhưng bản thân vẫn còn giấc mộng vĩ đại, không thể sụp đổ ở đây được! Phải tiếp tục sống tiếp!

“Thôi kèn phản kích lên đi! Đến lượt của chúng ta rồi! Tên cuồng ma âm hiểm thích ném chuối nhà ngươi!” Ngọn lửa báo thù trong mắt Tiêu Phàm bùng lên.

Qua một thời gian hợp tác, tiểu đội của Tiêu Phàm cũng bắt đầu ăn ý với nhau hơn rồi. Xà Cơ tiếp cận, chặn đường đi của binh trưởng lại. Thời điểm máu chốt Hồ Nữ vùng roi, nhờ vào giây phút được tra tấn gần gũi này mà tăng sự kích thích, đánh gãy Giác Mộng Boomerang của binh trưởng. Tiếp đó là Tiêu Phàm vùng dao nhỏ lên, à, một khúc xương mới đúng. Cách chiến đấu lấy nhiều đánh ít được tiến hành một cách quang minh chính đại.

Tiêu Phàm nhìn thấy mục tiêu chỉ còn lại 5% lượng máu, quay đầu lại nói “Hồ Nữ, giao cho cô đó!”

Bởi vì Cây roi gây thống khổ của Hồ Nữ sẽ dễ gây thù hận nên luôn được kiểm chế. Theo thường lệ, roi cuối cùng để kết liễu quái vật sẽ do Hồ Nữ tung ra. . .

Binh trưởng nhìn thấy roi da càng ngày càng phóng đại trước mắt mình! Trong lòng hắn vô cùng khổ sở, đã đến lúc kết thúc rồi sao! Giác mộng của ta vẫn như trước không được thực hiện! Vì sao ta lại gục ngã ở đây! Vì sao! Ta là một Goblin có giấc mộng kiệt xuất như thế này! Vì sao giấc mộng của ta chưa được thực hiện mà ta đã phải gục ngã ở đây! Ta không chấp nhận kết cục này!

Song, có một bóng người che khuất tầm nhìn của binh trưởng. . .

Đây là một màn rất quen thuộc với Tiêu Phàm. Tiêu Phàm tức giận thét lên “Em đang làm gì vậy? Xà Cơ!”

“Ái ya, đội trưởng ca ca! Người ta không nhìn được nữa rồi! Lần quét này lâu lắm, không được ăn một roi làm cả người em khó chịu. Dù sao nó cũng sắp treo rồi, lại cho em một roi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Anh Có Ước Mơ Không?

Tiêu Phàm ra hiệu cho Hồ Nữ tiếp tục, nhưng hắn nhìn thấy Hồ Nữ đang nhìn về mặt thỏa mãn của Xà Cơ, bất giác rung mình nổi da gà.

[Hệ thống thông báo: Binh trưởng Black Goblin - Gara bị sự thiện lương của đội viên Xà Cơ làm cảm động, quyết định gia nhập vào đội ngũ của ngài.]

[Binh trưởng Black Goblin - Gara đã trở thành thành viên trong đội của ngài. Ra khỏi phó bản tự động được xóa bỏ, trong phó bản không được tấn công hắn ta.]

Lúc cái chết tiến gần trong gang tấc, trong mắt binh trưởng chỉ có dung nhan xinh đẹp của nữ thần, dùng thân hình mảnh mai ngăn lại đòn đánh chí mạng kia. Ta, binh trưởng Gara là một Goblin cao một mét sáu thế nguyên trung thành với nữ thần của ta. Vì giấc mộng của ta, vì nữ thần của ta. . .

[Thành viên đội của ngài - Xà Cơ lĩnh ngộ kỹ năng mới]

[Tên kỹ năng: Lương tri dự định]

[Loại hình kỹ năng: chủ động]

[Kỹ năng tiêu hao: 50 điểm thể lực]

[Hiệu quả: Chủ động nhận một vết thương chí mạng hộ mục tiêu, có xác suất thành công nhất định dự định theo mình (chỉ số thông minh của mục tiêu càng cao thì lượng máu càng thấp, tình huống càng nguy cấp thì xác suất thành công càng cao, không có tác dụng với người chơi). Thời gian hồi phục kỹ năng: 5 phút.]

[Ghi chú: Ta hào phóng ra tay cứu người cũng không phải vì tiền tài, dùng tất cả của người đến báo đáp ta đi, tiền tài hay gì đó làm sao mà đủ được, ai báo chúng ta là ác ma chứ.]

Xà Cơ, em là con gái của đầu não “Tân Sinh” phải không! Anh tốn nhiều gây xương như vậy mà vẫn không thấy hệ thống thông báo linh ngộ được kỹ năng gì. Còn em lại chỉ vì được hưởng thụ ham mê biến thái của bản thân mà lại linh ngộ thêm một kỹ năng. Xà Cơ trong trò chơi này có tính may mắn tiềm ẩn cao bùng nổ luôn! [Nhưng trò chơi này cũng không có loại thiết lập này...]

Tiêu Phàm lưu luyến nhìn thoáng qua “Chuối tiêu” trên tay binh trưởng, u oán đi đến góc nhặt cây gây xương lên.

Tiêu Phàm không giống hai vị đội viên ngốc nghếch kia vô lo vô nghĩ như vậy. Một con quái tinh anh đã đạt đến trình độ này rồi, về sau phỏng chừng còn phải chạm mới với quái vật có độ khó trên dưới cấp 10. Rốt cuộc có còn đánh được hay không, xem ra phải thay đổi một chút mạch suy nghĩ ở phó bản sau rồi.

Hiện tại có thêm một kỹ năng dự định cùng với một người bạn là quái vật Black Goblin tinh anh.

[Tên gọi: Gara]

[Cấp bậc: cấp 5]

[Chủng tộc: Black Goblin [tinh anh]]

[Sinh mệnh: 100%]

[Thể lực: 300/500]

Kỹ năng:

[Tên kỹ năng: Giác mộng boomerang]

[Loại hình kỹ năng: chủ động]

[Kỹ năng tiêu hao: 50 thể lực]

[Điều kiện sử dụng: cần có vũ khí Boomerang]

[Hiệu quả: Ném mạnh boomerang, tạo thành trên 50% thương tổn, thời gian hồi phục kỹ năng là 5 phút.]

[Ghi chú: Người mơ mộng “Chuối” làm người.]

Vũ khí:

[Tên gọi: Chuối]

[Loại hình: vũ khí]

[Chất lượng: bình thường]

[Độ bền: 90%]

[Lực tấn công: bình thường]

[Thuộc tính: không có]

[Năng lực đặc biệt: lúc ném ra ngoài sẽ tự động quay trở về]

[Điều kiện trang bị: cấp 3]

[Ghi chú: thật ra ta không phải là chuối tiêu.]

Việc tiếp theo là nghĩ xem nên sử dụng tài nguyên như thế nào để đánh hạ phó bản duy nhất này đây?

Đầu óc Tiêu Phàm lại suy nghĩ về tình hình lúc này thêm một lần nữa, nghĩ kỹ rồi sau đó mới đưa ra kỹ thuật thực sự!

Ánh mắt hần trong trẻo, giọng nói rất trang nghiêm, hần nhìn binh trưởng rất chăm chú: “Ước mơ của anh là gì?”

“GaraGaraGa ra!” Binh trưởng sửng sốt trước hành động của Ác Ma giống đực này.

[Hệ thống phiên dịch: Người làm cái quái gì vậy! Người là Ác Ma độc ác, ta chỉ phục tùng ân nhân cứu mạng của ta!]

Hệ thống này khá thông minh, hơn nữa còn có thể phiên dịch được những gì anh ta nói ra. Có thể nói chuyện là được rồi, có thể giao tiếp thì mọi chuyện sẽ rất đơn giản.

“Có lẽ anh có hiểu lầm gì đó về tôi rồi, mọi người hãy nhìn cho kỹ đi, tôi là một nhà tiên tri bảo vệ thiên nhiên, tôi là Brahma(1).” Tiêu Phàm dựng hai cây gậy xương đứng lên thành hình chữ thập, trên gương mặt là sự chân thành và sùng đạo.

(1)Brahma: (hay còn gọi là Phạm Thiên) là một vị thần trong đạo Hindu

“Phốc!” Cặp đôi SM đang cắn hạt dưa nghe hân nói vậy thì lập tức phun ra hết.

"Vị đang cầm roi chính là Trưởng thanh tra của Sở Thẩm phán thuộc Hiệp Hội Bảo Vệ Thiên Nhiên của chúng tôi - Tiger, mà cô gái lương thiện kia chính là Thánh nữ Athur của hiệp hội."

Trong miệng Tiêu Phàm đột nhiên nhảy ra một loạt ký tự xa lạ, cái não nhỏ của Goblin Gara hoàn toàn không kịp phản ứng, sững sờ đứng đờ người.

Không cho Goblin đáng thương có thời gian ghi vào bộ nhớ hạn hẹp của mình, Tiêu Phàm đã nói tiếp: “Anh thấy bầu trời xanh ngoài kia chứ? Anh đang hô hấp bằng không khí trong giếng cạn đúng không? Anh nhìn thấy những sinh vật khác trong tự nhiên đúng không? Chẳng lẽ anh cứ chấp nhận ở trong cái giếng cạn này sống qua ngày mãi sao? Anh đừng nói anh không có ước mơ gì, đừng nói anh không mong muốn được tự do, không mong được ra nhìn ngắm thế giới ngoài chiếc giếng cạn này. Nếu đã vậy, vì sao anh còn ở trong này, vì sao không rời khỏi đây?”

Tiêu Phàm quang minh chính đại thả một cái bánh lớn trước mặt hân ta, nói tiếp: “Hiệp Hội Bảo Vệ Tự Nhiên chúng tôi tập trung vào việc bảo vệ lợi ích của những động vật hoang dã như các anh. Hiệp hội được thành lập ra để bảo vệ môi trường sinh thái, tín ngưỡng của chúng tôi chính là tự nhiên, mọi người hãy lĩnh hội ý nghĩa của hội chúng tôi.”

Vừa nói, Tiêu Phàm vừa cầm gậy xương chữ thập lên.

“Gara Gara Gara Gara!” “Cây giáo” trong tay đội trưởng giống như đang ra oai vậy!

[Hệ thống phiên dịch: Nhưng rõ ràng vừa rồi tôi nhìn thấy anh mang theo vẻ mặt tham lam vội vàng chạy tới đây!]

“Hiểu lầm, mọi người đều hiểu lầm rồi!” Tiêu Phàm giả vờ đau khổ, bỗng chốc khiến binh trưởng hoàn toàn không hiểu được Ác Ma trước mặt muốn làm gì.

“Khi tôi xuống giếng cạn, tôi muốn dùng tấm lòng lương thiện của tôi để cảm hóa tộc nhân của anh, rồi đưa mọi người rời khỏi giếng cạn, ra ngoài hưởng thụ tự do thật sự. Nhưng không ngờ lại bị tấn công mạnh mẽ khiến tôi không còn cách nào khác đành đánh trả lại. Tới lúc tôi gặp anh, tôi tưởng anh là người không chế tư duy của người ở đây, nên chỉ muốn tiêu diệt anh để có thể giải cứu những sinh linh vô tội ở đây, nên mới đánh về phía anh. Có thể trong mắt anh, ánh mắt của tôi là sự tham lam nhưng đó là tín ngưỡng của hội chúng tôi!”

Binh trưởng nghĩ kỹ lại, hình như có chuyện như vậy, cái bọn một mét năm kia thỉnh thoảng làm việc đều không dùng đầu óc.

“Nhưng sau khi tôi đánh anh thì Thánh nữ của chúng tôi phát hiện mọi chuyện không phải như vậy, nên đã liều mình cứu anh. Cô ấy cảm thấy một Goblin dũng cảm chính trực như anh sẽ không làm những chuyện như vậy. Dù sao thì cũng phải có sinh vật mạnh mẽ mới có thể điều khiển mọi người, điều khiển tư tưởng của mọi người.”

“Gara gara!”

[Hệ thống phiên dịch: Là Vua Black Goblin - Melon Onomat thống trị chúng tôi!]

“Nói thừa, chắc chắn mấy người các người đã bị Boss phó bản khống chế, trong lòng Tiêu Phàm thầm khinh thường nhưng về mặt lại không thay đổi chút nào: “Anh đã từng thấy biển mênh mông rộng lớn chưa? Anh đã từng nhìn thấy núi rừng bát ngát chạy dài chưa? Từng nhìn thấy những thảo nguyên đầy sức sống chưa? Thế giới bên ngoài có rất nhiều điều đáng để anh nhìn đấy!”

Tiêu Phàm vừa nói vừa xuyên qua đỉnh giếng nhìn về phía bầu trời.

“Gara Gara!”

[Hệ thống phiên dịch: Không có hứng thú!]

Điên thật chứ! Thân làm Goblin mà như trạch nam thế này là sao!

“Anh đừng nói anh không có ước mơ gì! Anh thật sự không muốn có tự do sao?” Tiêu Phàm rít qua kẽ răng.

Binh trưởng nổi giận: “Gara Gara!”

[Hệ thống phiên dịch: Đương nhiên có! Ước mơ của tôi là trở thành một Black Goblin!]

“Tại sao?”

“Gara Gara!”

[Hệ thống phiên dịch: Ước mơ của tôi là cơ thể sẽ đột phá từ 1m6 lên 1m7!]

Tiêu Phàm bị sặc ngay lập tức...

“Được rồi, không nói chuyện này nữa, chúng tôi cần anh. Một người có ước mơ trở thành Black Goblin anh dũng thần võ. Bây giờ anh hãy là một Black Goblin tiên phong đi giải phóng cho những tộc nhân của mình, đưa lại hạnh phúc cho họ, phản kháng lại vua Black Goblin Melon Onomat độc tài chuyên chế!”

Mấy chữ “có ước mơ” khiến đội trưởng bỗng chốc trở nên rất tự hào: “Gara Gara!”

[Hệ thống phiên dịch: Đừng vậy, vì ước mơ trở thành Black Goblin, tôi phải cố gắng! Giờ tôi nên làm gì?]

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Kế hoạch tác chiến

“Chúng tôi cần nhiều người giống như anh, tập hợp thành một đội ngũ đi phản kháng lại vua Black Goblin Melon Onomat! Mà anh, người muốn trở thành một Black Goblin cần đi thuyết phục, vận động mọi người, chỉ dẫn hướng đi cho bọn họ! Tôi cần anh cung cấp tin tức của vua Black Goblin Melon Onomat. Sau đó những đồng đội ở Hiệp Hội Bảo Vệ Tự Nhiên sẽ phân tích các tin tức anh đưa tới, rồi sẽ nghĩ ra kế hoạch để vận động tác chiến!”

“Gara Gara!”

[Hệ thống phiên dịch: Cứ giao cho tôi! Đồng đội!]

[Bạn nhận được thông tin do đồng đội Gara cung cấp]

[Tên: Vua Black Goblin Melon Onomat]

[Đăng cấp: 10]

[Chúng tộc: Black Goblin (vua Black Goblin)]

[HP:100%]

[Giá trị thể lực: 1000/1000]

Kỹ năng:

[Tên kỹ năng: Sự phẫn nộ của vua]

[Loại kỹ năng: Chủ động]

[Tiêu thụ kỹ năng: 50 thể lực]

[Hiệu quả: Tụ lực trong vòng 2s, đập cánh mạnh và gây ra 200% sát thương cho kẻ địch đứng gần đó. Thời gian phục hồi chiêu thức là 3 phút.]

[Ghi chú: Sao không đánh người mà lại đánh vào sàn nhà? Nói nhảm, chỉ có kẻ ngu mới đi đánh vào sàn nhà? Đây, người nói ai là kẻ ngu?]

Vũ khí:

[Tên vũ khí: Chày Gỗ của vua]

[Loại: Vũ khí]

[Chất lượng: Bình thường]

[Độ bền: 100%]

[Sức mạnh tấn công: Mạnh]

[Thuộc tính: Không]

[Đặc tính: Công kích tầm rộng]

[Điều kiện trang bị: vua Black Goblin]

[Ghi chú: Ai nói ta là kẻ ngốc hả? Ta là một Cây Chày Gỗ]

Nhìn những thông tin của BOSS phó bản được truyền về, khiến Tiêu Phàm bỗng cảm thấy đồng đội lần này đáng tin cậy hơn hai kẻ đang đứng cạnh hất dũa kia nhiều. Tiêu Phàm nhìn hai kẻ vô dụng kia, lại thấy bọn họ thấy mình nhìn lại thì bật ngón cái lên với mình, đáng vẻ hoàn toàn không lo lắng chút nào. Hắn nhìn bọn họ rồi quay sang nhìn tài liệu về BOSS phó bản trên màn hình, bỗng chốc cảm thấy chán nản.

Để đánh bại một BOSS cấp 10, đội ngũ gồm những thành viên cấp 3, 3, 3, và thêm 5 người mới tham gia sẽ đánh thế nào, hi vọng binh trưởng này sẽ mang lại vài điều bất ngờ.

[Tin tức hệ thống: Chúc mừng người chơi Tiêu Phàm đã lĩnh ngộ kỹ năng Vô Lương Cổ Hoặc.]

[Tên kỹ năng: Vô Lương Cổ Hoặc]

[Loại kỹ năng: Bị động]

[Điều kiện sử dụng: Ăn nói bừa bãi]

[Hiệu quả: Khiến quái vật NPC say mê, khiến tâm trí đối phương giảm mạnh, tăng xác suất giành chiến thắng.]

[Ghi chú: Thử hỏi trong thiên hạ, ai có thể lừa gạt được giới như hắn!]

Cuối cùng mình cũng nhận được kỹ năng rồi! Quái! Tuy không phải kỹ năng chiến đấu nhưng đây là lần đầu tiên nhận được kỹ năng, rất đáng ăn mừng.

Lúc này, binh trưởng và những đồng đội chỉ cao 1m5 của anh ta cũng trở lại, vẻ mặt binh trưởng hơi chán nản: “Gara Gara!”

[Hệ thống phiên dịch: Tôi đã cố gắng hết sức, nhưng vua Black Goblin Melon Onomat đã có uy thế từ lâu, nhiều người hoàn toàn không dám phản kháng lại ông ta.]

[Hệ thống nhắc nhở: Cập nhật nhiệm vụ phó bản: Vì người chơi Tiêu Phàm đã rất cố gắng, hiện tại thay đổi nhiệm vụ, người chơi không cần tiêu diệt vua Black Goblin Melon Onomat nữa, mà hoàn thành việc giải phóng Black Goblin.]

Thay đổi nhiệm vụ sao? Vì người chơi? Trò chơi này muốn gì đây!

“Không dám sao? Không sao, tôi có cách.”

Binh trưởng nhìn vị tiên tri Brahma đột nhiên cười âm hiểm thì cảm thấy lưng hơi lạnh.

“Hai bà cô kia, tới lúc thể hiện rồi!”

Có [Lương tri dụ địch] của Xà Cơ và [Vô Lương Cổ Hoặc] của mình, song kiếm hợp bích, chẳng lẽ còn sợ đám Goblin này không làm được cách mạng sao?

Vì vậy, các thành viên của Hiệp Hội Bảo Vệ Tự Nhiên dùng cách làm của bọn xã hội đen tiến hành hoạt động càn quét phó bản dưới giềng cạm ở Tân Thủ thôn...

“Ác Ma này thật đáng sợ, mình sẽ chết sao, nhưng mình vẫn còn là xử nam mà, mình không muốn chết đâu!” Black Goblin.

Một bóng người nhanh như chớp đứng lúc tới bên cạnh Black Goblin...

[Sử dụng Lương tri dụ địch. Dùng Lương tri dụ địch thành công, Black Goblin vào đội của bạn.]

“Hãy gia nhập Hiệp Hội Bảo Vệ Tự Nhiên của chúng tôi luôn đi, nếu sau này anh có thể được tự do, anh sẽ có thể lên mặt đất, có thể ăn nhiều món ngon như mực chua ngọt, sườn kho, cá hấp... Nếu không thích những món mặn, anh có thể ăn dưa chua cũng rất ngon! Sao phải cứ ở đây ăn hoa quả chứ?”

Black Goblin vứt quả héo trong tay...

[Sử dụng Vô Lương Cổ Hoặc. Dùng Vô Lương Cổ Hoặc thành công, Black Goblin được thêm vào đội của bạn.]

...

Cứ như vậy, dưới giềng cạn loạn hết cả lên...

“Chúng tôi những người tiên phong của cách mạng giải phóng Black Goblin, hôm nay, chúng tôi tuyên thệ ở đây: Chúng tôi yêu vương quốc Black Goblin của chúng ta, yêu những tộc nhân của chúng ta. Bây giờ chúng ta phải tập luyện cho tốt, chiến đấu thật dũng cảm, tất cả đều vì cống hiến cho sự nghiệp giải phóng!” Tiên tri của Hiệp hội tự nhiên hô hào kêu gọi!

Dưới sự dẫn dắt của các vị đội trưởng, những Black Goblin cấp 1, cấp 2, cấp 3, cấp 4 lập tức reo lên hưởng ứng: “Gara Gara!”

Cặp đôi SM nhìn những nghi lễ lạ lùng trước mặt thì há hốc mồm..

Tiên tri Brahma ra hiệu cho mọi người dừng lại: “Vì sự nghiệp thắng lợi của cách mạng, giờ chúng ta sẽ mời thánh nữ của Hiệp Hội Bảo Vệ Tự Nhiên, Sát!”

“A liệ?” Xà Cơ nghe vậy thì bối rối, nghi ngờ chỉ tay vào người mình.

Từ khi bị bọn ác ma cấp cao đuổi khỏi thành phố dưới đất hết như chó, Melon Onomat dẫn theo tộc nhân của mình lên lút thành lập nơi tránh nạn ở giềng cạn, tuy không bằng những tháng ngày an nhàn tự tại trước kia, ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn chẳng mấy phiền não nhưng hiện tại cũng có thể coi là dễ chịu lắm rồi. Mà lạ thay hôm nay không có tiếng ồn ào thường ngày của đám thuộc hạ, vị vua Melon Onomat có thể an ổn ngủ một giấc rồi.

“Quác!”

“A!”

“Ga!”

“?”

....

Tiếng la ầm ĩ kia phá hỏng mất giấc mộng đẹp của Melon Onomat.

“Gagi gagi!”

[Hệ thống phiên dịch: Là kẻ nào náo loạn nơi đây!]

Sau khi hấn ta hét lên, không hề có một con Black Goblin nào đáp lại, chỉ nhìn thấy bọn chúng vây quanh một ác ma không rõ từ đâu chui ra, “Một! Hai! Một! Hai!” vừa hô hào theo nhịp vừa cầm gậy xương đánh tiểu ác ma. Tiểu ác ma không biết từ đâu chui ra cũng không hề phản kích, cũng mặc kệ để bọn lâu la điên cuồng tấn công. Hình ảnh này thật sự quá tà môn! Cực kì giống một nghi thức tà giáo nào đó!

“Gagi gagi!”

[Hệ thống phiên dịch: Đứa nào trả lời bốn vương coi! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!]

“Gara Gara!” Binh Trưởng lập tức hồi đáp.

[Hệ thống phiên dịch: Báo cáo Đại Vương! Phiên trực hôm nay phát hiện có ác ma bên ngoài xâm nhập! Chúng thuộc hạ đánh mãi không xong, chỉ có thể bao vây không để kẻ này trốn thoát, đem ả đến chỗ Đại Vương, đề Đại Vương anh dũng oai vệ đánh cho ả một đòn chí mạng!]

“Gagi gagi!”

[Hệ thống phiên dịch: Hừ! Được! Chúng bây tránh ra, để bốn vương giải quyết thứ cặn bã làm cản này!]

“Gara gara!”

[Hệ thống phiên dịch: Báo cáo Đại Vương! Tên ác ma này cực kì gian xảo, chúng thuộc hạ phải dồn toàn bộ sức lực mới có thể ép ả vào đường cùng, một khi tẩn ra ngõ nhờ ả chạy mất thì sẽ phí công vô ích ạ! Đại Vương cứ thế tấn công thì hơn.]

“Gagi gagi!”

[Hệ thống phiên dịch: Được!]

Chỉ thấy một con Black Goblin khổng lồ cao hai mét, dường như có vẻ cường tráng hơn lũ Black Goblin khác gấp mấy lần, quơ chùy nện vào Xà Cơ...

[Giá trị sinh mệnh của Xà Cơ 100%]

[Giá trị sinh mệnh của Xà Cơ 40%]

[Giá trị sinh mệnh của Xà Cơ 100%]

Melon Onomat nghi hoặc, một giây này đáng lẽ phải đánh nát bướm tiểu ác ma này rồi chứ, mà thôi, tiếp tục! Thêm một chày nữa!

[Giá trị sinh mệnh của Xà Cơ 100%]

[Giá trị sinh mệnh của Xà Cơ 40%]

[Giá trị sinh mệnh của Xà Cơ 100%]

....

“Hê hê, quả nhiên không ngoài dự đoán, Hồ Nữ chúng ta lên!” Tiêu Phàm đang trốn ở một góc nào đó liên tục tin xông ra.

“Nếu nó dùng một chày đánh chết Xà Cơ thì sao?” Hồ Nữ nhìn bộ dạng tự mãn của Tiêu Phàm, lên tiếng hỏi.

“Nếu như nó có thể dùng một chày đánh chết Xà Cơ như vậy quá khủng bố rồi, chúng ta còn đánh đám gì nữa. Đến lúc đó thật đương nhiên là chúng ta phải lập tức rút lui thôi! Có điều mọi thứ đúng như anh đây dự đoán rồi, cứ hành động theo kế hoạch đi!”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Black Goblin, Vua Của Các Người Băng Hà Rồi!

Trở lại với đại hội phát động tấn công trước trận quyết chiến...

“Xà Cơ, nhờ cả vào cô.” Nhà Tiên tri lại một lần nữa xoay người về phía đám tiểu yêu nói: “Vì để giải phóng các người khỏi ma vương thống trị gian ác Melon Onomat, để đối đầu với sức mạnh vô hạn của ma vương, chúng ta cần phải kết hợp trí lực lẫn sức lực!” Chẳng cần xét đến đúng sai cứ đổ hết tội danh gian ác lên đầu Melon Onomat đã.

“Đầu tiên chúng ta phải thực hiện nghi thức thiêng liêng cấm kỵ của Hiệp Hội Bảo Vệ Tự Nhiên, để nghi thức này thay các người hứng chịu thịnh nộ của ma vương, và cũng chính nghi thức này cảm phải có sự giúp đỡ của dũng sĩ các người!”

Bầy Black Goblin nhát gan sợ chết cứ thế bị chấn động, bắt đầu trở nên im lặng.

“Ta không hề nói cần các người xông pha chiến đấu, Hiệp Hội Bảo Vệ Tự Nhiên chúng ta cho rằng bất cứ sự hy sinh vô nghĩa nào cũng là hành động ngu xuẩn vô năng, hơn nữa người thật sự dùng thân mình chịu đựng sát thương thu hút sự chú ý của ma vương là Thánh nữ Athur của Hiệp Hội Bảo Vệ Tự Nhiên chúng ta.” Brahma thành kính nói.

Lúc này, bầy Black Goblin bên dưới đều cảm thấy xấu hổ, nghĩ đến người vì chúng phải chịu đòn lại là điện hạ Athur hiền lành, nhỏ nhắn, yếu ớt, trong lòng cảm thấy vô cùng có lỗi.

“Vi nghi thức này, để chiến thắng, các người chỉ cần vây quanh không ngừng tấn công cô ấy là được rồi, còn đòn tấn công của ma vương cứ để điện hạ Athur chống đỡ đi.” Tiên tri Brahma nghiêm túc nói.

“Gagi gagi!” Bầy Black Goblin vừa nghe thấy chúng phải tấn công Điện hạ Athur đáng thương thì hỗn loạn không ngừng.

[Hệ thống phiên dịch: Vậy sao được!]

“Có gì mà không được! Tất cả vì cách mạng thắng lợi!” Chỉ thấy Tiên tri Brahma tỏ vẻ đau khổ.

Đúng vậy, phải trông mắt nhìn Điện hạ Athur chịu thương tổn, lại bất lực không thể làm gì còn ai có thể đau khổ hơn Tiên tri Brahma đây.

Bình trưởng nghĩ đến Thánh nữ phải chịu đau chịu khổ, liền nắm chặt lấy “Quả chuối”. Về mặt nó đầy đau xót, rất có dấu hiệu chuẩn bị rơi vào chứng trầm uất...

“Bình Trưởng, ta có nhiệm vụ muốn giao cho người.” Đúng lúc này, giọng nói của Brahma truyền đến bên tai...

[Kỹ năng thiên phú: Cái giá của sự đau khổ]

[Loại hình kỹ năng: Bị động]

[Hiệu quả: Lúc nhận công kích sẽ hồi phục một lượng giá trị sinh mệnh nhất định, lượng hồi phục cùng tần suất công kích và thời gian duy trì có tỉ lệ thuận với nhau.]

Lượng hồi phục cùng tần suất công kích và thời gian duy trì có tỉ lệ thuận với nhau, đúng là kĩ năng thiên phú biến thái. Không hổ là "con gái cưng" của hệ thống, chịu công kích với tần suất cao trong thời gian dài thật sự có thể khiến Xà Cơ cấp 3 phục hồi máu cân được cả công kích của BOSS cấp 10, nếu có thể liên tục duy trì như vậy là tốt rồi, tiếc là... "tần suất công kích cao duy trì không ngừng" điều kiện này quá ngặt nghèo, dưới tình huống bình thường khó mà làm được!

Nhưng mà hiện tại, hề hề, chỉ vậy là đủ rồi!

Nhân lúc này, tiến công nào!

Tiêu Phàm đã mò tới sau lưng BOSS, gậy xương đã đói khát đến độ không nhịn nổi nữa rồi!

"Đã Cầu Bông Pháp!"

[Giá trị sinh mệnh của vua Black Goblin còn 98%]

Đánh một nhát mới rút 2%, vậy phải đánh 50 nhát mới có thể đập chết cái thứ này!

Tiêu Phàm vẫn còn đang chán ghét vì công kích thấp, hệ thống này thật không biết nể mặt hần mà. Một đũa nhai nhép cấp 3 cầm phế phẩm đánh BOSS cấp 10, một giây một nhát, 50 nhát, đánh xong trong vòng một phút cũng đã quá lắm rồi. Huống hồ BOSS này thuộc loại BOSS thiên về tấn công, tuy tốc độ nện chày gỗ chậm chạp, nhưng với tình huống thông thường, trúng 2 gậy thôi thì đến tank cũng phải nằm luôn! Còn nếu là BOSS thiên về phòng ngự, về cơ bản ngay thì dao của Tiêu Phàm cũng không đủ làm rút 1%...

Melon Onomat phát hiện sau lưng có kẻ quấy nhiễu, đang định trở tay đánh một gậy.

"Gara gara!" Bình trường huyết lên một tiếng thật dài.

[Hệ thống phiên dịch: Đại Vương, tên nhai nhép phía sau ngài cứ giao cho tôi đi! Đại Vương cứ tập trung binh lực giải quyết tên ác ma khá mạnh đó đi, sau đó hần cùng nhau giải quyết những tên nhai nhép này.]

Ừ, cũng có lý, đúng lúc hần còn đang xử lý kẻ đánh hoài không chết trước mắt! Bởi vì bao nhiêu người như vậy mà đánh mãi không chết, hần cảm thấy kẻ trước mắt còn mạnh hơn tên đằng sau rất nhiều.

[Giá trị sinh mệnh Vua Black Goblin Melon Onomat 96%]

Hả? Sao lại bị đánh nữa rồi, Melon Onomat quay người lại, nhưng chỉ thấy Tiêu Phàm và Bình trường quả thật đang đánh nhau, quyền qua cước lại, chiến đấu cực kì dữ dội.

Ngay lúc đó, Gậy Xương Tím của Xà Cơ vurun ra đánh lên Melon Onomat một nhát! (Trừ Hồ Nữ vẫn còn cầm vật phẩm hệ thống tặng, Tiêu Phàm và Xà Cơ đều nhặt được Gậy Xương Tím loại thường trong phó bản.)

[Giá trị sinh mệnh của vua Black Goblin Melon Onomat còn 94%]

Đánh! Nhân lúc hần vừa quay đầu, tiểu ác ma đang bị lũ lâu la "vây đánh" trước mắt lại có thể phản kích! Tức chết ta rồi!

Cứ như vậy Melon Onomat chỉ số IQ bằng không dưới sự hợp tác của Xà Cơ và Tiêu Phàm, cùng sự phối hợp của đồng đảng diễn viên quần chúng, giá trị sinh mệnh đã tụt xuống 50%.

[Chú ý: Phát động kỹ năng phản nộ của BOSS.]

[Hiệu quả: Tụ lực trong 2 giây, đập mạnh vũ khí trong tay xuống mặt đất tạo thành sát thương lớn 200% đối với kẻ địch xung quanh!]

"Hồ Nữ, đến lượt cô ra tay rồi!" Tiêu Phàm nhìn thấy BOSS bắt đầu triển khai kỹ năng tụ lực, sốt ruột la lên.

"Biết rồi, anh lo cái gì, nói thế nào thì tôi cũng là người chơi chuyên nghiệp mà! Ăn một roi của bà đi!"

"Bốp!"

Melon Onomat chịu một trận đau, động tác bắt đầu cứng lại, kỹ năng tụ lực bị cưỡng chế xóa bỏ, đang muốn bỏ qua Xà Cơ xoay người đuổi theo Hồ Nữ.

"Gara gara!"

[Hệ thống phiên dịch: Đại Vương, ngài sao rồi? Tại sao vẫn chưa giải quyết xong tên ác ma nhai nhép kia? Chẳng lẽ tên ác ma đó mạnh quá nên Đại Vương không có cách nào đánh được à ta sao?]

"Gagi gagi!" Melon Onomat xoay người tiếp tục đánh Xà Cơ.

[Hệ thống phiên dịch: Nói vớ vẩn! Nhìn bốn vương xử lý à đây!]

Làm tốt lắm! Tiêu Phàm len lén giờ ngón cái lên với Bình trưởng. Lúc trước Tiêu Phàm xem qua những tin tức của BOSS mà Bình trưởng đưa đến, cảm thấy gã này là một tên thiếu năng, nên mới tạo ra một loạt kế hoạch tác chiến, hiện tại tất cả đều tiến hành dựa theo kế hoạch...

Cứ như vậy, lúc tên đại ngốc đang triển khai kỹ năng luôn bị một cô gái đánh đá từ đầu thỉnh linh xông đến quát một roi thật đau cắt ngang, sau lưng lại luôn bị ánh để nham hiểm đánh cho một gậy, thường xuyên bị con gián đánh hoài không chết mang tín ngưỡng Athena đập cho một nhát.

Vào lúc [Giá trị sinh mệnh của vua Black Goblin Melon Onomat còn 20%]...

“Các dũng sĩ! Cùng nhau chào đón ánh ban mai của chiến thắng đi nào!” Tiêu Phàm cầm Gậy Xương Tím chỉ thẳng lên trời.

Tên đại ngốc còn chưa kịp phản ứng, đám diễn viên quần chúng đã nhảy lên tạo phản, hấn liền bị chìm ngập trong vòng vây của ác ma và đám lâu la.

[Giá trị sinh mệnh của vua Black Goblin Melon Onomat 0%]

[Hệ thống nhắc nhở: Đội ngũ của ngài đã đánh bại phó bản vua Melon Onomat của Black Goblin, đạt được 1000 điểm kinh nghiệm.]

[Hệ thống nhắc nhở: Phó bản ấn duy nhất của hệ hổng: vượt qua giếng cạn của Black Goblin; nhiệm vụ phó bản tiêu diệt vua Black Goblin - Melon Onomat, hoàn thành cuộc vận động giải phóng Black Goblin, đạt được 1000 điểm kinh nghiệm, 1000 đồng tiền.]

Chùm ánh sáng thẳng cấp sáng lên, Tiêu Phàm kêu lên: “Goblin, hoàng đế của các người băng hà rồi!”

[Chúc mừng người chơi Mệnh Phàm đã lên cấp 4]

[Chúc mừng người chơi Mệnh Phàm đã lên cấp 5]

[Chúc mừng người chơi Mệnh Phàm đã lên cấp 6]

[Chúc mừng người chơi Mệnh Phàm đã lên cấp 7]

Liên tiếp lên 4 cấp, coi như không làm thất vọng hoạt động trí tuệ của người chơi cấp cao, điểm kinh nghiệm thu được từ việc khiêu chiến vượt phó bản cấp 10 khiến cho thành viên trong đội Tiêu Phàm nhanh chóng vượt lên đội chơi hạng nhất.

Nhìn lại thời gian, sau khi bận rộn xong, đội của Tiêu Phàm nhanh chóng thu thập chiến lợi phẩm: “Ăn tối xong chúng ta lại tiếp tục đi.”

“Người chơi cấp cao cũng cần phải ăn cơm sao?” Hồ Nữ bắt đầu hỏi ngược lại.

“Người chơi cấp cao cũng là người mà!”

“Tôi cứ nghĩ người chơi cấp cao chỉ cần trong nhà có trữ sẵn mì tôm với lạp xưởng là có thể sống rồi, có năm ngón tay cũng có thể sinh sản vô tính luôn!”

“Cút sang một bên!”

“Hai người tình cảm tốt thật nha.”

“Có quý mới có tình cảm tốt với cô (anh) ta.” Hết như một kiểu ăn ý ngầm..

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Mệnh Phàm Không Thương Hoa Tiếc Ngọc (1)

Đi ra từ trong máy chơi game, Tiêu Phàm vẫn gân cốt để cơ thể thả lỏng, sau đó thu dọn tàn cuộc của buổi say rượu hôm qua. Hấn nhìn qua cửa sổ, quan sát cảnh tượng tấp nập giờ tan tầm trong thành phố, dưới ánh chiều tà qua khung cửa sổ, sau đó hít một hơi...

Hấn lắc lắc đầu, giống như muốn thanh lọc đi những suy nghĩ vẫn còn đang động lại trong não bộ.

Vào phòng bếp, hấn dùng những nguyên liệu hôm qua để lại nấu một bữa tối đơn giản để tạm lót đầy cái bao tử.

Sau khi ăn xong bữa cơm canh đậm bạc, hấn vừa định dọn bát đĩa thì tiếng chuông điện thoại vang lên...

"Alo, Tiểu Bàn à, tìm tao có chuyện gì?"

Tiểu Bàn mang họ Phan tên Phú Quý, tên đầy đủ là Phan Phú Quý. Người cũng như tên, vì có bố là nhà giàu mới nổi nên cậu ta là phú nhị đại, từ nhỏ đã com no áo ấm thì có thể không mập được sao? Nguyên nhân vì sao cậu ta có thể "quen biết lẫn nhau" với Phàm ca thì rất đơn giản, vừa bình thường vừa dễ hiểu, cả hai là hàng xóm.

"Phàm ca, mày cũng chơi Tân Sinh à, vẫn lấy tên Mệnh Phàm sao, người chơi ác ma?"

"Ừm, cảm động dễ sợ, nhiều người như vậy nhưng mày vẫn là người quan tâm tao nhất, ngày hôm nay mới mở mà mày đã tìm hiểu nhiều như vậy rồi, có tìm hiểu được chuyện gì liên quan đến tao không?" Sau khi Tiểu Phàm nghe được giọng nói của tên bạn thân thì rất vui, nửa đùa nửa thật bảo.

"Phàm Ca, mày bây giờ là người nổi tiếng ở trên bảng xếp hạng của forum rồi đó, lên forum Tân Sinh xem thử đi, hot dữ lắm rồi, ngay cả nữ thần của trò chơi Ngọc Sinh Yên cũng đến góp vui luôn rồi nè!"

"Đừng đùa, tao có quen gì với cái bình hoa của trò chơi kia đâu."

"Có đùa đâu, mày lên mạng xem thử đi! Mặc dù nhìn sơ qua thì rất giống có chuyện nhưng tao biết Phàm Ca mày làm người thế nào mà, Phàm ca tao ủng hộ mày!"

"Ồ được rồi, đợi lát nữa rồi xem." Toàn nói thứ gì đâu, chẳng hiểu gì cả, Tiểu Phàm cúp điện thoại.

...

Hắn đăng nhập vào website games, sau đó mở forum ra.

Bài post được ghim có tiêu đề là: Mệnh Phàm không thương hoa tiếc ngọc.

Nội dung trong bài post là share một video ngắn...

Thứ đầu tiên đập vào mắt hắn là tại một cái giếng cạn nước hoang vắng, một người chơi có vẻ ngoài đẹp trai nhưng trên mặt lại treo một nụ cười thô bỉ, trên đầu có hai chữ Mệnh Phàm đỏ choét, mới chỉ open beta mà đã nhuộm đỏ tươi ID như thế, không đoán cũng biết người này nhất định là vô cùng hung ác.

Tiếp theo đó là thấy người chơi đó sáp lại gần một người chơi nữ có vẻ ngoài tươi mát ngọt ngào, với một vẻ mặt dâm đãng, cuối cùng dưới ánh mắt tràn đầy kinh hoàng của cô gái, người chơi có tên Mệnh Phàm này lại làm ra một cảnh tượng khiến cho người ta phẫn nộ, hắn ta không chút do dự hay lưu tình gì mà thẳng tay đẩy người chơi nữ vào trong cái giếng cạn kia...

Video đến đây là kết thúc, người post bài -- Phong Ma Tiểu Xích Lang, người post bài cũng không có bất cứ chú thích nào dưới bài viết này, nội dung còn lại đều phải dựa vào động não.

Nhưng khu bình luận lại rất náo nhiệt!

Người qua đường A: A a a! Cảm thú!

Người qua đường B: Thứ đàn ông cặn bã!

Người qua đường C: Sao có thể đối xử với con gái người ta như thế được vậy trời!

Đương nhiên cũng có số ít lên tiếng ủng hộ...

A: Thần tượng của chúng ta!

B: Tiên phong của Thế Giới mới!

Thậm chí còn có cả một vở kịch tình yêu cay đắng lay động lòng người, quý khóc thần sầu, một ngàn chữ, được tả lại bằng thái độ cực kỳ thấu hiểu lòng người, sinh động như thật..

Mà chính xác gây ra tất cả chuyện này đều đến từ một ID...

Ngọc Sinh Yên: Mệnh Phàm, thứ đàn ông khi dễ con gái nhà anh, rửa cổ sạch sẽ chờ đó cho tôi, sau cấp 30 là liên thông các địa vực rồi, trận doanh Tinh Linh chờ anh!

Ngọc Sinh Yên là một người chơi nữ nổi tiếng. Cô có nhan sắc của ngôi sao hàng đầu, lại bởi vì đam mê nên đầu nhập vào sự nghiệp chơi game, trình độ kỹ thuật trò chơi hàng đầu, thuộc công hội toàn nữ là công hội Hoa Nguyệt, được đông đảo người chơi game hậu hạ vì cái danh nữ thần của trò chơi.

Ở cái thời đại có nhan sắc là có tất cả này, người đẹp không hề thiếu tiếng nói.

Kết quả là, một tiếng hú dọa tạo ra ngàn tầng sóng, bình luận mắng chửi lên liên tục không ngừng, bài post đã trở thành một mảnh bùa bộn, gà chó không yên.

"Phong Ma Tiểu Xích Lang, fuck! Bố mày ghét nhất là lũ chó săn! Còn cái con mụ này nữa, thật sự méo có chuyện gì làm à! Không hiểu rõ tình hình đã đi kiểm cảm giác tồn tại rồi, chúng mày dạo qua dạo lại cái gì, cái con nhãi bình hoa thối này đúng là người chủ nghĩa nữ quyền! Rồi rồi rồi, cấp 30 gặp lại ha, cô em cứ tắm rửa sạch sẽ chờ đó anh đây sẽ đến dạy dỗ cô em mà!" Tâm trạng vui vẻ sau khi đánh xong phó bản của Tiêu Phàm thoáng cái đã bị quấy thành sinh tố.

"Thôi! Vào trò chơi đi! Tranh thủ lên cấp 30 sớm chút! Rồi đi xử lý con nhãi này!"

...

Xà Cơ: Chuyện không phải như thế đâu... Mấy cái người này! (Trong một góc khác của forum có một tin như thế...)

...

"Ha ha, trò chơi này đúng là thú vị thiệt!" Một cô gái đáng yêu mặc áo ngủ màu hồng đang ngồi trước màn hình cười to nói.

"Sao vậy? Con gái bảo bối của ba, có chuyện gì vui vẻ à?"

"Ba ra ngoài đi! Ba à, sao ba lại tùy tiện vào phòng con!"

"Ồ chào! Thời kỳ phản nghịch của con gái à, còn nhớ trước kia rất dính ba cơ mà..."

"Đi ra đi mà!" Nói đến đây cô gái trông rất thực nữ lại vô cùng bạo lực mà đẩy ông chú già ra cửa, sau đó đóng sầm cánh cửa phòng ngủ lại: "Hừ!"

Trở lại gõ "Lách cách!" lên bàn phím mấy chữ...

Hồ Nữ: Đáng đời! Ai bảo anh dám xem thường chị đây chứ!

...

"Ồ? Làm sao thế? Phàm muội muội đáng yêu của chị?" Hồ Nữ trừ Sadism ra thì dường như cũng rất thích chọc ghẹo Tiêu Phàm.

"Có phải bà đi lại tới hay không, ôi chào, hiểu luôn!" Gương mặt Hồ Nữ mang theo vẻ đồng cảm dễ chịu.

"Đừng phiền tôi, mục tiêu hiện tại của chúng ta là gấp rút thăng cấp!" Trong lòng Tiêu Phàm thì đang gào thét, sao con gái đều như thế nhỉ!

"Hai người trong hiện thực quen biết nhau không? Cảm giác quan hệ tốt thật đó nha." Xà Cơ vô cùng hâm mộ nói.

"Nói lại lần nữa là quan hệ tụi này rất không tốt nhé!" Trăm miệng một lời.

Ăn ý đến thế cơ à, Xà Cơ phồng cái miệng nhỏ nhắn lên, vẻ mặt không tin, có gian tình.

"Được rồi được rồi, bây giờ chúng ta xem chiến lợi phẩm phó bản thôi."

Nghe thấy chiến lợi phẩm, lũ người đang âm ỉ cuối cùng cũng dừng lại.

Trò chơi "Tân Sinh" này giống như đề xuất sắc hơn nên tất cả đều là 3D, khiến cho trò chơi càng gần với thực tế hơn. Không chỉ đơn giản là bỏ đi các loại số liệu dài dòng bình thường như sức mạnh, nhanh nhẹn, trí lực, mà sau khi thăng cấp nhân vật càng được tăng cường, hiệu quả sử dụng skill cũng tăng cường, không còn là thứ được trưng bày ở bảng số liệu nữa. Hơn nữa nó còn biến thành một thứ chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, thậm chí ngay cả loại hệ thống đánh quái rơi trang bị mọi khi cũng bị thay đổi, những đường tắt để thu được tài nguyên cũng phải tự mình thăm dò.

Nói cách khác, sau khi đánh xong phó bản, chiến lực phẩm sẽ bị khu vực xung quanh thu hết.

Cái chày gỗ của Boss không thể cầm được bởi vì có điều kiện trang bị: Vua Black Goblin. Bọn Tiêu Phàm tìm kiếm khắp nơi trong phó bản Boss, tìm tới tìm lui cũng chỉ tìm được cái bảo rương, về phần binh trường, nhiệm vụ hoàn thành sẽ bị hệ thống đổi mới nên không thấy đâu nữa, lấy tên đẹp, tự do rồi.

【 Tên: Thông tin bí mật của Bóp Bóp Tức 】

【 Loại hình: Vật phẩm Tiêu hao 】

【 Đặc hiệu: Tiêu hao hết có thể có được thông tin bí mật về Thành phố dưới đất của thôn Tân Thủ 】

【 ghi chú: Thành phố dưới đất của ta! Hoàng Đế Melon Haw của các ngươi sẽ trở lại, chờ đó cho ta! Ác ma đáng chết! 】

"Có nó, chúng ta sẽ có thể tiếp tục hoàn thành Ác Ma Sừng Dê Arista 【 Nhiệm vụ ẩn giấu: Quà của Mỹ Dương Dương 】, không tệ không tệ, tôi thật là biết nhìn xa trông rộng mà, xoát phó bản còn thu được thông tin nhiệm vụ ẩn giấu, đúng là một mũi tên trúng hai con nhạn!"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 14: Mệnh Phàm Không Thương Hoa Tiếc Ngọc (2)

"Tôi phát hiện anh rất thích mèo khen mèo dài đuôi đó nha! Rõ ràng chỉ là chó ngáp phải ruồi lại còn muốn ôm công lao vào người!" Hồ Nữ khinh bỉ nói.

"Em rất tán đồng quan điểm này của chị, cũng rất là khinh bỉ anh." Xà Cơ phụ họa.

"Ặc! "

"Anh! Anh học đâu ra cái Ặc này đây!" Hồ Nữ nói xong còn muốn táy máy tay chân.

"Nào, xem tiếp nào!" Tiêu Phàm lập tức lái sang chuyện khác.

【 tên: Đá quý của Black Goblin 】

【 loại hình: Vật phẩm trang sức 】

【 phẩm chất: Hiếm 】

【 công năng: Giữ gìn 】

【 ghi chú: Một trong những vật mà Vua Black Goblin sưu tầm, có thể bán cho thương nhân đổi lấy tiền. 】

"Á du! Thứ rác rưởi gì đây, để nhân phẩm của tao lãng phí ở cái phẩm chất hiếm này, đưa tận tay tao sẽ chết à!"

"Ừm."

Xà Cơ và Hồ Nữ hiếm khi tán thành mấy thứ vô dụng này.

【 tên: Rượu ngon của Black Goblin 】

【 loại hình: Vật phẩm Tiêu hao *10 】

【 phẩm chất: Bình thường 】

【 công năng: Uống 】

【 ghi chú: Một trong những vật mà Vua Black Goblin sưu tầm, không biết dùng thứ gì để pha rượu, đồ uống yêu thích nhất của Vua Black Goblin. 】

"Món vô dụng thứ hai, mặc dù trò chơi chủ trương hưởng thụ cuộc sống, gần gũi cuộc sống thì phó bản chiến đấu cũng không cần phải rút ra đồ vật từ cuộc sống của người chơi chứ!" Nhìn thấy cái vạc rượu vỡ này, Tiêu Phàm cảm thấy vận may của mình thật sự là vô cùng kém rồi.

"Ồ?!" Đột nhiên nhớ tới cái gì: "Đúng rồi, kỹ năng thiên phú của anh!"

"Anh có cần phải đói khát như vậy không hả, không say rượu được đâu!" Hồ Nữ thấy cái tên Tiêu Phàm này không biết làm sao lại uống rượu rồi.

"Phụt! Không hổ là rượu do Black Goblin cất, vừa cực nhọc vừa cay lại vừa khó uống!" Tiêu Phàm vừa thử một ngụm sắc mặt đã đỏ bừng, tử lượng của Tiêu Phàm trong thực tế rất kém, không ngờ tới trò chơi cũng như vậy.

【 Hệ thống nhắc nhở: Thiên phú: phát động Tử Tinh Cuồng Âm, phát động uy áp của Vua Goblin, mở khóa giá trị đặc tục. 】

【 Trong khi phát động Tử Tinh Cuồng Âm, Trạng thái: Uy áp của Vua Goblin 】

【 kỹ năng tên: Goblin Chi Vương Uy Áp 】

【 Loại hình kỹ năng: Bị động 】

【 Điều kiện sử dụng: Khi uống được rượu ngon của Black Goblin, phát động Tử Tinh Cuồng thu hoạch được, hết thời gian kỹ năng tự động biến mất 】

【 Hiệu quả: Tổn thương đối với Black Goblin tăng 10%, tổn thương của Black Goblin đối bạn giảm 10%, liên tục trong 5 phút đồng hồ. 】

【 ghi chú: Uy thế còn lại của Bóp Bóp Tức thiên thu vạn đại! 】

Mở khóa giá trị đặc tục:

【 men say: 80% 】(bây giờ là 80%, khi 100% nhân vật sẽ trong trạng thái say rượu, lúc sử dụng kỹ năng khác có thể lựa chọn tiêu hao men say, kỹ năng có thể bổ sung hiệu quả nhất định, hiệu quả kỹ năng quyết định bởi chủng loại uống rượu cùng.)

Đây quả thực là khắc inh của Black Goblin, vẫn còn 9 lần, phối hợp với kỹ năng thiên phú của ta là 45 phút đồng hồ, xem ra Buff này rất có lợi khi đụng phải Black Goblin, có khi còn xoát được nhiều Exp.

"Tự xem đi!" Tiêu Phàm không giải thích mà trực tiếp trưng cái bảng ra cho Xà Cơ và Hồ Nữ nhìn...

"Tôi bắt đầu thấy kỹ năng thiên phú của anh,... còn tưởng rằng anh là biến thái xem rượu như mạng sống chứ, xem ra tôi sai rồi..." Về mặt Hồ Nữ khinh bỉ thêm cả bộ dạng chỉ tiếc rên sất không thành thép: "Ông có chút như thế mà đã 80%, cũng nhanh say nhỉ, đúng là đồ bỏ đi."

"Cô nói cái gì cơ!"

"Không, tôi nói khuôn mặt của Phàm muội muội đồ bưng đáng yêu lắm đó!"

【 Tên trang bị: Mộc Thuần 】

【 Loại hình: Vũ khí 】

【 Phẩm chất: Bình thường 】

【 Độ bền: 100% 】

【 Lực công kích: Yếu 】

【 Lực phòng ngự: Cường đại 】

【 Thuộc tính: Không 】

【 Đặc hiệu: Chống đỡ mức độ thương tổn nhất định 】

【 Điều kiện trang bị: Không 】

【 ghi chú: Một trong những đồ chơi của Melon Haw và bạn bè khi còn bé! 】

"Xà Cơ, cô." Tiêu Phàm không thèm nhìn Hồ Nữ đã đưa về phía Xà Cơ.

Ánh mắt Xà Cơ dời về phía Hồ Nữ.

"Cất đi, chị quen dùng roi rồi."

【 Tên trang bị: Búa 】

【 Loại hình: Vũ khí 】

【 Phẩm chất: Bình thường 】

【 Độ bền: 100% 】

【 Lực công kích: Trung bình 】

【 Thuộc tính: Không 】

【 Đặc hiệu: Đánh vào trán mục tiêu có thể làm mục tiêu mê muội 1 giây theo xác suất nhất định 】

【 Điều kiện trang bị: Không 】

【 Ghi chú: Một trong những thứ đồ chơi của Melon Haw và bạn bè khi còn bé! 】

"Hồ Nữ cô muốn cái này không, đây là trang bị cuối cùng rồi, tôi cảm vật phẩm tiêu hao là cái vạc rượu kia rồi."

"Cũng coi là anh có lương tâm, anh cứ cầm đi, búa nặng lắm, không phù hợp với khí chất nữ vương, tôi đã bảo tôi chỉ dùng roi. Sau này anh cứ thấy roi tốt thì cứ giữ lại cho tôi là được rồi." Hồ Nữ thấy biểu hiện của Tiêu Phàm, trong lòng không biết sao lại rất vui vẻ.

Thiên hạ rộng mênh mông có một con chó...

“Anh đó, đào nhanh lên chút coil!” Một nhóm hai người đang ngồi một bên cắn hạt dưa, lắc lư cặp đùi đẹp, nhìn một chàng trai gầy gò yếu ớt đang cầm búa đào hố giống như một con chó hoang, trông thật đáng thương. Dục vọng S của Hồ Nữu âm ỷ muốn bùng phát, thật là muốn quất vào người hắn một roi.

“Cô không tới giúp một tay thì đừng ở đó mà nhiều chuyện!”

Một chết hán rồi, sau khi sử dụng [Mật thư của Oath] xong, hắn nhận được tọa độ và phương thức tiến vào Thành phố dưới đất, nhưng không ai nghĩ tới tuy rằng cổng vào ở ngay Tân thủ thôn nhưng mà lại là ở dưới đất! Hệ thống không cần phải làm y như thật như vậy chứ!

Là đội trưởng của đội ngũ, và là người đàn ông kiêm cu li duy nhất, trách nhiệm đào hầm liền trực tiếp rơi vào tay Tiêu Phàm.

Sau khi Tiêu Phàm trải qua một quá trình đào bới gian khổ, cuối cùng một ma pháp trận cũng xuất hiện.

“Truyền tống!”

[Chúc mừng đội ngũ của người đã phát hiện Thành phố dưới đất Tân thủ thôn, tặng thưởng 500exp]

“Woa!” Chứng kiến cảnh tượng trước mắt, hai con gà trong đội đã lập tức đứng lên hô to gọi nhỏ, vô cùng kích động.

Vốn dĩ ban đầu Tiêu Phàm tưởng rằng Thành phố dưới đất là một cái hầm mộ, đường ray cũ nát, cầm một bó đuốc trên tay, dùng một xe chở quặng để đi tìm cừu cái cho cừu đực.

Không nghĩ đến khu vực này lại rộng lớn như vậy, phía trên đỉnh động có lắp đặt đèn chiếu sáng, đủ chiếu sáng cả một khu vực rộng lớn. Xung quanh quảng trường được phân thành nhiều phố lớn ngõ nhỏ, có đầy đủ từ tiệm vũ khí đến tiệm thuốc hay tiệm trang phục, cái Tân thủ thôn mà đến một con chim cũng không có kia thật sự không thể so sánh với nơi này được. Mặc dù hiện nay có rất ít người nhưng mà nếu nơi này được người chơi phát hiện thì rất nhanh sau đó sẽ tiếp đón lượng người chơi rất đông.

Đoán chừng lúc người chơi đến một cấp nhất định thì con cừu đực kia sẽ nói cho họ biết cách vào Thành phố dưới đất, nếu không thì ở một Tân thủ thôn đến cả một cửa hàng cũng không có đó, người chơi làm thế nào có thể đi xuống đây được.

“Được rồi, bây giờ chúng ta đi tìm cừu xinh đẹp.”

Lúc nhỏ, Tiêu Phàm trong lòng luôn tưởng tượng cừu là một loài vật xinh đẹp, hiền lành, ngây thơ, đáng yêu, lương thiện, toàn thân lông trắng muốt nhưng hôm nay trong trò chơi này, hình tượng loài cừu đáng yêu lúc nhỏ đã hoàn toàn bị hủy hoại.

Cừu quý Melista, nên hình dung con dê cái này như thế nào đây, nói đơn giản chính là một con sói đội lông cừu, nhìn ánh mắt lẳng lơ, son môi mê người, lễ phục cao cấp này, thật sự là rất có phong cách.

“Xin chào, phu nhân Melista, tôi được sự ủy thác của ngài Aries, đến đây dâng tặng cho ngài một món lễ vật.”

Nghe thấy hai từ lễ vật, con cừu xinh đẹp này lập tức nhìn về phía Tiêu Phàm, tao nhã lạnh nhạt nói: “Ừm, đem đến đây đi.”

Tiêu Phàm đưa vật phẩm nhiệm vụ của Aries ra.

[Tên gọi: Lễ vật cừu xinh đẹp]

[Phân loại: Vật phẩm nhiệm vụ]

[Chú thích: Bên trong toàn bộ là tâm ý của Aries giành cho cừu xinh đẹp]

Sau khi cừu xinh đẹp mở ra, trên trán liền nổi đầy gân xanh!

Ông trời của tôi ơi! Lại còn ngài Aries vĩ đại, cô ta cũng sẽ không quan tâm, gửi cái gì mà gửi chứ! Lại còn nói ngập tràn tâm ý nữa chứ!

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Truyền Thuyết Khiến Người Ta Khiếp Sợ (1)

Bó cỏ xanh mượt dùng để nuôi súc vật trong tay Melista, cứ như vậy bị Tiêu Phàm nhìn thấy đúng thật là rất xấu hổ, mặc dù cừu ăn cỏ, nhưng mà muốn tán gái thì cũng không thể đem tặng thứ như vậy được, khác gì tặng gói đồ ăn vặt chứ, Aries chắc chắn là một con cừu ngốc!

Nhìn tình hình trước mắt, hình như cừu xinh đẹp chuẩn bị nổi giận rồi!

Làm sao mới tốt bây giờ! Tiêu Phàm đột nhiên nhanh trí nhớ lại ở nhiệm vụ phó bản lần trước, bởi vì người chơi thay đổi hành động mà khiến nhiệm vụ cũng thay đổi theo.

“Phu nhân Melista xinh đẹp, đây chỉ là một trò đùa của ngài Aries mà thôi, một người tài sắc vẹn toàn như người, chỉ có châu báu xinh đẹp nhất mới có thể xứng đôi.” Vừa nói Tiêu Phàm vừa móc ra một viên đá quý lớn [Hạch black goblin]

Đánh cuộc vậy, nói thế nào đi nữa đây cũng là vật phẩm hiếm, tuyệt đối không tầm thường!

[Bất đầu mê hoặc, mê hoặc thành công, tâm trạng Melista từ tức giận chuyển thành vui sướng]

Chỉ thấy ánh mắt ham hư vinh của con cừu này dán chặt vào viên đá quý, thật là một con cừu thích hư vinh, ác ma quả thật là một loài sinh vật tham lam.

“Hãy cầm bức thư do chính tay ta viết đem về cho Aries, nói cho hắn biết ta rất thích phần lễ vật lần này của hắn.” Đem vật phẩm nhiệm vụ kín đáo đưa cho Tiêu Phàm, cừu xinh đẹp vội vàng trở lại thưởng thức viên đá quý lớn.

“Đội trưởng ca ca, tại sao anh lại tặng viên đá quý cho cô ta, nhiệm vụ không phải chỉ là giao vật phẩm nhiệm vụ cho cô ta là được rồi sao?” Xà Cơ dùng vẻ mặt ngây thơ hiếu kỳ hỏi.

“Mục đích của nhiệm vụ này chắc là giải quyết vấn đề tình cảm của hai con cừu này, dựa vào tính tình của con cừu cái này, rõ ràng không phải là một phụ nữ đáng hoàng gì mà là một con cừu tham lam, tán thế nào cũng không đổ, mà nhiệm vụ ẩn này nếu dựa theo quá trình thực hiện nhiệm vụ, tiếp theo sẽ phải tốn không ít thời gian để gắn kết tình cảm cho hai con cừu này. Đúng lúc anh nhớ lại lúc nhiệm vụ mới xuất hiện, hệ thống cung cấp độ tự do rất lớn, giống như lúc trước anh có thể làm thay đổi nhiệm vụ, lần này anh làm như vậy là để có thể tránh rất nhiều phiền phức không cần thiết, trực tiếp giúp cừu đực đạt được mục đích, hoàn thành nhiệm vụ cuối cùng, giúp hai bọn chúng ở bên nhau, có thể thành công mà chỉ dùng một cái đạo cụ để hoàn thành nhiệm vụ, có sao lại không làm?”

“Wao, nghe có vẻ thật là lợi hại.” Xà Cơ bị lối suy nghĩ làm nhiệm vụ vượt quá mức quy định của Tiêu Phàm làm cho bối rối.

Tiếp theo, đội ngũ của Tiêu Phàm cũng không vội quay lại chỗ của Aries, mà đi đến tiệm rèn và tiệm thuốc mua đầy đủ những vật phẩm luyện cấp cần thiết.

Lúc đi vào tiệm rèn, Tiêu Phàm liền hỏi hân, vũ khí hay giáp có giá thấp nhất cũng là hơn 10 ngàn tệ, Tiêu Phàm ngượng ngùng nhìn tiền đồng trong tay hắn (1 kim tệ = 1000 ngân tệ, 1 ngân tệ = 1000 đồng), Tiêu Phàm bán gậy xương trong túi với giá 10 đồng/ cây, trong thời kỳ khó khăn, thật muối dưa có ít thì dù sao cũng vẫn là thịt.

Hai cô gái sau khi hồi phục độ bền trang bị tại tiệm rèn xong đã ra khỏi tiệm. Lúc này Tiêu Phàm nhớ đến viên đá quý hắn đã đem tặng, trong lòng hơi đau đớn, chỉ mong phần thưởng của nhiệm vụ ẩn này không quá tệ. Nhìn số liệu của viên đá quý, nói thế nào cũng là một vật phẩm quý hiếm, không chừng có thể bán được không ít tiền, nếu phần thưởng của nhiệm vụ quá kém thì thật là lỗ lớn.

Cũng giống như tiệm rèn, tiệm thuốc bên cạnh cũng bán với giá cắt cổ, một bình hồi HP cấp thấp cũng có giá 500 đồng một bình, 1 bình có 10 viên.

[Tên gọi: Thuốc hồi HP cấp thấp]

[Phân loại: Vật phẩm tiêu hao]

[Chất lượng: Phổ thông]

[Chức năng: Trong 10 giây, hồi phục 50% HP, thời gian chờ 5 phút]

[Điều kiện sử dụng: Người chơi từ cấp 1 đến cấp 20]

[Chú thích: Vật phẩm thiết yếu dành cho người mới]

Mỗi người mua hai bình sau đó liền thanh toán đi ra ngoài, Tiêu Phàm nhìn 800 đồng còn lại, cảm thấy vô cùng bất lực đối với sự keo kiệt của thế giới trò chơi này, việc kiếm tiền lúc này trở nên vô cùng bức thiết.

Nhìn lại hai nữ biến thái đang hi hi ha ha cười toe toét, Tiêu Phàm quyết tâm nhất định phải nắm bắt thời gian luyện cấp, sớm ngày đạt đủ điều kiện rời khỏi ác ma trận doanh, trở lại là một người chơi game bình thường.

“Thưa ngài Aries, tôi đã giúp ngài tặng lễ vật cho phu nhân Melista, phu nhân Melista rất vui, nhờ tôi tận tay đưa bức thư tay này cho ngài.”

“Thật vậy sao? Mau mau, mau đưa đến cho ta xem một chút!”

Thật lòng, Tiêu Phàm rất khinh bỉ con cừu đực này, trông bộ dạng háo sắc kia, thiếu chút nữa liền nhào tới, thật tiện. Nghe thấy là thư của cừu cái, cái lỗ mũi hếch lên trời 45 độ trước đây cũng không còn, tôn nghiêm của hắn đâu rồi? Trước đây Tiêu Phàm quả thật không dám nói là hắn không háo sắc, nhưng xem xem hắn bây giờ đi, đối với hai người đẹp sau lưng, Tiêu Phàm vẫn không hề chú ý, tại sao vậy? Bởi vì Tiêu Phàm nghĩ trong khoảng thời gian

chơi game ngắn ngủi ở đây, hần hiều...

Aries cảm xúc thư lên hít sâu một cái, đôi mắt híp thành một đường chì, về mặt biểu thị sự say mê, nói: “Thật sự là hương thơm trên người nàng.”

Cẩn thận từng li từng tí mở bức thư ra, yêu thương nhưng nhớ đọc...

“Hử? Ta chỉ tặng nàng cô tươi được đưa đến từ đại thảo nguyên, đá quý xinh đẹp là chuyện gì?”

Nói nhảm, chỉ với mấy cọng cỏ của hần ta, có thể tán đồ cô ta mới là lạ, nghe thấy nghi vấn của Aries, quả đúng là hệ thống vẫn còn giữ lại đường lui cho người chơi.

“Tôi vô cùng ngưỡng mộ tình yêu đến chết không thay đổi của ngài Aries giành cho phu nhân Melista, sau khi nhận được lễ vật của ngài, bởi vì phu nhân Melista được tiếp thu trình độ giáo dục cao, có năng lực thưởng thức tao nhã, đối với bó cỏ tươi non đến từ thảo nguyên thể hiện sự vui mừng quá lớn, để thúc đẩy một mối tình đẹp, tôi đã nhanh trí quyết định đem viên đá quý được tổ tiên truyền lại tặng cho phu nhân Melista, nhân dịp phu nhân đang vui vẻ, vì ngài mở ra một con đường tốt đẹp.”

“Ha ha, hóa ra tổ tiên của anh là black goblin à.” Hồ Nữ nói nhỏ.

“Đàn ông làm việc, phụ nữ đừng nhúng tay vào!” Tiêu Phàm đối với hành vi của đồng đội heo đã có khả năng miễn dịch nhất định.

“Tiểu ác ma, ngươi thật sự rất giỏi, ta nên báo đáp ngươi như thế nào đây!” Aries nghe xong, cảm thấy tiểu ác ma trước mặt rất thân thiết, đưa móng cừu vô cùng có nghĩa khí đặt lên bả vai Tiêu Phàm rồi nói.

Tiêu Phàm thông minh như vậy, lần đầu bị cho ăn một cái móng cừu lớn như vậy, hần cao một mét tám cũng là lần đầu bị gác chân trên vai.

“Thưa ngài, tôi còn vì ngài tạo ra kế hoạch để ngài sau này có thể qua lại với phu nhân Melista, xin để tôi chậm rãi kể lại...”

Sau đó, Hồ Nữ và Xà Cơ liền nhìn thấy Tiêu Phàm và một con cừu đực mặc tây trang quay lưng lại với họ hăng hái bừng bừng nói chuyện với nhau, thỉnh thoảng truyền đến một trận tiếng cười “Hắc hắc...” thô bỉ.

“Các anh nói chuyện gì mà nói lâu như vậy?”

“Tôi nhìn không được cái cách hần đem cô tặng cho con cừu cái kia nên lòng từ bi trời dấy đem kinh nghiệm xem qua vô số phim ảnh của tôi truyền thụ cho hần, dạy hần nên tán gái như thế nào, đem bạch phủ mỹ hốt gọn vào tay!”

“Chỉ dựa vào một tiểu xử nam như anh mà cũng đòi dạy người khác, ha ha.” Hồ Nữ cười khẩy.

“Cô!”

“Xin lỗi Phàm muội muội, lẽ ra chị đây không nên nói ra những... chuyện đau lòng như vậy...”

“Đàn ông tốt không chấp với phụ nữ!”

“Thật sự rất cảm ơn ngươi, tiểu ác ma, ta sẽ không quên ân tình lớn lao của ngươi, ta nghĩ một ác ma xuất sắc như người sau này này sẽ khiến ác ma trận doanh của chúng ta ngày càng vinh hiển, ta xem trọng ngươi!”

“Cảm ơn lời chúc của ngài.” Ngaoif miệng thì nói như vậy nhưng Tiêu Phàm lại thầm nói trong lòng, haizz, tùy tùy tiện tiện tặng mấy món thần khí gì đó là được rồi.

“Tiếc là trong túi ta không có gì quý giá...” Aries nói nhỏ.

Trên trán Tiêu Phàm bắt đầu nổi đầy gân xanh, may mà cừu đực bắt đầu nói tiếp: “Nhưng ta vừa nhìn thấy ngươi đã cảm thấy vô cùng thân thiết, giống như trước đây khi nhìn thấy ngài Kingston vĩ đại của chúng ta, đó chính là lý do ta quyết định truyền thụ bí kỹ cho một người trong số các ngươi...”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 16: Truyền Thuyết Khiến Người Ta Khiếp Sợ (2)

Ngài Kingston vĩ đại?! Cừu vui vẻ, cừu xinh đẹp, cừu lười biếng, cừu mập mạp, cừu chậm chạp, cừu mềm mại, sói hồng, sói xám, đừng nhìn tôi là một con cừu... Trong đầu Tiêu Phàm hiện ra một gia điệu kỳ quái, dần dần cũng quen với cách đặt tên và bố trí bối cảnh bớt xén ăn theo của hệ thống.

“Tiểu ác ma mới sinh, để ta dạy cho các ngươi một số kỹ năng tuyệt chiêu của ác ma chúng ta, lực lượng ác ma chúng ta từ trước đến nay đều rất mạnh,

vượt xa mọi chủng tộc khác, nhưng muốn trở nên mạnh mẽ, chúng ta cần phải trả giá rất nhiều, trả giá càng nhiều, sức mạnh càng lớn! Các ngươi nên chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

Này này, hấn sẽ không nói năng lực càng cao trách nhiệm càng lớn chứ! Con nhện nào đó sẽ kiện hấn tội ăn cắp bản quyền.

“Thiên phú quất roi của Hồ Nữ là kỹ năng trời sinh của bộ tộc chúng ta, không cần phải trả giá gì, Hồ Nữ ngươi cần đem bản tính ác ma phát huy nhuần nhuyễn để trở thành kẻ mạnh; mà thiên phú cái giá của sự đau khổ của Xà Cơ ta rất xem trọng, nếu đem khiến tinh thần chịu đau khổ mạnh lên tất nhiên sẽ trở nên mạnh mẽ; mà thiên phú của ngươi ta nhìn không hiểu, không biết đây là chuyện tốt hay xấu, có thể là vừa tốt vừa xấu.”

“Ta, ác ma vĩ đại Aries, là ma vương đứng đầu trong 12 ma vương, tên gọi chòm sao Bạch Dương Aries, truyền thừa của ta vô cùng tuyệt vời nhưng ta chỉ có thể đem truyền thừa trao cho một trong ba người các ngươi, tên truyền thừa của ta là: Phẩm cách Thân sĩ! Nghe tên, truyền thừa này chỉ thích hợp truyền cho Mệnh Phẩm. Nhưng các ngươi có thể tùy ý chọn người nhận truyền thừa.”

“Vẫn còn suy nghĩ cái gì? Vừa nhìn liền biết con cừu đực kia và anh là cùng một giuộc, anh lấy là được rồi, Phẩm muội muội.”

“Đúng vậy, đội trưởng ca ca, không có anh tụi em ngay cả phó bản black goblin có khi còn không qua được, đây đều là công lao của anh.”

Vẫn là Xà Cơ tính M tri kỷ, không như cái người miệng chó không phun ra được ngà voi kia, nhưng mà Tiêu Phẩm vẫn cảm động một chút.

“Được rồi, tuyệt kỹ của ngài do tôi kế thừa!” Tiêu Phẩm lớn tiếng đáp lại, ngực vươn thẳng, vẻ mặt quang minh chính đại, nghĩa khí ngút trời!

Nhưng mà một giây sau liền như quả bóng bị xì hơi...

“Ha ha.” Nhìn thấy hình ảnh của truyền thừa hai cô gái liền không nhịn được phì cười.

Tình hình tiếp nhận truyền thừa, không có ma pháp trận bùng nổ cũng không có màn gió tanh mưa máu quỷ dị, thậm chí một ánh sáng hiệu ứng cũng không có, chỉ là một khoảng không gian trầm mặc...

Vào lúc Tiêu Phẩm chuẩn bị đón nhận công lao thuộc về hấn, một cái móng cừu lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai dùng khí thế như lãnh đạo đem văn kiện chuẩn xác đập vào trán hấn, Aries “Be ——” một tiếng cừu kêu du dương.

Một tiếng kêu này kéo dài rất lâu, nhưng không hiểu tại sao, lúc tiếng kêu dừng lại, Tiêu Phẩm vẫn đứng ở đằng kia không nhúc nhích, mặc dù đáng đứng vẫn khí vũ hiên ngang nhưng giờ khắc này lại cảm thấy cực kỳ ngu ngốc.

“Được rồi, truyền công đã xong, kết thúc công việc thôi.” Aries thu lại móng cừu, sửa sang lại cả vạt, nhìn Tiêu Phẩm vẫn đang ngây ngốc, nghĩ thầm đứa nhỏ này chắc hấn vừa bị bí kỹ truyền thừa của mình làm cho khiếp sợ đây.

[Chúc mừng người chơi: Mệnh Phẩm thu hoạch được bí kỹ truyền thừa Phẩm cách Thân sĩ của chòm sao Bạch Dương - Aries, học được kỹ năng: Phẩm cách Thân sĩ, Điệu Waltz Phong Vũ, sở trường đã mở, nhận được sở trường Thân sĩ]

[Kỹ năng: Phẩm cách Thân sĩ]

[Loại hình kỹ năng: bị động]

[Phẩm chất: sử thi]

[Hiệu quả: Khi trạng thái có tác dụng thì tốc độ di chuyển tăng 5%, lực công kích tăng 20% đến khi giá trị Mị lực tiêu hao hết, trong thời gian này có thể sử dụng những kỹ năng của sở trường Thân sĩ]

[Điều kiện sử dụng: có Mị lực]

[Kỹ năng tiêu hao: mỗi giây 2 điểm Mị lực]

[Loại kỹ năng: trạng thái]

[Điều kiện học tập: truyền thừa của chòm sao Bạch Dương của trận doanh Ác Ma]

[Ghi chú: Lý do lớn nhất đặt là Thân sĩ vì người sáng tác khá "biến thái"]

[Kỹ năng: Điệu Waltz Phong Vũ]

[Loại hình kỹ năng: chủ động]

[Hiệu quả: khi kích hoạt trạng thái này sẽ tăng tốc độ di chuyển lên 25%, tới khi Mị lực tiêu hao hết, có thể chủ động đóng lại]

[Điều kiện sử dụng: có điểm Mị lực và trạng thái Phẩm cách Thân sĩ có hiệu lực]

[Kỹ năng tiêu hao: mỗi giây 4 điểm Mị lực]

[Loại kỹ năng: trạng thái / Series Sở trường Thân sĩ]

[Điều kiện học tập: Có được kỹ năng Phẩm cách Thân sĩ]

[Ghi chú: bước nhảy lộng lẫy và thanh lịch nhất là khi nhảy giữa sự sống và cái chết!]

[Giá trị đặc biệt: Mị lực]

[Mị lực: 0] (Khi nhận được truyền thừa của chòm sao Bạch Dương của trận doanh Ác ma sẽ kích hoạt giá trị đặc biệt này, trong khi chiến đấu sẽ thông qua các hành vi thân sĩ để tăng điểm Mị lực cung cấp sự tiêu hao cho kỹ năng truyền thừa Phẩm cách Thân sĩ và những kỹ năng liên quan.)

[Sở trường Thân sĩ, cấp: F] (cấp bậc càng cao thì càng dễ dàng khiến NPC yêu thích mình, cùng một hành vi thân sĩ sẽ càng được nhiều Mị lực hơn.)

[Ghi chú: Sở trường của người mới là F mà thôi, người chỉ là người mới, vừa mới chuyển từ người không có văn hóa tới bắt đầu học tập những lễ nghi để thể hiện sức hút của mình mà không dựa vào sức mạnh.]

Con dấu hình móng dê tại trên trán của Tiêu Phàm vẫn có thể thấy được lò mờ, những tin tức liên quan tới truyền thừa thì nhau hiện lên trên bảng tin tức của Tiêu Phàm.

Cột Sở trường của Tiêu Phàm đã mở ra, sở trường này có đặc điểm là có thể tăng sự thân thiết với các NPC và có ảnh hưởng tới hiệu suất thu hoạch cái được gọi là điểm Mị lực. Mà Mị lực chỉ có thể làm những hành vi của thân sĩ mới có được, một khi có được Mị lực thì kể cả không muốn thì kỹ năng Phẩm cách Thân sĩ vẫn sẽ tự động bị kích hoạt rồi tiêu hao điểm Mị lực, tới khi Mị lực về không thì thôi, sau đó người chơi lại tiếp tục thực hiện những hành vi thân sĩ để có được càng nhiều Mị lực để duy trì sự tiêu hao của Phẩm cách Thân sĩ. Trong khi Phẩm cách Thân sĩ đang mở thì còn có thể kích hoạt cả Điệu Waltz Phong Vũ, khi cả hai kỹ năng được kích hoạt thì chính mình sẽ được một cái buff tăng 30% tốc độ di chuyển và 20% lực công kích, rất xứng đáng với phẩm chất sử thi của nó, chỉ nhìn số liệu đã thấy trâu bò rồi. Vấn đề duy nhất bây giờ là kiếm điểm Mị lực có khó hay không, hần không biết dùng những hành vi thân sĩ để có điểm Mị lực là như thế nào, chỉ đành vừa cày quai vừa thử dùng kỹ năng mà thôi.

Xét về tổng thể thì vẫn rất tốt, chỉ là truyền thừa phẩm chất sử thi đã có thể bù vào giá trị của viên đá quý kia rồi.

"Tính cách trời sinh của Ác ma đó là tàn bạo và tham lam, mà truyền thừa Phẩm cách Thân sĩ này cần tự hạn chế hành vi và dục vọng của mình rất mạnh, sức không chế càng mạnh thì sức mạnh mà truyền thừa này mang tới càng mạnh, cho nên muốn sử dụng được những kỹ năng này cần một quá trình rất đau khổ và dài lâu, thế nhưng tôi tin tưởng cậu có thể chịu đựng được." Sau khi truyền thừa xong thì Aries nói thêm một câu đầy ẩn ý.

Tính cách trời sinh là tàn bạo sao? Ta hiền giống như cô bé quàng khăn đỏ vậy, hàng xóm láng giềng cũng luôn khen ta là người tốt, biết văn minh và rất lễ phép, khi thấy các chú các cô còn tươi cười chào hỏi, bầm sinh đã có phẩm chất cao thượng rồi, còn cần hạn chế gì nữa sao?

Tiêu Phàm rất coi thường lời khuyên bảo của Aries, thế nhưng ai cũng không biết rằng khi Tiêu Phàm nhận được Phẩm cách Thân sĩ thì quan hệ trói buộc giữa hần và trận doanh Ác ma càng ngày càng chặt, cách thế giới của người bình thường càng ngày càng xa.

"Sau khi các cậu tới cấp 10, có thể đi về phía tây, đi tới tòa thành Ác ma Abaddon để có một cuộc hành trình mới, ta sẽ cho cậu một tín vật, khi vào trong thành hãy tìm một người phụ nữ tên là Lilith, cô ấy sẽ nói cho cậu biết cậu cần làm những gì." Sau khi Aries nói xong thì lại đứng về chỗ cũ, mũi vênh lên tận trời, trên Tân thủ thôn vắng vẻ phát qua một làn gió nhẹ làm cả vạt của con dê này lay động, tới đây thì chuyện cũ giữa Tiêu Phàm và một con dê đã kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Cô gái xinh đẹp nhất Tân thủ thôn!

[Tên: tín vật]

[Loại: một chiếc nhẫn cô không biết công dụng]

[Trạng thái: đang bị phong ấn, không thể trang bị]

[Ghi chú: hình như nó rất mạnh nhưng đang bị phong ấn, nên bây giờ nó chỉ là một thứ vô dụng chiếm một ô trong ba lô mà thôi]

[Hoàn thành nhiệm vụ ẩn vượt mức quy định: đã đưa kỹ năng ban thưởng, nhận được 800 kinh nghiệm và 200 đồng tệ, đã thanh toán xong tất cả phần thưởng]

Được ít kinh nghiệm và tiền hơn nhiều khi vượt qua phó bản duy nhất, thế nhưng bù lại được kỹ năng truyền thừa, cũng khá là tốt. Mặc dù được khá ít kinh nghiệm nhưng tổ ba người đều tăng một cấp, lên tới cấp tám.

Tiêu Phàm nhìn ra cửa thôn chút, thấy chỉ còn vài đội rải rác PK mà thôi, ngày đầu tiên tham gia trò chơi đã trôi qua khá lâu, những tên biến thái kia cũng bắt đầu luyện cấp rồi. Mình cũng phải giết quái luyện cấp mới được, vừa đi tới thành Abaddon vừa luyện cấp, chuẩn bị rời khỏi nơi có kỷ niệm rất sâu sắc này...

Gần đây A Phát Ca rất hứng thú rủ một người anh em tốt của mình cùng chơi một game online 3D được quảng cáo rất vang dội, thời gian hoàn thiện tới mười năm - Tân Sinh.

Không nghĩ tới là A Phát Ca rất may mắn, hệ thống đã chọn gã là một trong những người chơi may mắn, A Phát Ca còn đang muốn thừa dịp may này, sau khi chơi game xong thì đi mua vài tấm vé số từ thiện nữa.

Vậy mà trò chơi này còn chơi rất vui, vừa lên mạng, mọi người đã cầm vũ khí, không cần biết kẻ trước mắt là ai, cứ giết trước nói sau! Đánh nhau rất vui vẻ! Cảm giác con mẹ nó rất thoải mái! Từ nhỏ A Phát Ca đã rất thích truyện của Cô Hoắc Tử, mong muốn của gã là trở thành một Trần Hạo Nam khác!

Càng kinh ngạc hơn chính là người anh em của mình là A Quý Ca cũng là người may mắn, cũng xuất hiện cùng một Tân thủ thôn với mình, quan trọng hơn chính là kỹ năng thiên phú của cả hai đều là tăng thêm sức mạnh công kích, đúng là duyên phận! Chẳng lẽ hai anh em sẽ viết lên một truyền thuyết? Chi nghĩ thôi cũng thấy vui vẻ rồi!

Hôm nay, nắm đấm của mình đã đập rất nhiều người, có gà, cũng có cao thủ, mình còn nhớ có một thằng nhãi tên cái gì Phàm đó rất gian xảo, mình lại bị hắn đánh lên giết chết mấy lần, mẹ nó, mình ghét nhất là cái loại này, không dám đường đường chính chính chiến đấu gì cả. Tổng kết là hôm nay đánh có thắng có bại, thế nhưng mà đánh nhau thì thắng thua là chuyện thường, đánh càng nhiều thì mạnh lên càng nhanh! Hơn nữa vui vẻ là chính!

"Đánh! Tên to xác phía trước, ăn một đấm của ta đi! Đừng tưởng rằng mình to xác thì trâu bò!" A Phát Ca gầm thét, nắm đấm to lớn đấm thẳng một cách mạnh mẽ, đấm tới một bóng lưng to lớn phía trước! A Phát Ca không thiếu dũng cảm, chỉ cần đánh nhau sáng khoái là được!

Người bị tấn công chậm rãi quay người lại, A Phát Ca thấy được khuôn mặt người bị tấn công thì tự nhiên phun ra một câu: "Yêu quái phương nào?"

Không ngờ chỉ vì câu nói này mà cuộc sống tươi đẹp của A Phát Ca chấm dứt...

"Thật xin lỗi người anh em, là do tôi liên lụy tới chú." A Phát Ca rất áy náy mà xin lỗi A Quý Ca ở cạnh.

A Quý Ca liếc mắt nhìn người anh em tốt của mình lại nhìn bóng lưng phía trước, chỉ biết thở dài mà thôi.

Hai anh em đi theo phía sau một bóng người to lớn mạnh mẽ, đi ra khỏi Tân thủ thôn luyện cấp mà không được PK nữa.

"Hai tên hèn mọn các ngươi, nói thầm cái gì sau lưng ta đó?" Tiếng nói rất hào hùng và khí phách truyền tới.

"Không! Không! Không có gì!" A Phát, A Quý vội vàng lắc đầu.

"Hừ!" Người con gái vừa nói chuyện lại quay người lại đi tiếp.

Tên tôi là Lư Bán Hoa, vừa tròn hai mươi tám tuổi, vừa trẻ lại vừa đẹp, khí chất luôn được mọi người khen ngợi...

Tôi là một người con gái dịu dàng và thủy my, từ nhỏ đã bị rất nhiều đàn ông quấy rối, bọn họ luôn nói tôi xấu, là quái vật, là yêu quái, ảnh hưởng tới bộ mặt của thành phố.

Ta là một cô gái dịu dàng và hiền thực, từ nhỏ đã bị rất nhiều đàn ông quấy rối, bọn họ luôn nói ta rất xấu, là quái vật, ảnh hưởng tới bộ mặt của thành phố. Thế nhưng người thông minh lạnh lợi như ta biết rõ những tên đàn ông đó chỉ biết suy nghĩ bằng nửa người dưới đó, chỉ muốn tiếp cận ta, bắt chuyện và muốn chiếm đoạt ta. Haiz, ai bắt ta xinh đẹp thủy my như vậy đây. Mà những đứa con gái lại còn ghen ghét với sắc đẹp của ta, nói ta tự luyện quá độ làm tâm linh thuần khiết của ta bị thương tổn, quá đẹp cũng là một loại đau khổ! Còn muốn biết ta như thế nào thì ta cũng không biết miêu tả sắc đẹp chim sa cá lặn của mình như thế nào nữa, hay so sánh đơn giản chút đó là sắc đẹp của ta ngang bằng với Nữ thần trò chơi Ngọc Sinh Yên đi, mặc dù ta cảm thấy khí chất của ta hơn cô ấy thế nhưng làm người cần biết khiêm tốn, mỹ nữ cần gì làm khó mỹ nữ đâu, coi như ngang bằng đi!

Trời cao luôn quan tâm tới mỹ nhân, khi ta đăng nhập "Tân Sinh" thì đã được chọn làm người may mắn, còn đưa cho ta một kỹ năng thiên phú không kém.

[Kỹ năng thiên phú: Xuất Thủy Phù Dung]

[Loại hình kỹ năng: bị động]

[Hiệu quả: khi người chơi tấn công có tỉ lệ khiến cho không gian xung quanh chấn động, phạm vi và tỉ lệ xuất hiện của chấn động không gian tỉ lệ thuận với sức mạnh tấn công, sức mạnh càng lớn thì tỉ lệ phát động càng lớn.]

[Ghi chú: đã có một cô gái có sắc đẹp hoàn mỹ tên là Phù Dung rất nổi tiếng trong lịch sử, bây giờ, sắc đẹp của nàng lại một lần nữa xuất hiện trước mặt người đời, khí chất của nàng có thể làm người xung quanh rung động! Không biết mọi người có thể nhớ lại nỗi sợ hãi khi gặp Phù Dung hay không? Nụ hoa mới nở, mới nở cũng có thể phục long...]

Kỹ năng thiên phú có tên cao quý và tao nhã như thế, mặc dù ta không rõ ý nghĩa của phần sau của ghi chú là gì, thế nhưng phần trước luôn khen ta xinh đẹp, người con gái thông minh như ta vẫn hiểu rõ điều đó, mà cái tỉ lệ phát động tỉ lệ thuận với lực lượng chắc chắn là do hệ thống ghi thêm vào, vì yêu thích sắc đẹp của ta nên lên giúp đỡ nhưng lại không muốn người khác biết mới vậy, bởi vì ta chỉ dùng lực rất nhỏ cũng sẽ 100% xuất hiện chấn động không gian.

Ta cũng mới vào trò chơi mà thôi, đã gặp được một tay gan lớn bằng trời, đúng là quá đẹp cũng khổ. Tên hèn hạ đó còn định sờ mó ta nữa, may mắn ta có học võ tự vệ nếu không thì sắc đẹp và sự trong trắng của ta sẽ bị tên này làm vấy bẩn mất.

Mà tên hèn hạ này còn dám mắng ta là yêu quái nữa, cách gây chú ý này đã không được sử dụng từ rất lâu rồi, đúng là không có ý mới gì mà.

Thế là ta dùng bàn tay nhỏ nhắn của ta giải quyết gã, không ngờ rằng gã lại còn có anh em khác, thế nhưng mấy tên sắc lang bây giờ thật sự vô năng, cuối cùng đều thua, ngã xuống dưới váy của ta, hừ!

Ta vừa tới trò chơi này nên đúng lúc thiếu hai hộ hoa sứ giả, hai tên này tới rất đúng lúc, mặc dù hơi yếu nhưng có can đảm bắt chuyện với ta nên ta miễn cưỡng đồng ý cho hai người họ gia nhập vào đội của ta.

[A Hoa Tỷ cấp 9]

[A Phát Ca cấp 1]

[A Quý Ca cấp 1]

Kết quả là, A Phát Ca, A Quý Ca và “cô gái xinh đẹp nhất” của Tân thủ thôn hợp thành một đội. Đương nhiên có hai thằng nào đó là bị ép tham gia.

“Hai người đi nhanh lên, con dê kia vừa nói có một thành phố dưới lòng đất đã được mở, bên trong còn có cửa hàng, tôi phải tới đó xem có bán bộ quần áo nào phù hợp với khí chất của tôi không nữa! Hai người hãy làm tốt công việc của hộ hoa sứ giả đi, đừng liên lụy tới tôi, cũng đừng lè mề lè mề nữa.” Hai tên hèn mọn này vừa nãy đã nói về vẻ đẹp của ta, đừng nghĩ rằng ta không biết.

A Phát Ca và A Quý Ca khi nghe thấy giọng nói ồm ồm này thì bị dọa sợ tới mức run lẩy bẩy, vội vàng đuổi theo.

Đúng lúc này, A Hoa Tỷ thấy một đội người chơi đang đi tới nơi đây, một người trong số đó có ID màu đỏ, giống như là biển quảng cáo vậy, loáng thoáng có thể thấy hai chữ đó là Mệnh... Phàm...

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Cuộc Gặp Gỡ Bất Ngờ (1)

“Hôm nay đám dân thường chúng ta thật vui quá!”

“Anh lên mặt với ai đấy? Tôi thấy anh không chỉ được nhận thừa kế mà còn bị nhậm đại từ con cừu kia.”

“Hò Nữ, cô đang ghen ăn tức ở đấy à? Dù nói thế nào thì đây cũng là kỹ năng sử thi. Hiện giờ, ngoài kỹ năng Tử Tinh Cuồng Âm, kỹ năng Vô Lương Cổ Hoặc tự tạo ra, tôi còn có kỹ năng vừa được truyền thừa là Phẩm Cách Thân Sĩ và kỹ năng Điệu Waltz Phong Vũ. Bản thân Xà Cơ cũng có kỹ năng thiên phú là Cái Giá Của Sự Đau Khổ mà ngay cả con cừu kia cũng nhấn mạnh là rất có tiền đồ, hơn nữa còn có kỹ năng Ôm Bắp Đùi và Lương Tri Dự Định. Xem cô kia, đã cấp tám rồi, ngoài kỹ năng thiên phú ra thì chẳng có cái gì. Phía nhà cung cấp cũng nói là trong trận doanh Ác ma không có chuyện chuyển chức rồi, muốn có kỹ năng đều phải dựa vào bản thân. Đợi đến khi lên cấp cao rồi mà không có kỹ năng dùng thì cô phải làm binh sỹ cao cấp đấy!”

“Anh!”

“Đừng nóng vội, tôi là người rất nghĩa khí, nói thế nào thì cô cũng là thành viên của đội chúng ta, đến lúc đó để đội trưởng là anh đây cho cô đóng giả X rồi cho cô tận hưởng, haha!”

“Đồ tiện nhân! Xem tôi có đánh chết anh không!”

“Ây da, quân tử động khẩu không động thủ.” Ngày đầu chơi game đã giành được kỹ năng sử thi khiến Tiêu Phàm cực kỳ vui vẻ, mọi sầu não phiền muộn từ khi bước vào trận doanh Ác ma đều bị quét sạch. Nhưng mà con người một khi đã lên mặt quá thì thông thường hay quên mất sự đau khổ trước đó.

“Bốp!”

“Á! Dừng tay! Nữ hiệp! Đại nhân độ lượng, đừng như vậy!”

“Tỷ tỷ đại nhân, sao chị chỉ trừng phạt hần mà không trừng phạt em.” Xà Cơ cũng không chịu yếu thế, vừa lên tiếng xong đã quên mình bay xuống vũng bùn này liền...

“Ui da!” Tiêu Phàm chỉ để ý trốn tránh mà không để ý đến phía trước, chẳng may đụng phải một người nào đó rồi ngã ngửa ra đất.

Tiêu Phàm vội vàng ngẩng đầu lên nói xin lỗi: “Xin lỗi nhé, người...”

Vốn định nói “Xin lỗi nhé người bạn” nhưng vừa nhìn thấy hình dáng của người đứng trước mặt, Tiêu Phàm liền bỏ luôn chữ “bạn” trong cổ họng rồi bắt giác nuốt nước bọt, hai mắt sững sờ nhìn người phía trước, đến cả Hồ Nữ và Xà Cơ đang cười đùa ở phía sau cũng đột nhiên dừng lại.

P phía trước mặt xuất hiện một người lưng hùm vai gấu, tướng mạo dữ dằn, kết hợp cùng ngũ quan thông thường của con người là hai con mắt, một cái mũi, một cái miệng lại thì thành một tổ hợp giống như diện mạo của quỷ. Vai u thịt bắp, eo lớn, cánh tay cứng rắn như sắt đá, cơ thịt cuộn cuộn, cứng rắn, quả thực là một nam tử hán chân chính.

Nhưng mà cmm cô ta là nữ, đang đứng sờ sờ trước mặt Tiêu Phàm thế nên mới càng đáng sợ.

“Haizz, lại bị nhan sắc hoa nhường nguyệt thẹn của chị đây làm đứng hình rồi!” A Hoa tỷ nghĩ thầm trong lòng, vì thế định dẫn A Phát ca và A Quý ca cứ thế đi qua.

Nhưng đang định lướt qua Tiêu Phàm thì A Hoa tỷ đột nhiên nhớ ra điều gì đó, đôi mắt đỏ như máu trông đến nhức mắt ấy liền quay lại nhìn rồi hỏi một cách nghi ngờ: “Mệnh Phàm?”

“Hả?” Tiêu Phàm nghe thấy một giọng nói thô thiển cục cằn gọi tên mình thì theo bản năng đáp lại một tiếng.

“Ha Ha! Hóa ra là Mệnh Phàm không biết thương hoa tiếc ngọc, giường mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu!” A Hoa tỷ nắm chặt khớp tay, phát ra một tràng âm thanh lộp bộp lộp bộp.

“Hóa ra anh chính là thằng nhóc mặt mày lấm la lấm lét đầy hả, tôi nhớ mặt mày!” A Phát ca đột nhiên kêu lên.

“Đúng, chính là mày dùng thủ đoạn đánh lên PK giết tao!” A Quý ca cũng lên tiếng sau đó.

Ờ mờ, cái quái gì thế này! Hai ông chú này có biết xấu hổ không vậy? Rõ ràng chính họ ép người khác PK, kỹ năng không bằng người ta thì bị giết thôi. Đã thế lại còn nói mình là cái loại mặt mày lấm la lấm lét dùng thủ đoạn đánh lên mới thắng được. Còn cái con tinh tinh cái như một con quái vật kia là thế nào đây?

“Hừ! Việc mày ức hiếp hai tên háo sắc kia tôi mặc kệ nhưng việc anh ý vào uy thế của bản thân mà ức hiếp người chơi nữ giới thì việc này tôi không thể nhắm mắt cho qua được rồi!” A Hoa tỷ hung dữ trợn trừng mắt nhìn Tiêu Phàm.

“Oan uổng quá! Tôi nào có ức hiếp người chơi nữ giới nào đâu!” Về mặt Tiêu Phàm đầy chán nản, bất bình.

“Này! Hai người cũng giúp tôi giải thích đi chứ!” Tiêu Phàm nhìn về phía hai người đứng đằng sau, nào có ngờ Hồ Nữ quay ngoắt mặt sang một bên, còn Xà Cơ lạnh lợi là thế bây giờ lại tỏ ra như không quen biết, như kiểu chỉ đứng xem mình đang bị rơi vào tình thế khó xử này.

Hồ Nữ muốn nói “ai bảo anh đắc tội với bọn tiểu thư đây, đáng đời!”

Mà Xà Cơ thì nghĩ “anh ranh rồi quá chẳng có việc gì làm cứ bám lấy chị Hồ Nữ của tôi, tranh sùng với tôi. Lần này tôi mặc kệ anh! Hừ!”

Tâm tư của con gái bạn vĩnh viễn không đoán được, không hiểu được đâu.

“Chị đây đang nói với anh đấy! Thế mà anh lại còn thậm thà thậm thụt liếc trộm người ta, thật sự là một kẻ háo sắc gan lớn bằng trời mà! Trên web forum anh làm những trò khiến trời đất phẫn nộ đừng bảo là anh đã quên rồi nhé. Ngọc Sinh Yên còn chỉ đích danh muốn Pk với anh, còn tôi cũng thuộc dạng ngang hàng với Ngọc Sinh Yên, nếu hôm nay đã gặp anh tại đây thì nhân tiện xử lí anh trước, dạy cho anh một bài học luôn vậy!” A Hoa tỷ nhìn thấy thằng ranh này dám coi mình như người vô hình rồi còn đi nhìn đũa con gái khác, thật sự là quá vô lễ, quá to gan rồi, không cho thằng này vài cái tát thì trong lòng không nguôi ngoai được.

“Ngang ngửa với Ngọc Sinh Yên?” Tiêu Phàm nhìn diện mạo của đối phương rồi lắc lắc đầu. Ngọc Sinh Yên ngoài tài mạo xuất chúng thì còn có kỹ năng chơi game thượng thừa. Ý của con mụ này chắc là kỹ thuật chơi của mụ ngang ngửa với Ngọc Sinh Yên, thú vị đây!

“Thằng nhóc thôi tha! Nói cho mày biết A Hoa tỷ đây đã cấp 9 rồi, hai anh em thân thể cường tráng chúng tao còn đánh không lại chị ấy, chỉ dựa vào cái cơ thể giả đồ như mày thì làm gì có cửa, biết điều thì ngoan ngoãn dập đầu nhận thua, cầu xin A Hoa tỷ tha cho mày đi.” A Phát ca hét lên.

“Hai người lui ra còn tên kia chúng ta solo nào. Chị đây không ngại nói cho anh biết, ở cái thôn Tân thủ này chị đây đã vô địch lâu rồi. Với bản lĩnh của chị đây thì Tiểu Cầu ở phía đông, tiểu Dã Trư ở phía nam, tiểu Ma Tước ở phía bắc, còn con Goblin phía tây chẳng biết xuất hiện từ bao giờ cũng đều bại dưới tay chị hết rồi. Nghe con cừu già kia nói bên này có một thành phố dưới đất, hôm nay đến để tìm cửa vào thành phố đó thì mới gặp anh, nếu không chị đây sớm đã tìm đại vài đứa để solo để lên cấp 10 rồi biến khỏi cái Tân thủ thôn này lâu rồi! Cho nên biết điều thì đừng chống cự, để chị đây đánh một trận sáng khoái đi!” A Hoa tỷ nói một hồi.

“Một con Goblin không biết xuất hiện ở phía Tây từ lúc nào? Xem ra có khả năng là con dã thú mới xuất hiện sau khi chúng ta thông qua được phụ bản duy nhất của hệ thống. Hiện tại mình cấp 8 còn đối phương cấp 9, đồng đội thì chẳng có hi vọng gì, vì thế chỉ có thể đánh solo thôi. Nghe những lời cô ta nói thì từ đầu đến cuối không có một sự kỳ ngộ đột biến nào cả, chỉ biết đánh quái để đạt được cấp độ bây giờ. Nếu đã sinh ra ở trận doanh Ác ma thì cô ta có thể nhận được một kỹ năng thiên phú. Tuy rằng hiện tại mình thấp hơn cô ta một cấp nhưng trước giờ thấp hơn một cấp cũng không gây ra bất cứ tình huống xấu nào. Còn mình lại thu được nhiều kỹ năng từ những lần gặp gỡ đặc biệt như thế, cho nên có thể độ sức một trận với ả có kỹ thuật chơi game ngang ngửa với Ngọc Sinh Yên này, nhân tiện thử luôn kỹ năng mới.”

“Nếu cô đã không muốn nghe tôi giải thích thì được thôi. Cô muốn đánh thì cứ nhào tới đây!” Tiêu Phàm tràn đầy ý chí chiến đấu.

Hồ Nữ, Xà Cơ, A Phát ca, A Quý ca tự giác lùi về hai bên làm khán giả.

“Thằng nhóc, xem mày có chịu được không!” A Phát ca nhìn đáng vẻ của Tiêu Phàm, nhớ đến trải nghiệm của mình rồi phát ra tiếng cười “hi hi”.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Cuộc Gặp Gỡ Bất Ngờ (2)

“Chị Hồ Nữ, Đối tượng đánh không lại thì phải làm thế nào?” Xà Cơ nhìn con tinh tinh cái lực lưỡng đấu với Tiêu Phàm thì cảm thấy hơi lo lắng.

“Tuy rằng đối thủ trông giống quái vật nhưng Phàm muội muội là một cao thủ, không mong manh yếu đuối đến thế đâu. Hơn nữa hắn còn có kỹ năng truyền thừa, ban này còn khoe khoang mình giỏi, mình ngẫu nhiên thế nào cơ mà. Hãy tin tưởng vào Phàm muội muội của chúng ta một chút. Còn nếu thực lực không đánh lại được người thì cho hắn đáng đời!” Thực ra Hồ Nữ không lo lắng về phương diện PK của Tiêu Phàm. Kể từ khi tiếp xúc, về cơ bản Hồ Nữ đã xác định được hắn chính là kẻ bì ỏi trong truyền thuyết của game online. Một người chơi có kỹ thuật siêu cấp nổi tiếng như thế sao lại có thể dễ dàng thất bại như vậy được?

Trận đánh này còn chưa bắt đầu nhưng Hồ Nữ, Xà Cơ và ngay cả Tiêu Phàm cũng đều cho rằng A Hoa tỷ sẽ dễ dàng bị đánh bại nhưng hiện thực vốn dĩ rất tàn khốc...

Trong trận đấu nghiêm túc như thế này, trong tay trái của Tiêu Phàm chỉ còn sót lại duy nhất một cái gậy xương, tay phải cầm búa, bày ra tư thế tông sư “Song Dao Lưu”, xông về phía A Hoa tỷ trước mặt, ý bảo bắt đầu.

A Hoa tỷ vốn định đánh bừa cho đối phương chết luôn nhưng thấy Tiêu Phàm nghiêm túc như thế thì được thôi, cho hắn chút thể diện, chị cũng đem bản lĩnh của mình ra thôi.

Chỉ thấy A Hoa tỷ chấp tay, khụy chân xuống, tay nắm chặt hai thiết quyền ngang gối, đùi hơi cong, chân phải đưa lên trước, mặt đất chấn động phát ra một luồng không khí, bước chân xen kẽ, phóng về hướng Tiêu Phàm nhanh như đạn pháo bắn ra, phái sau để lại từng cuộn không khí bụi mù...

“Đệt! Có nhầm không vậy?” Trông thấy cảnh tượng trước mặt, Tiêu Phàm không nhận được liên vắng tục.

Chú ý đến lúc A Hoa tỷ xông đến, lúc nào cũng có một đám bụi mù tỏa ra, chân chạy như bay, bụi mù tứ phía, thậm chí nơi đang đứng cũng xuất hiện vết nứt nhỏ. Hệ thống sẽ không tùy tiện cấp phát cho người chơi các hiệu ứng đặc biệt. Cho dù bạn có là con gái của người phát minh cũng không thể mua chuộc được hệ thống. Lê nào đây chính là kỹ năng thiên phú của cô ta? Có làm quá không vậy? Mặc dù cô ta trông đã rất giống biến thái rồi nhưng tốt cuộc tâm lý biến thái ở chỗ nào mà hệ thống lại đưa cho cô ta kỹ năng bá đạo kinh khủng thế này!

Trong nháy mắt cục diện thay đổi, tuy rằng vượt quá khả năng tưởng tượng của Tiêu Phàm nhưng hắn vẫn nhanh chóng đưa ra phản ứng chính xác.

Chân trái đưa sang trái, chân phải nhanh chóng lùi về phía sau, phần eo phát lực quay ngược lại nhanh chóng, hoàn toàn tránh được cú đánh bất ngờ của A Hoa tỷ.

Nhưng việc bỏ qua áp lực gió khiến Tiêu Phàm cảm thấy tim đập nhanh, giống như một chiếc xe tải vừa lướt qua người vậy.

“Được lắm, anh không yếu như tưởng tượng, có thể tránh được đòn tấn công của tôi!” A Hoa tỷ quay người lại, nói vài câu lạnh lùng.

Còn trong lòng Tiêu Phàm lúc này đang nổi lên một đợt sóng to gió lớn, mới có một chiêu mà hắn đã nhận ra con tinh tinh cái này mạnh đến cỡ nào, phải nhanh chóng nghĩ ra cách, nếu không thật sự có thể sẽ bị out!

Kỹ năng thiên phú của bản thân là Tửu Tinh Cuồng Âm, trên người chỉ có rượu ngon của Black Golbin, điều kiện sử dụng cũng chỉ có thể nhắm vào Black Golbin, chẳng có tác dụng gì trong trận này. Xem ra say này cần thu thập thêm nhiều loại rượu rồi.

Vô Lương Cổ Hoặc chỉ là kỹ năng chiến đấu có tác dụng nhắm vào NPC và sinh vật hoang dã, cũng chẳng có tác dụng gì với trận này.

Còn lại mỗi kỹ năng truyền thừa có thể sử dụng rồi. Tay trái cầm gậy xương, tay phải cầm búa, là chính cô muốn tôi hóa Thân sĩ đấy nhé?

A Hoa tỷ cũng không biết lúc này Tiêu Phàm đang nghĩ gì, lúc đầu một phát liền phát ra âm thanh rắc rắc, lại bước chân lên xông về phía Tiêu Phàm đánh úp...

Nắm đấm mang theo áp lực gió, từng trận từng trận. Bóng dáng Tiêu Phàm di chuyển linh động trước mỗi quyền đấm.

[Ngài đã nhận phải: Đòn tấn công của A Hoa tỷ, lượng HP chỉ còn 96%]

[Ngài đã nhận phải: Đòn tấn công của A Hoa tỷ, lượng HP còn 90%]

[Ngài đã nhận phải: Đòn tấn công của A Hoa tỷ, lượng HP còn 86%]

[Ngài đã nhận phải: Đòn tấn công của A Hoa tỷ, lượng HP còn 80%]

...

“Hộc... Hộc... Hộc...” Tiêu Phàm thở hồng hộc, nhìn chăm chăm A Hoa tỷ cách đó không xa.

“Linh hoạt lắm, tránh được hết đòn đấm của tôi, tôi cũng hơi nể anh rồi đấy!” A Hoa tỷ nói với Tiêu Phàm.

Đúng thế, A Hoa tỷ không đánh trúng Tiêu Phàm nhưng mỗi lần Tiêu Phàm tránh đòn từ cánh tay sắt thép của A Hoa tỷ, xung quanh luôn xảy ra chấn động. Hàng loạt tấn công không khí nổ tung như thế đã gây ra cho Tiêu Phàm một loạt vết thương lớn nhỏ.

Hiện tại Tiêu Phàm đang trong trạng thái ID biến thành màu đỏ, cả giá trị kinh nghiệm và trang bị đều bị rơi vào trạng thái đỏ, nếu như tiền hoặc cái búa và tín vật gì đó mà hôm nay vất và lăm mới có được đều bị mất hết thì coi như công cốc. Nghĩ đến đây thôi, Tiêu Phàm bắt đầu lo lắng.

“Không phải anh nói anh là cao thủ chơi game sao? Suốt ngày bốc phét kinh khủng như thế nào, sao bây giờ lại bị đánh cho nhục nhã như vậy hả?” Hồ Nữ ở phía xa hét lên.

Hồ Nữ trông thấy Tiêu Phàm bị A Hoa tỷ đánh ép, chạy trốn khắp nơi, tức không đánh lại được, trong lòng cũng cảm thấy hơi lo lắng.

A Phát ca và A Quý ca vốn dĩ cho rằng thằng nhóc này sớm bị A Hoa tỷ giải quyết nhưng không ngờ lại có thể chống đỡ được nhiều hiệp đến vậy, trong lòng cũng cảm thấy bất phục, dù sao thì ngay từ đầu hai người bọn họ cũng không phải đối thủ của A Hoa tỷ.

“Đúng rồi, anh chính là cao thủ! Sao lại để thua ở chôn này, đến cả người có kỹ thuật ngang ngửa Ngọc Sinh Yên cũng không đánh lại được thế thì cấp 30 làm sao đối mặt với thử thách của Ngọc Sinh Yên đây?”

Nên nghĩ xem phải sử dụng kỹ năng mới như thế nào rồi. Đây là cơ hội duy nhất để xoay chuyển tình thế.

Haizz, lúc này Tiêu Phàm bắt đầu nhớ đến bàn phím với chuột máy tính rồi, chỉ cần có giá trị pháp lực thì có thể tung kỹ năng ra liền, sẽ không bị ép buộc phải tung kỹ năng ra như thế này.

Nhìn thoáng qua con quái vật trước mặt rồi kiểm tra lại lượng máu của mình, Tiêu Phàm mặt dày lấy ra một lọ thuốc trị thương cấp thấp để uống.

“Vị siro không tồi! Hiệp tiếp theo bắt đầu!”

...

Một trận gió lớn quét qua khu đất trống trong Tân thủ thôn tại trấn doanh Ác Ma, làm những cành cây vốn đã khô cằn thưa thớt trên bãi đất hoang vu ấy gãy nát, sau đó lại nghịch ngợm cuốn chúng bay ngang qua người một thanh niên gầy gò và một thiếu nữ vô cùng cường tráng đang đứng trong sân.

Con gió ấy còn cuốn tung cát bụi lên làm mờ mắt của hai người đang đứng xem trận PK kia. Hồ Nữ và Xà Cơ dụi dụi mắt rồi tiếp tục căng thẳng theo dõi hai người trong sân đấu.

Tiêu Phàm nhìn chăm chăm vào kẻ có thân hình khổng lồ trước mặt mình, chẳng dám chớp mắt lấy một cái. Trong khi ấy, A Hoa tỷ lại vô cùng thoải mái, ung dung bước lại gần hắn...

“Mặc dù thực lực của nhóc Phàm cũng khá đấy, nhưng vẫn kém A Hoa tỷ quá nhiều. Gặp phải người chơi mạnh cỡ A Hoa tỷ mà hắn vẫn có thể trụ được đến giờ là đã đủ để hất mặt lên trời rồi!” Thấy hai người kia vẫn đang đứng đối diện nhau, A Phát ca cảm thấy dù có tiếp tục đấu nữa thì người chiến thắng vẫn là A Hoa tỷ oai phong khí phách thôi. Trừ khi có kỳ tích xuất hiện thì Tiêu Phàm mới thắng nổi, nhưng trên thế gian này đâu có lắm kỳ tích đến thế!

Nghे thấy lời nhận xét của đối phương, Hồ Nữ và Xà Cơ đều cảm giác không phục lắm. Bọn họ rất muốn cãi lại, bảo rằng Tiêu Phàm sẽ chuyển bại thành thắng nhưng khi thấy tình hình trận chiến thì lại chẳng thể nào nghĩ ra nổi một lý do nào đủ thuyết phục.

Mình nhất định phải nghĩ ra cách đánh thắng trận này! Tiêu Phàm tuyệt đối không cho phép mình thua. Nếu con tinh tinh cái trước mắt này nói thật, tức là thực lực của cô ta ngang ngửa với Ngọc Sinh Yên. Mà Ngọc Sinh Yên lại nổi tiếng hơn cô ta rất nhiều, thế có nghĩa là thực lực của Ngọc Sinh Yên thật ra còn mạnh hơn nữa! Nếu bây giờ hắn thua con tinh tinh cái này thì khi đạt được cấp 30 cũng đâu còn đủ dũng cảm để đi đối đầu với cái bà hung hăng

phách lối của trận doanh Tinh Linh kia nữa!

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Yếu Thế (1)

Đối thủ quá mạnh! Lần đầu tiên Tiêu Phàm cảm nhận được điểm khác biệt lớn nhất trong phương thức chiến đấu của game 3D và những game online hồi trước.

Bởi vì trò chơi này đã bỏ bớt những số liệu truyền thống dài dòng, thay vào đó là những hình ảnh 3D mô phỏng lại những đặc điểm chân thật của đối thủ, chú trọng vào thể chất và kiểu hành động trong lúc chiến đấu của người chơi. Vì vậy trong game 3D, những cao thủ chơi game truyền thống chẳng còn chiếm ưu thế mấy so với người chơi bình thường. Họ chỉ có năng lực phản ứng xuất sắc hơn và quen với chiến lược của hệ thống trò chơi hơn mà thôi.

Những ưu thế ấy chủ yếu thể hiện trong việc lên kế hoạch hoàn thành nhiệm vụ và thực hiện chính xác các chi tiết yêu cầu trong chiến đấu. Trong khi game 3D lại muốn người chơi trải nghiệm tính thực tế của trò chơi nên những trận PK đều được mô phỏng theo hình thức chiến đấu nguyên thủy nhất.

Nhân vật trong game “Tân Sinh” được tạo ra giống hệt với người chơi ngoài đời, từ dáng người cho đến tướng mạo. Sau đó dựa trên những dữ liệu khác như phong cách, dân tộc, phong tục tập quán... để điều chỉnh lại trí năng của nhân vật với xác suất chênh lệch khoảng 10% so với người thật. Nhờ vậy mà những người mới tham gia trò chơi có thể nhanh chóng thích nghi với nhân vật của mình, không bị lạ lẫm khi nhân vật của mình gây nhom trong khi mình lại là một kẻ béo ục ịch. Đồng thời, vì nhân vật trong game có tướng mạo gần giống với người thật nên người chơi sẽ không làm mấy trò bậy bạ chỉ vì đây là một thế giới ảo và không ai biết mình.

Nói cách khác, trong danh sách những cao thủ chơi game 3D sẽ đón chào những nhân vật mới. Ngoài đời, họ có thể là vận động viên, vệ sĩ, quân lính, sát thủ, bậc thầy võ thuật... Bọn họ có chung một đặc điểm là cực kỳ am hiểu cách chiến đấu thật sự, và A Hoa tỷ trước mặt Tiêu Phàm là một trong số đó. Cơ thể tráng kiện khỏe khoắn hơn hẳn những người bình thường đã được sao chép y hệt vào trò chơi, vậy nên cô ta được xếp vào hàng cao thủ trong game 3D “Tân sinh” này, trong khi Tiêu Phàm lại là cao thủ của những trò truyền thống.

Kết quả là cả thân hình lực lưỡng lẫn kỹ thuật đấu vật của cô ta đều được mang hết vào trong trận PK này. Hơn nữa, chẳng biết tâm lý cô ta bị biến thái chỗ nào mà trong game này lại biến thành kỹ năng có thể khiến cho không khí xung quanh điểm tấn công bị chấn động tạo thành sóng. Tất cả những đặc điểm này đã biến cô ta thành một cao thủ cận chiến.

Những bắp thịt săn chắc giúp cô ta có được thể chất và khả năng phòng ngự xuất sắc. Nhờ khuỷu tay lực lưỡng mà nắm đấm nặng nề có thể hóa thành đòn tấn công mạnh mẽ, trong khi kỹ năng bị động “Sóng chấn động” lại làm tăng phạm vi công kích, bù vào khuyết điểm về độ linh hoạt của A Hoa tỷ.

Tiêu Phàm có cảm giác như lúc này hắn đang phải đối mặt với một cỗ xe tăng hạng nặng trên chiến trường. Mỗi lần A Hoa tỷ di động, hắn dường như có thể nghe được tiếng bánh răng và dây xích chạy càn cạch. Mỗi khi lọt vào tầm ngắm của cú đấm kia, hắn cảm thấy như đang nhìn vào một họng pháo đen ngòm!

Nhìn A Hoa tỷ chậm rãi bước đến gần...

Sắc mặt Tiêu Phàm rất nặng nề, vô thức lùi về sau thêm hai bước để giữ khoảng cách an toàn.

“Hừ, đám đàn ông các người đều vô dụng quá thể!” Thấy Tiêu Phàm vừa căng thẳng vừa chăm chú lùi về sau, A Hoa tỷ buông lời chế giễu.

“Mỗi khi thấy đám đàn ông yếu hèn thèm thường nhìn gương mặt đẹp đẻ của tôi, tôi lại cảm thấy chúng thật sự chẳng đáng mặt nam nhi. Haiz, cứ thế này thì bao giờ tôi mới gặp được bạch mã hoàng tử của mình đây?” A Hoa tỷ cảm thấy Tiêu Phàm quá yếu, lúc nào cũng có thể ra tay bóp chết hắn được nên mới thông thả tám chuyện vài câu.

Thèm thường? Gương mặt đẹp? Cái quái gì thế!

A Hoa tỷ chẳng thèm đoái hoài gì đến vẻ mặt khiếp sợ của Tiêu Phàm, vẫn tiếp tục liến thoắng một mình: “Thật ra tiêu chuẩn chọn người yêu của tôi rất bình thường. Phải tốt nghiệp đại học Hoàng Gia, tốt nhất là chuyên ngành Kinh tế; ưu tiên cho người quê quán Giang, Chiết hoặc Thượng Hải; tuổi từ 25 đến 28, tốt nhất là đang làm việc trong công ty nước ngoài, có ý định định cư nước ngoài. Haiz, tiếc là mấy anh chàng xung quanh tôi đều chỉ muốn tìm tia sắc đẹp của tôi thôi! Sắp 28 đến nơi rồi, rốt cuộc người ấy ở đâu hả? À quên, còn một tiêu chuẩn nữa là càng đẹp trai càng tốt!”

A Hoa tỷ nói một thôi một hồi, về mặt mê đắm không biết đã lạc đến tận chân trời nào.

Tiêu Phàm và đám người đứng xem quanh sân chăm chú nghiên cứu gương mặt của A Hoa tỷ, bên tai lại văng vẳng giọng nói sang sảng thô kệch chứa đựng mơ ước về một tình yêu tốt đẹp của thiếu nữ. Mọi người đột nhiên cảm thấy miệng mình chua loét, mấy thứ trong dạ dày như muốn trào ngược ra ngoài ngay lập tức.

Bây giờ thì Tiêu Phàm đã hiểu tâm lý của tình tình mẹ trước mắt mình khác với người thường chỗ nào rồi! Cô ta còn tự kỷ hơn cả cái lần mà mình tự kỷ

nhất gấp trăm lần!

Mà thôi, gạt bỏ hết những chuyện đó sang một bên đi. Bây giờ hấn vẫn đang trong trận PK, tạm thời cũng chỉ nghĩ ra được một cách là kéo dài thời gian để tranh thủ làm quen với cách sử dụng kỹ năng truyền thừa quý giá của mình. Từ khi bắt đầu trận này, điểm mị lực vẫn chẳng thay đổi chút nào. Tiêu Phàm quả thực chẳng hiểu lời giới thiệu: nhận được giá trị trừu tượng theo nhu cầu của hệ thống kia là thế nào cả.

Lúc này tay trái Tiêu Phàm cảm gậy, tay phải thì cầm búa. Hệ thống lại còn bảo Tiêu Phàm phải vừa chiến đấu vừa hành động như một quý ông. Có ai thấy anh công nhân nào vác gạch mà vẫn có phong cách quý tộc chưa? Tự dừng lại yêu cầu phải nho nhã lễ độ trong lúc chiến đấu, thế sao không yêu cầu mấy con heo bay lên trên trời, mấy con gà bơi lặn dưới nước luôn đi?

Bây giờ A Hoa tỷ muốn tán gẫu thì mình cứ đáp lại vài câu có lệ thôi. Dù sao cũng có thể kéo dài thời gian để hồi phục lượng HP...

Tiêu Phàm nhú mày nhìn thoáng qua A Hoa tỷ, cô đề nén nỗi khó chịu trong lòng để a dua theo: “Chính xác! Cô nương đẹp đến nỗi hoa nhường nguyệt thẹn, chỉ có những người giỏi giang như Tổng Ngọc, xinh đẹp cỡ Phan An mới xứng với cô! Chứ những kẻ kém cỏi như tiểu sinh thì chỉ có thể thờ dài nhìn ngắm cô nương mà thôi! Ôi thương thay thân tôi!”

Vừa nói xong, Tiêu Phàm bỗng cảm thấy hai chân mình hình như không còn nặng nề mỗi một nữa, cơ thể cũng nhẹ nhàng hơn. Cùng lúc ấy, từng tia sáng màu trắng hiện ra, bao quanh hai nắm tay và hai bàn chân của hấn.

[Hệ thống nhắc nhở: Điểm cho hành vi của quý ông: B. Nhận được 30 điểm mị lực. Kỹ năng Phẩm cách quý ông khởi động, điểm mị lực tiếp tục bị tiêu hao...]

Lời nhắc chột vang lên này làm Tiêu Phàm khê giật mình. Hóa ra là vậy! Mọi nó, trò chơi này thật khổ nạn! Có ai thấy game nào mà người chơi muốn sử dụng kỹ năng lại phải hát tuồng chưa hả!

“Anh cũng biết điều đấy! Nếu không phải anh trợ tráo bắt nạt người chơi nữ thì có khi tôi đã tha cho anh rồi. Còn bây giờ thì tôi khuyên anh đừng nên kháng cự nữa, để tôi đánh nhanh rút gọn nào! Tôi tốn không ít thời gian ở đây rồi đấy! Sau vụ này tôi còn phải đi đến Thành phố dưới đất mua vật phẩm, mau mau đạt được cấp 10 để rời khỏi Tân thủ thôn nữa!” A Hoa tỷ không hề biết trong khoảnh khắc vừa rồi Tiêu Phàm đã trải nghiệm những gì, chỉ vung nắm đấm thép lên đánh hấn lần nữa!

Tiêu Phàm vội vàng di chuyển bước chân, né đòn tấn công của A Hoa tỷ. Nhưng nắm đấm của cô ta còn mang theo sức gió rất lớn làm cát bụi tung bay, đất đá sượt qua người hấn.

[Ngài bị người chơi A Hoa tỷ tấn công, HP còn lại 59%.]

Dù Phẩm cách quý ông đã giúp hấn tăng tốc độ di chuyển lên 5% nhưng vẫn không thể tránh khỏi luồng sóng chấn động của nắm đấm ấy. HP của hấn khi này còn 60% mà giờ mất hấn 1%. Chẳng qua... Trận chiến này vẫn còn đường sống! Bởi vì hấn vẫn còn một kỹ năng Quý ông sở trường chưa dùng đến!

Trong khi ấy, A Hoa tỷ rất nghi hoặc. Tên nhóc này tuổi khi à? Hình như động tác của hấn nhanh nhẹn hơn khi này thì phải.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Yếu thế (2)

Tiêu Phàm nhú mày nhìn thoáng qua A Hoa tỷ, cô đề nén nỗi khó chịu trong lòng để a dua theo: “Chính xác! Cô nương đẹp đến nỗi hoa nhường nguyệt thẹn, chỉ có những người giỏi giang như Tổng Ngọc, xinh đẹp cỡ Phan An mới xứng với cô! Chứ những kẻ kém cỏi như tiểu sinh thì chỉ có thể thờ dài nhìn ngắm cô nương mà thôi! Ôi thương thay thân tôi!”

Vừa nói xong, Tiêu Phàm bỗng cảm thấy hai chân mình hình như không còn nặng nề mỗi một nữa, cơ thể cũng nhẹ nhàng hơn. Cùng lúc ấy, từng tia sáng màu trắng hiện ra, bao quanh hai nắm tay và hai bàn chân của hấn.

[Hệ thống nhắc nhở: Điểm cho hành vi của quý ông: B. Nhận được 30 điểm mị lực. Kỹ năng Phẩm cách quý ông khởi động, điểm mị lực tiếp tục bị tiêu hao...]

Lời nhắc chột vang lên này làm Tiêu Phàm khê giật mình. Hóa ra là vậy! Mọi nó, trò chơi này thật khổ nạn! Có ai thấy game nào mà người chơi muốn sử dụng kỹ năng lại phải hát tuồng chưa hả!

“Cậu cũng biết điều đấy! Nếu không phải cậu trợ tráo bắt nạt người chơi nữ thì có khi tôi đã tha cho cậu rồi. Còn bây giờ thì tôi khuyên cậu đừng nên kháng cự nữa, để tôi đánh nhanh rút gọn nào! Tôi tốn không ít thời gian ở đây rồi đấy! Sau vụ này tôi còn phải đi đến Thành phố dưới đất mua vật phẩm, mau mau đạt được cấp 10 để rời khỏi Tân thủ thôn nữa!” A Hoa tỷ không hề biết trong khoảnh khắc vừa rồi Tiêu Phàm đã trải nghiệm những gì, chỉ vung nắm đấm thép lên đánh hấn lần nữa!

Tiêu Phàm vội vàng di chuyển bước chân, né đòn tấn công của A Hoa tỷ. Nhưng nắm đấm của cô ta còn mang theo sức gió rất lớn làm cát bụi tung bay, đất đá sượt qua người hắn.

[Ngài bị người chơi A Hoa tỷ tấn công, HP còn lại 59%.]

Dù Phẩm cách quý ông đã giúp hắn tăng tốc độ di chuyển lên 5% nhưng vẫn không thể tránh khỏi luồng sóng chấn động của nắm đấm ấy. HP của hắn khi này còn 60% mà giờ mất hẳn 1%. Chẳng qua... Trận chiến này vẫn còn đường sống! Bởi vì hắn vẫn còn một kỹ năng Quý ông sở trường chưa dùng đến!

Trong khi ấy, A Hoa tỷ rất nghi hoặc. Tên nhóc này tuổi khi à? Hình như động tác của hắn nhanh nhẹn hơn khi này thì phải.

Điệu Waltz phong vũ, khởi động!

[Hệ thống nhắc nhở: Đã khởi động Điệu Waltz phong vũ, đang tự động điều khiển bước nhảy...]

Tiêu Phàm thấy dường như có một lực lượng vô hình nào đó điều khiển hai chân của mình. Cảm giác này giống như hồi học tiết rèn chữ ở trường tiểu học, khi cầm cây bút máy đồ lại mấy chữ in trên tập. Vì là lần đầu tiên viết kiểu chữ mình không quen nên đường nét hơi méo mó chút nhưng cũng chẳng đến nỗi không viết được.

Còn bên phía A Hoa tỷ, cô ta chợt thấy dưới chân tên nhóc kia như nổi gió, tốc độ bước chân đột nhiên tăng lên gấp mấy lần, mà hình như hắn còn di chuyển theo một điệu đặc biệt nào đó hết như đang nhảy múa. Nhưng nhìn hành động của hắn thì lại cứng ngắt, khiến người ta cảm thấy đây là lần đầu tiên hắn làm mấy hành động là lướt thể này.

[Kỹ năng Điệu Waltz phong vũ của người chơi Mệnh Phẩm: điều chỉnh bước nhảy ở mức 50%, động tác và tư thế không phù hợp với tiêu chuẩn thấp nhất, chỉ có thể tăng thêm 50%. Hiện tại tốc độ di chuyển đã tăng lên thành 12,5%.]

Ờ ờ, đây không phải là tư thế không đúng chuẩn mà đang phải nhận hình phạt debuff thì có! Tiêu Phàm bắt đầu nhớ nhưng quãng thời gian khi hắn lướt bàn phím, chỉ cần nhấn một cái là kỹ năng thì triển ra hết.

Tiêu Phàm vốn đang định cố gắng thích ứng với kỹ năng mới này nhưng tia sáng màu trắng bao quanh chân tay hắn lại đột nhiên biến mất, Tiêu Phàm thoát cái trò về nguyên hình.

[Điểm mị lực đã hết, Phẩm cách quý ông và Điệu Waltz phong vũ tự động ngừng lại.]

Thấy A Hoa tỷ lại chuẩn bị tấn công lần nữa, Tiêu Phàm chợt nhớ đến hình phạt chữ đờ nếu mình bị ngủ. Cuối cùng, hắn cắn răng một cái. Dis! Tôi liều mạng với cô! Phải dùng khí thế cao thủ chơi game vô địch của mình mà quyết chiến đến cùng!

A Hoa tỷ mang theo một cơn gió áp bức mãnh mẽ đuổi theo! Tiêu Phàm vừa mới ở bên kia cùng với vẻ mặt liều mạng, ục này lại quay sang nhìn A Hoa tỷ cùng với bộ dáng u sầu...

Hào hán không tính toán cái thiệt trước mắt, ục nào nên tỏ ra đáng thương thì phải tỏ ra đáng thương...

“Chuyện này, tiểu sinh thực sự là bị oan uổng! Nhìn cô nương thông minh lanh lợi, cử chỉ cao nhã, nhất định là đã được hưởng nền giáo dục tốt đẹp. Vậy mà tại sao lại không cho tiểu sinh một cơ hội được giải thích? Để cho tiểu sinh từ từ nói chuyện.” Ánh mắt Tiêu Phàm vô cùng chân thành: “Hơn nữa dung mạo của cô nương hoa nhường nguyệt thẹn, nhất định là người lanh lợi hoạt bát. Lời nói của tôi cô nương có thể phân rõ thật giả mà.”

[Hệ thống nhắc nhở: Cho điểm hành vi Thân sĩ: B. Được được 60 giá trị mị lực. Khởi động kỹ năng Phẩm Cách Thân Sĩ, đang liên tục tiêu hao giá trị mị lực...]

Quá ngon rồi! Quả nhiên là kiếm được giá trị mị lực! Vẫn là đánh giá điểm cấp B. Lần này là 60? Hiếm lắm mới có một lần thu hoạch được nhờ vào đồng nước miếng trong miệng mình? Đề ý nhiều làm gì? Tận dụng thời gian PK quan trọng hơn.

Mà bốn vị khán giả không hay biết gì đứng bên sân kia lại bị chinh đốn đến thê thảm...

Ọe! Tất cả mọi người đồng loạt há miệng ối ra. Lần đầu tiên mặt đất khô cằn nghênh đón bốn bãi nôn để làm dịu...

“Anh phải chết! Phàm muội muội, anh đừng làm người khác thấy ghê tởm nữa. Mau đi chết đi!” Hồ Nữ lúc này cũng mặc kệ sống chết của Tiêu Phàm.

“Em chưa bao giờ gặp phải một loại tra tấn tinh thần khiến em không có khoái cảm. Đối tượng ca ca quả nhiên là thâm tàng bất lộ.” Xà Cơ nói. Ọe... Cô tiếp tục ối.

“Tôi chỉ biết nên nhai ranh cạu không phải loại người tốt đẹp gì. Súc sinh, hóa ra cạu ngay cả loại đó... cũng không buông tha!” A Phát ca mắng Tiêu Phàm.

“Trình độ này... bội phục. Ọe...” A Quý ca có chút hự thoát.

Đây là lần đầu tiên A Hoa tỷ nghe thấy những lời ngon tiếng ngọt như vậy. Bình thường những người đến gần cô đều là những người thô bỉ, há miệng là

mắng chửi. Hắn muốn dùng cách này để thu hút sự chú ý của cô. Nhưng lần đầu tiên nghe thấy những lời lẽ nịnh nọt thế này, A Hoa tỷ vẫn vô cùng hờn thù.

Thôi được, kể tình chuyện này cô sẽ xuống tay nhẹ nhàng.

A Hoa tỷ biết rõ những lời này đều chỉ là lời nịnh hót mình, PK thì vẫn phải tiếp tục.

Tiêu Phàm nhìn thấy con tinh tinh cái này tiếp tục đánh về phía hắn. Mà bản thân hắn vừa rồi lại được gia tăng giá trị mị lực. Hắn hăng hái bùng bùng, hét về hùng hồn nói: “Ày, ừ cô vẫn muốn đánh nhau với tôi thì tôi đánh với cô là được.”

Thật ra trong lòng hắn đang muốn xem thử hiệu quả kép BUFF của Phẩm Cách Thân Sĩ và Điều Waltz Phong Vũ (BUFF: trạng thái tăng lên)

Lúc này đây, hành vi cử chỉ của Tiêu Phàm có chút khác thường. Đặc biệt là động tác của nửa thân dưới có hơi cứng ngắc. Nhưng chúng lại khiến cho người khác nhìn ra được là hắn đang nhẹ nhàng nhảy múa. Ở chỗ hai chân tiếp đất có từng đợt gió nhẹ vờn quanh.

Tuy nhiên Tiêu Phàm vẫn chưa quen với Điều Waltz Phong Vũ, nên hắn vẫn chưa thể phát huy hoàn toàn. Mặc dù hiệu quả trên phương diện tốc độ bị trừng phạt nên giảm đi, nhưng thân pháp so với lúc vừa mới bắt đầu PK vẫn nhanh hơn một phần. Mà cũng chính một phần này đã giúp cho toàn bộ công kích của A Hoa tỷ thất bại.

Cây gậy trên tay trái cùng cây búa trên tay phải của Tiêu Phàm rốt cục cũng đập vào người A Hoa tỷ lần đầu tiên nhờ vào tốc độ di chuyển. A Hoa tỷ bị hắn làm cho đau đớn, nổi cơn cuồng bạo, gió cuộn từng vòng, đáng tiếc lại vẫn sai một li so với vị trí của Tiêu Phàm.

Tại nơi đầu gió xoáy nổi lên khắp bốn phía, chiến sự trong nháy mắt thay đổi. Có thêm sự giúp đỡ của tốc độ di chuyển, Tiêu Phàm bắt đầu đùa bỡn A Hoa tỷ.

Những người đứng bên sân đấu nhìn mà cảm thấy không thể tin nổi. Hồ Nữ cùng Xà Cơ nhìn thấy thân pháp bước đi như nhảy múa này, dường như đã hiểu ra được điều gì, dù sao các cô đều biết được kỹ năng của Tiêu Phàm. A Phát ca cùng A Quý ca lại thấy kinh ngạc. Họ nghĩ thầm, chẳng lẽ ban đầu tên nhóc này giấu tài hay sao?

Đúng lúc này, chiếc búa trên tay Tiêu Phàm phang một nhát xuống gáy A Hoa tỷ. Một ký hiệu xoay vòng như nhang muỗi xuất hiện ở trên đầu của A Hoa tỷ!

[Người chơi: Mệnh Phàm kích hoạt vũ khí đặc biệt, khiến A Hoa tỷ choáng một giây]

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Xoay người

Ông trời giúp mình!

Đánh từ hai phía! Búa và gậy của Tiêu Phàm cùng đánh xuống trong một giây. Hơn nữa vừa nãy còn linh hoạt đùa bỡn cô ta, khiến cho lượng máu của A Hoa tỷ từ 100% giảm xuống còn 20%.

Lúc này A Hoa tỷ đã tỉnh lại, cô nhìn thấy trạng thái của bản thân mình mà cảm thấy giận dữ! A Hoa tỷ đã lớn đến chừng này,

đây là lần đầu tiên cô bị đàn ông đánh. Hơn nữa tên đàn ông này lại không hề biết thương hương tiếc ngọc với một mỹ nữ như thế này. Lại còn gõ vào đầu cô!

Ngon lửa phần nộ hùng hực cháy trong mắt của A Hoa tỷ! Cô rít lên một tiếng! Vung lên nắm đấm thép!

Tiêu Phàm nhìn vào nắm tay đang đánh tới mà không hề hoảng sợ. Dù sao bản thân hắn cũng nhanh như chớp, có đánh cũng không tới được.

He he, nhìn xem lưng ba vị bộ của ta này.

Nhưng Tiêu Phàm lại không lường trước được, bản thân hắn bỗng nhiên không thể khống chế được mà dừng lại. Một bóng trắng tiêu tan trong gió...

[Giá trị mị lực đã tiêu hao hết, Phẩm Cách Thân Sĩ cùng Điều Waltz Phong Vũ tự động dừng lại.]

Vận khí nát bét! Cứ nhắm vào lúc này mà tiêu hao hết giá trị mị lực!

“Àm!” Tiêu Phàm ăn trọn một chiêu Hồ Khẩu Đào Tâm. Hắn cảm giác cơ thể của mình như bị xe tải đụng trúng, bay ra xa mấy thước.

[Bạn đã bị người chơi A Hoa tỷ công kích: Lượng HP còn còn lại 2%]

Nắm tay của A Hoa tỷ hoàn toàn đâm trúng mục tiêu là cơ thể của Tiêu Phàm. Toàn bộ nhưng chấn động được sinh ra cũng có tác dụng lên người Tiêu Phàm. Một chiêu này xem như Tiêu Phàm hường trọng không thiếu một chút nào.

Oh my God! Người chơi cấp 9 đánh người chơi cấp 8 một quyền giảm xuống 57% máu. Cô uống thuốc tăng lực hả? Hay là cô đang hack game? Làm sao lại còn có thể mạnh hơn cả BOSS Melon Onomat trong phó bản như thế?

A Hoa tỷ cũng mặc kệ tất cả, nổi giận đùng đùng đi về phía Tiêu Phàm đang ngã trên mặt đất. Cổ xấn cổ tay áo chuẩn bị hung hăng mà tấn tên đàn ông đáng giận này một trận.

Lượng máu 2%, không có kỹ năng BUFF, tôi không muốn chết đâu! Hôm nay tôi vất vả lắm mới luyện đến được cấp tám. Nếu như hôm nay đi đời, bởi vì danh tiếng, giá trị PK rất cao (Giá trị PK -50. Nhờ vào việc đánh quái làm nhiệm vụ luyện cấp bậc nên vốn dĩ giá trị PK -100 dẫu đi một chút), thì không chỉ nô rơi hết toàn bộ tiền tài và vật phẩm. Thậm chí cấp bậc cũng có thể bị đánh thẳng về nguyên hình cấp một! Uống phí toàn bộ thời gian dùng cho trò chơi trong hôm nay đó!

Làm sao bây giờ? Giá trị mị lực? Đúng! Giá trị mị lực!

“Từ từ đã! Hoa Hoa!” Tiêu Phàm thốt ra trong tình thế cấp bách.

A Hoa tỷ bị biệt danh sến rện này khiến nàng nhanh chóng dừng bước lại! Từ trước đến nay chưa từng có ai xưng hô với cô thân thiết như vậy. Trong một khoảnh khắc trong lòng cô có chút xấu hổ. Sau đó lại bắt đầu tức giận. Không biết là vì xưng hô vô liêm sỉ kia của Tiêu Phàm hay là vì sự xấu hổ trong lòng cô?

Mà bốn người đứng ở xung quanh đã không thể chống lại bản năng thân thể con người từ lâu, ọe...

Tiêu Phàm thấy sắc mặt của A Hoa tỷ thay đổi lập tức nói: “Tôi thừa nhận. Từ lần đầu tiên nhìn thấy cô đã bị nhan sắc của cô thuyết phục. Cho nên lúc PK tôi vẫn luôn nhường nhịn cô, né tránh xung quanh. Cô không thấy lúc thân pháp của tôi nhanh nhất cô căn bản không thể đánh tới sao? Bởi vì cô là một cô gái xinh đẹp, vậy nên phái nam tôi đây mới nhường nhịn cô, tự động di chuyển chậm lại. Hiện tại tôi chỉ mong cô nghe lời giải thích cuối cùng của tôi. Sự kiện trên forum kia thật sự là hiểu lầm, cô gái bị tôi đẩy xuống giếng kia là thành viên trong đội ngũ của tôi. Cô xem, cô ấy đang đứng ngay bên kia. Nếu như tôi làm hại cô ấy, làm sao cô ấy lại vẫn tiếp tục đi theo tôi được?

Ọe...

Bên ngoài sân đấu đã không phân biệt rõ được đối tượng đang nôn mửa. Nguyên nhân của sự nôn mửa này rốt cuộc là hán hay là cô? Người xem cũng không thể giải thích được. Họ đứng dậy đi về phía xa xa, tìm một chỗ nào đó có thể tựa vào, tiếp tục, ọe...

A Hoa tỷ nhìn mặt của cô gái đứng xa xa. Quả thật là có điểm giống với cô gái trong video (Nhân vật trong video trên forum không rõ hình dạng, chỉ có ID là nhìn rõ được)

“Nhưng mà anh công kích tôi!” A Hoa tỷ chỉ trích.

“Ày. Cô cũng biết mà, lúc PK đao kiếm không có mắt. Tôi không hề công kích cô. Bây giờ cô không thấy là tôi mạnh hơn cô sao? Cô không thấy là tôi đang nhường cô sao?” Tiêu Phàm giận dữ nói.

A Hoa tỷ nghĩ lại, hình như đúng là có chuyện như vậy. Nhưng mà dù sao hán cũng đã công kích một mỹ nữ như thế này. A Hoa tỷ cá giận nói: “Nhưng mà anh vẫn đánh tôi!”

“Thật sự là phải đến mức cô sống tôi chết à? Thôi được. Đúng là tạo nghiệp mà.” Dứt lời, Tiêu Phàm đứng dậy lại bắt đầu vô lại.

[Hệ thống nhắc nhở: Cho điểm hành vi thân sĩ C. Được được 25 giá trị mị lực. Khởi động kỹ năng Phẩm Cách Thân Sĩ. Đang liên tục tiêu hao giá trị mị lực...]

He he, hack tiếp được rồi. Vừa hay mình có thể đánh trả lại tiết tháo mà mình vừa bỏ ra.

Cũng không biết hệ thống tính giá trị mị lực như thế nào? Giá trị mị lực đoạt được lần này có hơi ít. Có vẻ như phải lên kế hoạch. Giá trị mị lực bắt đầu tiêu hao rồi! Phải tranh thủ thời gian. Lên!

Nắm nắm sắt quen thuộc lại đánh tới! Điều Waltz Phong Vũ, mở khóa! Tiêu Phàm nhanh chóng né tránh một cái, nắm tay cực lớn này xướt qua cùng với chấn động phong áp. Điều Waltz Phong Vũ, dừng lại! Phải ít sử dụng giá trị mị lực, 25 điểm. Nếu như mở khóa song BUFF trong toàn bộ quá trình, mỗi giây tiêu hao 6 điểm giá trị. Chỉ có khoảng thời gian 4,2 giây liên tục. Hiện tại chỉ hơn kém một giây thôi cũng đã có thể quyết định thắng bại!

Trong khoảnh khắc tránh thoát khỏi công kích của A Hoa tỷ, Tiêu Phàm lách qua bên phải của A Hoa tỷ. Vừa rồi A Hoa tỷ tung quyền trực tiếp bằng tay phải, cho nên A Hoa tỷ có sơ hở rất lớn ở chỗ này. Tiêu Phàm lập tức phóng gậy và búa ra.

A Hoa tỷ hường trọn hai chiêu này, lượng HP tụt xuống hai lần. Mỗi lần giảm xuống 5%, trượt đến tận 10%.

Tiêu Phàm muốn BUFF tăng 20% lực công kích của Phẩm Cách Thân Sĩ, cho dù là gãy xương có lực công kích yếu trong phần thuyết minh trang bị, hay

là cây búa có lực công kích bình thường. Mỗi lần 5% công kích, có thể thuộc tính trước đây của nhân vật khá thấp. Sức mạnh tác động của những người chơi giống nhau lên vũ khí còn chưa rõ ràng. Cho nên chỉ cần không phải phẩm chất vượt quá quá nhiều thì thương tổn vũ khí cũng sẽ không xuất hiện một cách rõ ràng.

Trạng thái lúc này vẫn cần đánh trúng mục tiêu hai phát nữa trong trạng thái lực công kích của Phẩm Cách Thân Sĩ được gia tăng. Như vậy là có thể xử lý được cô ta!

A Hoa tỷ chịu đau, phản ứng ngược lại, xoay người tiếp tục vùng nắm đấm!

Điệu Waltz Phong Vũ, mở khóa! Điệu Waltz Phong Vũ, dừng lại! Không mở ra trạng thái song BUFF, Tiêu Phàm không tin hẳn có thể tránh khỏi một kích toàn lực của A Hoa tỷ trong khoảng cách gần gũi thế này! Mà lượng HP 2% trước mắt của Tiêu Phàm, A Hoa tỷ cũng không cần hoàn toàn đánh trúng mục tiêu. Chỉ cần một chút chấn động dư thừa đánh vào thôi là Tiêu Phàm đã đi đời rồi.

Thừa dịp lúc bánh xe đang biến tốc Tiêu Phàm còn đánh ra một kích! Lượng máu của A Hoa tỷ 5%! Lượng máu của Tiêu Phàm còn 2%! Dựa vào tình huống này! Cho dù là ai bị công kích một chút! Trận PK này có thể lập tức nghênh đón người chiến thắng cuối cùng!

Đến thời khắc giao chiến quyết liệt nhất, một quyền là có thể quyết định thắng thua!

Dù thế nào A Hoa tỷ cũng không ngờ rằng mình sẽ bị dồn đến mức nào. Chẳng lẽ đúng như lời hắn nói, lúc trước hắn vẫn luôn nhường nhịn mình?

Nhưng mà thời gian sẽ không dừng lại, A Hoa tỷ lại nắm chặt tay vùng về phía Tiêu Phàm!

Điệu Waltz Phong Vũ, mở khóa! Điệu Waltz Phong Vũ, dừng lại! Xoay người! Chớp nhoáng!

Tay phải của Tiêu Phàm nắm chặt chiếc búa, không quan tâm đánh vào chỗ nào mà mạnh mẽ tấn công về phía A Hoa tỷ! Thắng lợi ở ngay trước mắt!

[Đã tiêu hao hết giá trị mị lực. Phẩm Cách Thân Sĩ cùng Điệu Waltz Phong Vũ tự động dừng lại.]

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Đảo Ngược

Dưới lực công kích của Phẩm Cách Thân Sĩ đã được BUFF 20%, mỗi lần có thể đánh ra lực công kích tương đương với 120%. Mỗi lần công kích có thể làm giảm 5% lượng HP của A Hoa tỷ. Mà hiện tại trạng thái Phẩm Cách Thân Sĩ bị hủy bỏ, lực công kích lại là 100%. Mỗi lần công kích có thể làm giảm của A Hoa tỷ 4% lượng HP. Hiện tại lượng HP của A Hoa tỷ còn lại 5%, không thể giết chết được chỉ trong một kích. Mà hiện tại vị trí của mình lại ở cách A Hoa tỷ một khoảng hơn nửa cánh tay, phạm vi không kích không đủ để đánh vào đầu A Hoa tỷ. Không thể liều nhân phẩm mà dùng búa công kích đối phương. Khi lần công kích này đánh vào người A Hoa tỷ cũng là lúc A Hoa tỷ còn 1% lượng HP phản công lại. Mất đi tốc độ di chuyển cùng BUFF tăng lực công kích, mình chỉ còn 2% lượng HP không thể trốn được một kích cuối cùng của A Hoa tỷ, chắc chắn là phải chết...

Chênh lệch 1%, đúng là đáng giận!

Khi nhận được tin dùng hết giá trị mị lực từ hệ thống cũng là lúc đầu Tiêu Phàm như có dòng điện chạy qua. Trong khoảng thời gian ngắn ngủi dùng toàn bộ số liệu bắt đầu suy nghĩ về diễn biến cuộc chiến. Sau khi suy diễn xong đầu óc bắt đầu trống rỗng. Thôi rồi, đi đời chắc rồi...

Ày, hắn không ngờ rằng chỉ mở khóa Điệu Waltz Phong Vũ hai lần nhanh như chớp mà cũng tiêu hao hết 18 điểm giá trị mị lực. Chỉ còn lại 7 điểm giá trị mị lực cũng tức là 3,5 giây BUFF Phẩm Cách Thân Sĩ lại nhanh chóng trôi qua trong trận chiến như vậy...

Nếu như được hồi sinh lại thì hẳn phải bắt đầu lại từ đâu sao? Ngày hôm nay thật mệt.

Tiêu Phàm nhắm hai mắt lại, không còn để để nuôi tiếc nữa...

“Vì sao? Vì sao anh không giết tôi!” A Hoa tỷ nhìn người đang đứng trước mặt mình, nói.

Khi một quyền kia của Tiêu Phàm lướt qua A Hoa tỷ, A Hoa tỷ nghĩ rằng bản thân mình chết chắc rồi. Bởi vì mỗi lần công kích cô sẽ bị đánh tụt 5% lượng HP. Mà hiện tại lượng HP của mình chỉ còn lại đúng 5%.

Nhưng công kích trong dự đoán lại không hề rơi xuống bản thân mình. Mà người đang đứng trước mình, thẳng nhóc vô liêm sỉ đáng ghét trước mặt mình lại nhắm hai mắt lại, bày ra bộ dạng giải thoát.

Chẳng lẽ, thực sự là do mình nhầm sao? Lần đầu tiên trong lòng A Hoa tỷ có nghi vấn như vậy.

Hả?

Tiêu Phàm nghe thấy tiếng nói ồm ồm của người kia, nghi hoặc mở hai mắt ra. Hai người Hồ Nữ và Xà Yếu Cơ cùng với hai anh em A Phát A Quý đang đứng từ xa nhìn về phía bản thân mình cùng A Hoa tỷ không chớp mắt.

Tiêu Phàm đột nhiên cảm thấy thế giới này thật tươi đẹp...

Tốt quá rồi. Mình vẫn còn sống. Mình vẫn đang là cấp tám, mình vẫn chưa đi đời. Hẳn nghĩ đến việc những khổ sở khi luyện đến cấp tám trong trận doanh Ác Ma, trong lòng Tiêu Phàm cảm thấy vui sướng. Thậm chí là có chút cảm động đến muốn khóc.

A Hoa tỷ nhìn Tiêu Phàm đứng trước mặt mình chưa đang được giải thoát. Trong lòng cô càng cảm thấy nghi hoặc: “Tôi đang hỏi anh đó. Vì sao lại từ bỏ chiến thắng?”

Đúng rồi, bọn họ không biết trạng thái của mình đang bị giải trừ. Cô ấy vẫn nghĩ rằng một bữa cuối cùng kia của mình có thể lấy mạng được A Hoa tỷ, cho rằng mình cố tình từ bỏ thắng lợi. May là cuối cùng mình lại không đánh cú đó, đánh xong A Hoa tỷ không chết thì mình cũng không có đất diễn.

“Hoa Hoa, cô vẫn không biết sao? Tôi thật sự không thể hạ thủ được. Tôi làm sao nữa để cô chết được chứ?” Tiêu Phàm tỏ vẻ hiên ngang lẫm liệt: “Nếu như để cô chết thì thà rằng tôi tự mình chết. Có thể chết ở trên tay cô cũng là phúc của tôi.”

Giọng nói này, âm điệu này, tư thế này, biểu cảm này, không hổ là ảnh đế.

Mà vài vị vừa mới hồi sức lại đã không nôn ra được cái gì nữa rồi, chỉ có thể đứng ở đó nôn ra nước.

A, hóa ra là mình thật sự nhầm lẫn rồi. Một thân sĩ như anh ấy sao lại có thể làm ra chuyện ác độc đáng khinh như thế ở trên tieba được chứ? Hơn nữa thái độ của anh ấy không tranh không giành. Hẳn là ngay cả bị mọi người hiểu nhầm cũng sẽ không để ý nhỉ? Không ngờ rằng, mình lại động thủ với một người đàn ông xuất sắc đến vậy.

Ôi trời, đáng về thô lỗ bạo lực của mình đều bị anh ấy nhìn thấy mất rồi. Hình tượng thực nữ của mình liệu có giảm mạnh trong mắt anh ấy không nhỉ? Mình nên làm gì bây giờ...

“À... Tôi... Tôi nghĩ cô đã bị forum... kia làm hiểu nhầm rồi. Chúng ta không đánh nữa. Đi thôi!” Lời nói của hắn dứt quãng, giọng nói càng ngày càng nhỏ. Một thân hình trắng kiện lấy tư thái của một cô gái xoay người rồi đi.

“Hai người còn đứng ở bên đó làm gì? Còn không mau qua đây. Sao lại thế nào? Em đi xuống PK một trận mà còn có tinh thần hơn hai người các anh. Làm sao mà các anh lại như bị hư thoát thế này?” A Hoa tỷ nhìn thấy hai người A Phát ca, A Quý ca đang tập tễnh đi đến từ xa mà thốt lên.

Tiêu Phàm vô cùng nghi hoặc. Sao tự nhiên con tinh tinh cái này lại nói chuyện áp a áp ứng, nũng nũng nịu nịu càng nói càng nhỏ thế này?

Kệ đi. Tự nhiên không hiểu làm sao phải chiến đấu một mình. Hiện tại lại không đánh nữa. Dù sao không đánh cũng là tốt nhất. Cứ nghĩ đến rút cấp là mình thấy hoảng rồi.

Tiêu Phàm nhìn thấy giá trị mị lực vừa tới này, hàm hừ. Lúc cần đến thì không đến, lúc không đánh nữa thì mày lại xuất hiện ra để gây rối.

Lúc này Tiêu Phàm hoàn toàn không biết. Đôi chân thô của A Hoa tỷ khễ di chuyển, trong lòng bắt đầu dông dài. Oan gia, anh giữ em lại đi. Chỉ cần nghe được tiếng nói của anh, em sẽ xoay người vì anh.

Đáng tiếc, A Hoa tỷ không hề nghe được bất kì một câu nói nào của Tiêu Phàm. Cô thiếu thiện chí quay đầu lại, mang theo sự u oán đi cùng với A Phát ca A Quý ca đi xa dần về phía thành phố ngầm.

“Phàm muội muội, anh PK cùng quái vật kia không phân cao thấp. Lợi hại quá đi mất. Tôi có hơi bội phục anh rồi đó. Có điều, sao bây giờ anh lại bất động luôn thế?” Lúc này Hồ Nữ cùng Xà Cơ đã đi về phía Tiêu Phàm.

“Hồ Nữ, Xà Cơ, mau tới đây đỡ anh một chút.” Bộ dạng Tiêu Phàm tinh thần mệt mỏi.

“PK có một trận mà mệt đến vậy sao? Thật vô dụng!” Hồ Nữ cười nhạo.

“Đội trưởng ca ca cũng rất vất vả rồi. Anh ấy độ sức với một đối thủ mạnh lâu như vậy.” Xà Cơ nhìn sắc mặt tiêu tụy của Tiêu Phàm, có chút đau lòng.

“Không phải, là một nguyên nhân khác. Đây là di chứng mà anh phải trả giá của sức mạnh mà anh thu hoạch được trong lúc chiến đấu.” Tiêu Phàm chính khí nghiêm nghị nói.

Hồ Nữ vừa mới nắm được tay của Tiêu Phàm, Tiêu Phàm lập tức vô lực mà ngã xuống. Thân thể hắn đổ về phía trước. Ọe...

Trên bình nguyên nào đó ở một Tân thủ thôn tại trận doanh Ác Ma. Dưới ánh mặt trời, bên cạnh một thác nước có bảy sắc cầu vồng đang xé rách không trung mà xuất hiện...

“Anh buồn nôn thật đó! Tôi vẫn còn tưởng anh không có tiết tháo, da mặt lại dày lên lấp hết lương tâm. Có thể nói ra mấy lời nịnh nọt thế này mà không cảm thấy buồn nôn. Ha ha. Tôi nói, anh như thế này là tự tìm đường chết, tự tay làm bậy không thể sống sót!” Tiếng cười của Hồ Nữ quanh quẩn khắp bình nguyên.

Một trận PK kịch liệt qua đi, Tiêu Phàm ăn thuốc, khôi phục lượng HP trở lại mức an toàn, sau đó dẫn theo một đoàn người hướng tới con đường đến chỗ ác ma thành Abaddon.

"Ban nãy con quái vật nữ kia có nói qua, phía Tây mới diệt xong một đám quái. tôi cảm thấy có thể là bởi vì sau khi chúng ta qua được phó bản duy nhất của Tân Thủ thôn, hệ thống ở bên ngoài Tân Thủ thôn mới xuất ra những con quái vật này, hơn nữa nếu bây giờ chúng ta muốn đến chỗ con ác ma thành Abaddon cũng cần phải đi về phía Tây, vậy nên dự định tại đó sẽ nâng cấp đến cấp 10."

"Tôi không có ý kiến, nhưng Phàm muội muội vừa nôn nghén xong, hiện giờ đã cảm thấy thoải mái hơn chút nào chưa mà đã muốn chém giết điên cuồng rồi?"

"Đúng vậy, đội trưởng, em nhìn anh sắc mặt nhợt nhạt, có chút lo lắng nha." Xà Cơ cũng lên tiếng hỏi han.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Một lần nữa xuất phát

Tiêu Phàm không để ý đến Hồ Hữu lưu manh trên choker, từ lúc hắn tiến vào trò chơi, gặp phải kẻ nào chạy qua ác ý PK liền mạnh mẽ phản kích, khi đi nhầm vào phó bản Boss cấp 10 duy nhất thì dẫn đầu đội ngũ cấp thấp dùng cách đánh bắt ngờ để thông qua. Sau khi nhận được nhiệm vụ chạy trốn đông dài phức tạp, dựa vào chút trí óc mới có thể nhanh chóng kết thúc nhiệm vụ, nhưng suy cho cùng một cơ hội tốt cũng không bằng lúc PK với A Hoa tỷ, xét theo phương diện nào đó, hắn đã thua thảm hại, cuối cùng nhờ vào chút thông minh mới có thể miễn cưỡng sống tiếp.

Đối phương chỉ hơn mình một cấp, không nghĩ lại có thể đường đường chính chính, quy quy củ củ mạnh mẽ nghiền nát chính mình...

Qua một thời gian dài, những game thủ yêu thích trò chơi đã thông qua màn hình nhỏ bé chật chội, đem lòng nhiệt tình to lớn của mình vào trong thế giới giả tưởng, con chuột máy tính, mười ngón tay nhảy múa trên bàn phím, biểu diễn từng màn chiến đấu đặc sắc, trên mạng internet viết nên từng đoạn truyền kỳ đầy nhiệt huyết.

Nhưng vẫn có nhiều người còn hiểu lầm, cho rằng trò chơi sẽ khiến người ta bị mê muội, mất cả lý trí. Mà "Tân Sinh" được sinh ra, không thể nghi ngờ rằng nó đã mang đến cho thế loại trò chơi kết hợp sinh hoạt một làn sóng mới, cũng sẽ mang đến cho những con người kia nhận biết vô cùng mới mẻ.

Tiêu Phàm cực kì vui vẻ, bởi hắn có thể đuổi kịp với làn sóng đổi mới này, nhưng hắn cũng rất chán nản, sau khi thông qua PK lần này, hắn mới thấy rõ những trò chơi kỹ thuật trước kia phần lớn đều không thích hợp, hắn có thể phải bắt đầu lại từ con số không, đem trò chơi hòa nhập vào cuộc sống của bản thân.

Chán nản qua đi, hắn lại cảm thấy vui vẻ, bởi đây là cảm giác đã lâu không xuất hiện, trước kia đã từng xuất hiện qua một lần, khi đó, ánh mắt của hắn hưng phấn nhìn chằm chằm vào màn hình vi tính với vô vàn hình ảnh hoa mỹ, đôi tay non nớt lần đầu tiên sờ lên con chuột bàn phím...

Có thể trở lại cảm giác khi mới bắt đầu xuất phát, Tiêu Phàm nắm chặt tay, quyết định, sẵn sàng nghênh đón những khiêu chiến mới, trở thành người chơi cao cấp trong game online 3D này.

Vừa mới nghĩ đến A Hoa tỷ, tim Tiêu Phàm vẫn trở nên đập nhanh như cũ.

A Hoa tỷ mạnh mẽ như vậy rõ ràng là do nhân tố trong cuộc sống thực đem đến, xem ra sau khi offline tối nay, cần phải nạp chút năng lượng cho cuộc sống sinh hoạt của bản thân.

Đến cấp 30 còn có một người thực lực ngang ngửa A Hoa tỷ là Ngọc Sinh Yên, mặc dù không biết lời khiêu chiến trong forum của Ngọc Sinh Yên có là thật hay chỉ là lời nói bốc bông trong lúc giận dữ. Nhưng nếu nàng quên chuyện này, Tiêu Phàm chắc chắn vẫn sẽ khiêu chiến nàng. Mặc dù trước kia không có tiếp xúc với Ngọc Sinh Yên, mà trong ấn tượng của Tiêu Phàm, Ngọc Sinh Yên căn bản chỉ là một bình hoa. Bởi Tiêu Phàm nghĩ trong khi chơi trò chơi, nam sinh nhất định là có thiên phú hơn nữ sinh, vì vậy trình độ của nàng chắc chắn cũng chỉ giống vậy. Hiện tại thì thấy, mình thật là không thể dùng con mắt tầm thường mà coi khinh người khác.

"Lúc anh PK nói những lời khiến người ta buồn nôn đó có phải khiến là vì để cho quân địch mất cảnh giác không?" Hồ Nữ thấy Tiêu Phàm PK trở về thấy mình đùa giỡn cũng không có biểu cảm gì, thế là đành tìm chủ đề khiến hắn mở miệng nói chuyện.

"Là để sử dụng Phẩm Cách Thân Sĩ được truyền lại, tích lũy cái giá trị nị lực đáng chết kia." Tiêu Phàm nghĩ lại những lời nói buồn nôn của mình trong lúc đang PK liền đỏ mặt, may là lực chú ý của hai cô gái đều để trên chủ đề nói chuyện, không phát hiện ra vẻ mặt bất thường của Tiêu Phàm.

"Yêu cầu kỹ năng của anh thật là biến thái quá đi! May là tôi không có học." Vốn dĩ Hồ Hữu còn tưởng rằng Tiêu Phàm là kiểu người chơi vì thắng lợi đến muốn đánh vào tâm lý làm tan rã đối thủ, dù sao thì ở cùng Tiêu Phàm trong một tổ đội, trên dọc đường đi hắn đều là dùng cách này.

"Đừng có học kỹ năng khác, cô vẫn là nên dùng một kỹ năng từ đầu đến cuối đi cô gái."

"Miệng quạ đen! Muốn ăn đòn sao!"

"Em nghe không hiểu." Xà Cơ nghi ngờ nói.

"Yêu cầu nhận được giá trị mị lực là hành động của Thân sĩ, tôi phải làm để khiến cho hệ thống cho rằng đó là một hành động lịch sự mới có thể đạt yêu cầu, sau đó cung cấp giá trị mị lực cần thiết để sử dụng kỹ năng, có giá trị mị lực đó tôi mới có thể dùng đến Phẩm Cách Thân Sĩ kia." Tiêu Phàm kiên nhẫn giải thích.

Xà Cơ nghĩ một lúc thì bày ra vẻ mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ: "À, em hiểu rồi."

"Trước đây em có từng chơi trò chơi nào chưa?" Tiêu Phàm cảm thấy Xà Cơ có hơi chậm hiểu đối với những giải thích trong trò chơi...

"Trò rắn tham ăn, con rắn đó thật sự rất đáng yêu."

Tiêu Phàm cảm thấy đau đầu, Xà Cơ quả nhiên là một trong những báu vật thuần khiết của trò chơi trực tuyến.

Không biết khi nào, một nhóm người quen thuộc xuất hiện trước mặt đội của Tiêu Phàm, ông bạn già - Black Goblin.

Vẫn là chiều cao 1m5 quen thuộc, vẫn là dáng vẻ ngây ngô hoạt bát như những con Black Goblin trong phó bản kia nhưng cấp bậc bây giờ lại là cấp 8, cây Gậy Xương Tím trong tay giờ đã đổi thành Lang Nha bổng (1) đầu đinh, mới có một ngày không đến, Black Goblin đã thay đổi diện mạo.

"Thật ghi nhớ thời gian hai chúng ta hợp tác, ông bạn già, tôi lại tới thăm đám các người đây." Tiêu Phàm chấp tay nói.

Tiêu Phàm chỉ là định kiểm tra thử khả năng Vô Lương Cổ Hoặc, nhưng nhìn Black Goblin chỉ có một mặt ngu ngơ tự mình đi tuần tra, xem ra những con quái vật này trí não không đủ dùng, không thể lý giải được ngôn ngữ logic, nói như vậy mình Vô Lương Cổ Hoặc cùng với kỹ năng Lương Tri Dự Định của Xà Cơ đều không có tác dụng đối với quái vật bình thường. Ngoài ý muốn chính là để cho người ta làm giá trị mị lực lại tăng lên.

"Anh đã tạo thành thói quen một mình tự nói chuyện à, Phàm muội muội thật đáng thương."

Tiêu Phàm quay người lại, phát hiện Hồ Hữu đã lóì Xà Cơ cùng tránh qua một bên, quăng tới một ánh mắt đồng tình.

"Tôi đang kiểm tra kỹ năng, cô có thể đừng làm ồn được không!" Tiêu Phàm thật sự đau đầu.

"Được rồi, được rồi, tôi chỉ đùa thôi mà." Hồ Hữu nhìn Tiêu Phàm PK liền để lại một dang vẻ nghiêm túc cũng không làm loạn nữa.

"Có khó khăn gì thì cứ nói ra, chị đây giúp anh giải quyết." Hồ Hữu nói cùng một dáng vẻ giả vờ rất đáng tin, trêu khiến Xà Cơ cũng phải che miệng bật cười.

Bầu không khí trở nên thả lỏng hơn, đội ngũ đều là những kẻ dờ hơi cũng không phải là tệ đâu.

Mặc dù không thể trông đợi Hồ Hữu có thể đưa ra ý định hay ho gì, Tiêu Phàm vẫn là nói ra ý nghĩ trong lòng: "Vây xin cho hỏi, làm sao để tôi có thể vừa chiến đấu vừa giữ được phẩm chất thân sĩ vậy, nữ - vương - bệ - hạ."

Nghe được bốn chữ nữ vương bệ hạ thì hoàn toàn tức giận, Hồ Hữu biết Tiêu Phàm chính là có ý xem thường cô, tức giận nói: "Chiến đấu quang minh chính đại chắc chắn không được, mà phải để ý đến hành động trong chiến đấu, vì thế phương thức duy nhất chỉ còn lại mồm mép, mà không phải anh thành thạo nhất là mồm mép sao."

Tiêu Phàm bĩu môi, cái này còn cần cô nói rõ sao.

Nhưng thế lại làm Hồ Hữu tức điên lên, nói thế nào thì mình cũng là tốt bụng giúp hấn nghĩ kế, sao người này lại có thể bày ra biểu cảm như vậy, "Giống như trong Thiên Long Bát Bộ, lúc đánh nhau Vương Ngữ Yên nói ra chiêu thức thế nào vậy."

Tiêu Phàm trầm nghĩ, cái này cũng có thể thực hiện được nha.

Không đợi Tiêu Phàm nói chuyện, Hồ Hữu liền múa lên: "Thiên Sơn Lục Dương Chưởng! Ha!" Hướng về phía Xà Cơ đẩy một cái.

Xà Cơ cũng không cam chịu yếu thế: "Tiểu Vô Tướng thần công! Ha!"

"Hàng Long Thập Bát Chưởng!"

"Thiên Ma Lưu Tinh Quyền!"

"Sức mạnh lăng kính Nguyệt, biến thân!"

"Năng lượng Banana - hô biến - Ma Tiên biến thân?!"

"Ha ha ha..." Lúc đầu hai người là nghĩ kế cho Tiêu Phàm, không biết thế nào, liền làm náo loạn một trận.

Hai thiếu nữ xinh đẹp, trần trụi thanh xuân cẩu véo nhau lại tạo thành một cảnh tượng đẹp đẽ, sinh động..

(1): Lang Nha bổng: loại vũ khí cán dài như giáo, phần đuôi vót nhọn, phần ngọn bịt sắt với hàng trăm chiếc răng nhọn như răng sói.

(2), (3): là những câu thơ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Học Viện Nghệ Thuật

Tiêu Phàm nhìn hai kẻ biến thái đang sung sướng, thầm nghĩ tình cảm giữa nữ nhân tiến triển thật là nhanh chóng, Hồ Hữu mới đầu còn không chào đón Xà Cơ hiện tại lại rất hòa hợp.

"Còn nữa, còn nữa, còn có thể một bên ngâm thơ một bên chiến đấu, anh xem làm như vậy có thể tạo thế dồn ép bao nhiêu."

Hồ Hữu chỉ huy nói, "Chân hồng bơi đạp tạo sóng trong (2), ha ha ha!"

Xà yêu đạp mạnh xuống mặt đất, học theo: "Cây đồng đang buổi ban trưa (3)! Ha ha ha!"

Ôi trời ơi...! Tiêu Phàm không thể xem tiếp nổi...

"Chúng tôi tự mình hạ Black Goblin, luyện cấp đến cấp 10, tôi muốn luyện một mình, mấy người cứ từ từ chơi." Nhìn hai người đang cười vui, Tiêu Phàm đi đến một chỗ khác xa chút đánh Black Goblin tích điểm.

Làm tiêu hao một phần rượu ngon của Black Goblin, Tiêu Phàm định thử đem giá trị men say đặc biệt khác sử dụng đến cái kỹ năng bên trong, chỉ có điều cái kỹ năng khác của Tiêu Phàm sẽ chỉ còn lại hệ liệt quý ông, còn trước giá trị mị lực tích góp được.

"Một bên ngâm một bên chiến."

Cái này cũng không tồi, nhưng làm sao đây, thơ gì nhất thời không nghĩ ra.

"Chân hồng bơi đạp tạo sóng trong!"

"Cây đồng đang buổi ban trưa!"

"Đệt, tôi mà tin tưởng hai người này thì thật sự là kẻ đần độn!" Tiêu Phàm chửi ầm lên...

Ánh mặt trời xuyên qua khung cửa sổ mỏng manh rải xuống đầu giường Tiêu Phàm.

Tiêu Phàm thò tay ra khỏi chăn mò mẫm về phía chiếc đồng hồ báo thức trên tủ đầu giường, nhìn thấy chỗ kim giờ kim phút dừng lại, thầm nghĩ đã rất lâu rồi mới dậy trễ như thế này.

Từ sau khi tốt nghiệp đại học một năm trước, Tiêu Phàm lăn lộn bên ngoài xã hội, trở thành một nhân viên tiếp thị dựa vào miệng lưỡi mà dụ dỗ lừa gạt phân phối những sản phẩm công nghệ cao của công ty, thành tích làm việc cũng có thể xem là vừa đủ.

Nhưng từ lượng của Tiêu Phàm thực sự rất đáng sợ. Một chai đã đồ mặt, hai chai đã ngã nghiêng, ba chai vào thẳng viện. Mà công việc này bắt buộc phải xã giao với khách hàng. Tuy thành tích làm việc khá tốt nhưng chung quy cứ bị quản lý moi mấy cái khuyết điểm ra khai khống tiền lương. Tiêu Phàm vừa mới vào đời lại hùng hực sức trẻ, đúng lúc ấy "Tân Sinh" ra mắt, thế nên hắn cắn răng, quyết tâm xin nghỉ việc, mang theo phần trăm hoa hồng có thể miễn cưỡng sống qua được mấy tháng cuốn gói về nhà.

Đêm đó tâm trạng thoải mái, cảm ly rượu một mình tự chuốc.

Ngày hôm sau "Tân Sinh" mở server, Tiêu Phàm đoán bản thân có thể đã say xin mà chui vào trong game, đầu óc mụ mị bị hệ thống kiểm tra là người có tâm lý bất thường, phân vào Trại doanh Ác Ma rồi. Mà sự thật rồi cuộc là như thế nào Tiêu Phàm không cách nào tìm ra được, bởi vì hắn đã uống đến say khướt, bản thân hắn cũng không nhớ rõ đêm đó đến sớm tỉnh mơ hắn đã làm ra những chuyện gì.

Uống rượu sẽ hỏng việc, uống rượu chắc chắn hỏng việc.

Sau khi rửa mặt rồi, tiện thể găm một quả táo, mặc xong quần áo, hắn phải ra ngoài mua chút lương thực dự trữ, đoán chừng vài ngày nữa sẽ ở trong game hăng hái chiến đấu rồi.

Mấy biển quảng cáo lớn nhỏ ở ngã tư hai bên đường đều dán đầy quảng cáo “Tân Sinh”, dù sao cũng là thế giới liên kết nghiên cứu chế tạo, tuyên truyền có thể nói là từ trên xuống dưới. Mà trên đường lại tương đối vắng vẻ hơn thường ngày, có lẽ là do ảnh hưởng của “Tân Sinh” vừa mới mở server.

Rảnh rỗi đi dạo trên đường, mạch suy nghĩ của Tiêu Phàm lại quay về với trò chơi...

Vì sức khỏe của người chơi, trò chơi có thiết lập hệ thống chống nghiện, online quá khoảng thời gian nhất định thì sẽ không cách nào nhận được điểm kinh nghiệm và tài nguyên trong trò chơi. Thế nên không có những người điên cuồng luyện cấp online cày cuốc suốt 24 tiếng đồng hồ, nếu không Tiêu Phàm có thể khó mà kiềm chế bản thân.

Sau khi PK, một mình Tiêu Phàm ở doanh địa của Black Goblin cày suốt một đêm, Black Goblin đáng thương bị Tiêu Phàm đem ra làm chuột bạch thử nghiệm kỹ năng.

Sử dụng các loại kỹ năng thuộc loại Thân Sĩ rất vương tay vương chân, phương pháp chiến đấu bằng mồm miệng cũng có tính khả thi nhất định, lượng mị lực nhận được lúc nhiều lúc ít, cực kỳ không ổn định.

Trong chiến đấu, vào thời điểm then chốt nếu không cẩn thận sẽ phạm phải sai lầm lớn. Thế nhưng hiện nay Tiêu Phàm khá là bế tắc với kỹ năng lợi dụng này. Nếu nói nó không mạnh thì thật ra lại vô cùng mạnh mẽ. Nói nó hữu dụng nhưng thực tế lại rất khó sử dụng. Quan trọng nhất là học được kỹ năng như thế này nhưng lại không sử dụng, Tiêu Phàm liền cảm thấy ngứa ngáy khó chịu.

Tin tốt là thông qua luyện tập, Điều Waltz Phong Vũ đã đến 60%, tốc độ đã tăng cao đến 15% rồi.

Còn một kết quả đặc biệt đạt được trong lúc say cũng hết như vậy, độ say xin từ rượu của Black Goblin được tiêu hao trong kỹ năng loại Thân Sĩ mang đến buff gia tăng biên độ nhỏ lực công kích Black Goblin. Vô cùng tiện lợi khi dùng đối phó riêng với Black Goblin, nhưng trong chiến đấu với các loài khác thì lại không thể sử dụng, hoặc bản thân nên tìm một vài loại rượu quý, như vậy có lẽ sẽ có thể dựa vào men rượu tạo ra một kỹ năng chiến đấu hay ho nào đó.

Nói tóm lại, Tiêu Phàm cảm thấy Tử Tinh Cường Âm là một kỹ năng tốt cũng không phải tốt, mà tệ thì cũng không đến nỗi tệ, lúc sử dụng cần phải hao phí tiêu hao phẩm, khá là phiền phức.

Nghĩ lại kỹ năng của bản thân đều là những kỹ năng không phụ thuộc vào tính ngẫu nhiên.

“Không đối thủ cô đơn đến thế nào, không đối thủ trống rỗng biết bao nhiêu...” Đúng lúc này, điện thoại trong túi Tiêu Phàm vang lên tiếng nhạc. (Nhạc chuông: Phong theo “Vô địch – Đặng Siêu”)

Nhìn thoáng qua màn hình thông báo, là Bàn Tử gọi tới.

“Alo, có chuyện gì, Bàn Tử?”

“Anh Phàm, Tân Sinh mở hệ thống mục Hào Hữu, anh đã biết chưa?”

“Hả?” Mục Hào Hữu gì cơ? Tiêu Phàm vừa ngủ dậy đã ra ngoài nên vẫn chưa đăng nhập vào game.

Sao có thể biết được.

“Hôm qua ngày đầu tiên Tân Sinh đưa vào hoạt động chủ yếu là để thử nghiệm khả năng chống chịu của server, hôm nay các chức năng thiết bị khác lần lượt lên sóng rồi. Còn hệ thống mục Hào Hữu tự mang chính là nơi có thể thêm bạn cùng nhau thảo luận đó, nó còn đồng hóa web chính thức của forum vào mục Hào Hữu, trong lúc chơi game cũng có thể dạo web forum. Ngoài ra con đường nạp nhân dân tệ cũng đã được khai thông rồi, có điều hiện tại ngoài việc dùng để mua loa thể giới ra thì chỉ có thể dùng cho chi phí phục trang mới ra thôi, mấy cái khác anh tự xem giới thiệu đi. Chẳng lẽ tôi qua anh không phát hiện trong game không có mục thêm bạn sao?”

Bàn Tử không nói, Tiêu Phàm thật sự không để ý đến, vốn trước nay chơi game bạn bè của Tiêu Phàm không nhiều, hôm qua lại gặp chuyện lạ thường trong game như vậy, Tiêu Phàm làm gì còn tâm trí để ý đến cái khác.

“Hiện tại em ở trận doanh Thú Nhân, ID tên là Hào Đại Bàn, hôm nay sau khi online anh ở trong mục Hào Hữu thêm bạn em nha.”

“Hào Đại Bàn? Sao lại đặt cái tên như vậy?”

“Anh Phàm à, tuy anh chơi game rất giỏi, nhưng mấy phương diện khác thì anh không bằng em đâu. Đặt một cái ID lịch sự thanh cao cũng không hay bằng cái tên tâm thường của em. Hồi trước chơi game em đặt mấy cái tên nào gió nào trắng, muốn bao nhiêu nho nhả có bấy nhiêu, muốn bao nhiêu thời thượng có bấy nhiêu, thấy rất ngẫu ha. Thế nhưng hoàn toàn không thu hút được mấy em gái. Sau này em mới ngộ ra, cái tên này tuy tâm thường nhưng rất thực tế, chính là thô hào béo tốt, đơn giản dễ hiểu, mấy em gái vừa nhìn sẽ hiểu ngay. Em nào có hứng thú sẽ tự động đến quyến rũ, chẳng cần phải vất óc đặt tên. Hơn nữa tên của em trong thực tại vốn tầm thường, tầm thường trong game thì cần gì phải gắt, em cũng quen rồi.”

“Em nghĩ rồi, em chọn trận doanh Thú Nhân, thân hình của nhân vật trong game căn chỉnh theo phong tục đặc sắc của Thú Nhân khá là dũng mãnh đó, lần này chắc chắn sẽ thu hút được mấy em gái. Anh Phàm à, bên anh sao rồi?”

“Tôi qua offline anh vừa lên cấp 9.”

“Ai thêm quan tâm cấp độ của anh, em biết anh chơi game giỏi, cấp cũng sẽ cao hơn em. Em mới cấp 6 thôi, em muốn hỏi mấy em gái của anh kia, là em gái đó, anh biết chưa?”

Tiêu Phàm nghĩ đến Hồ Nữ và Xà Cơ, hai người đó không thuộc phạm vi của người thường, nên chắc không tính vào: “Chưa thấy qua.”

“Nghĩ cũng đúng, anh hiền lành như vậy, chất phác như vậy, anh em như em cũng cảm thấy an tâm. Có điều sau này liên kết server rồi anh Phàm phải kéo em đó, anh biết mà, em luyện cấp chậm lắm.”

“Được rồi được rồi.”

.....

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Hàn Thi Dao (1)

Nghe được cuộc gọi của Bàn Tử từ quê nhà gọi tới, thầm nghĩ sau khi bản thân đã thuê nhà làm việc ở thành phố S, đã lâu rồi chưa về thành phố N rồi. Hiện tại ba mẹ vẫn chưa biết hắn đã nghỉ việc, nếu biết rồi chắc chắn sẽ lo lắng lắm.

Đi tới đi lui, không biết thế nào, Tiêu Phàm đột nhiên dừng lại.

Học viện nghệ thuật của thành phố S, điểm khởi đầu của vô số ngôi sao truyền hình điện ảnh Trung Quốc, cũng là trường học cũ của đạo diễn thời X ngày trước. Các ngôi sao đa phần đã đi rồi, lúc này cũng không cần phải trích dẫn thêm nữa, thanh danh vang dội mỗi năm đều thu hút được biết bao con người trẻ trung xinh đẹp. Khuôn viên trường rất đẹp, đặc biệt là những ngày hè chói chang, phong cảnh càng đẹp hơn. Vào cái thời mà Tiêu Phàm và lũ bạn cùng ký túc chưa tốt nghiệp, đây là nơi bọn họ thích đến tản bộ nhất. Tiêu Phàm chọn thuê phòng ở khu vực lớn là vì nó rất gần học viện nghệ thuật của thành phố S, mỗi ngày đều có thể thưởng thức những thân hình đẹp mắt, như thế chẳng phải quá sung sướng rồi sao?

Mà hôm nay lần đầu tiên trong lòng Tiêu Phàm có lý do chính đáng để bước vào trường này.

Tiêu Phàm nghĩ đến Waltz, lúc này nếu đi dạo trong học viện nghệ thuật, không biết hắn có thể hát được điều gì.

“Chào bạn, xin hỏi học viện của các bạn có người chuyên về Waltz hoặc lớp đào tạo Waltz không?” Tiêu Phàm bước vào con đường nhỏ trong vườn trường, nhìn thấy hai học sinh nam dường như vừa xong tiết học đang chuẩn bị quay về, liền đến hỏi thăm.

“Waltz?” Nam sinh nhìn người đàn ông thanh tú lịch sự trước mắt có chút không quen mặt, thầm nghĩ có lẽ không phải học sinh trong trường.

Waltz, hay còn gọi là viên vũ, là một hình thức nhảy múa tự giải trí, là điệu nhảy ra đời sớm nhất trong phòng khiêu vũ. Đến nay đã được 2990 năm, Waltz có thể xem là điệu nhảy xã giao của Châu Âu cổ đại. Ở Trung Quốc ngoại trừ những buổi tiệc của các tầng lớp cao trong xã hội cần dùng đến, những người thường ít khi được tiếp xúc, cho dù là trong học viện nghệ thuật cũng rất ít người theo học môn học này.

Thế nên cho dù ngày thường có đi hỏi những học sinh trong học viện nghệ thuật cũng chưa chắc sẽ biết đến, thế nhưng ngày nay học viện nghệ thuật của thành phố S đã khác rồi.

“Người anh em, khứ giác tinh lắm.” Nam sinh kia liền đổi thành vẻ mặt tôi có biết, “Lớp đào tạo gì đó thì không có, nhưng nếu anh muốn tìm Hàn Thi Dao tôi biết ở đâu, đi thẳng về phía trước, giao lộ thứ ba rẽ phải, tòa nhà B lầu 1 phòng học múa số 1-4, chúc anh may mắn!”

Hàn Thi Dao? Là ai vậy? Hắn chỉ hỏi đường thôi mà, chẳng lẽ là thầy giáo chuyên dạy Waltz? Mà thôi kệ, dù sao cũng đã biết nên đi như nào rồi, đi xem xem liệu có thể học được kỹ năng để có thể giúp điệu Waltz phong vũ trong game phát huy tuyệt đối 100% tốc độ hay không.

“Cảm ơn nha, người anh em.” Sau khi cảm ơn, Tiêu Phàm đi theo hướng người nam sinh kia chỉ.

Đợi đến khi Tiêu Phàm đã đi xa, nam sinh bên cạnh có vóc người khỏe khoắn hơn hỏi: “Tiểu Lý Tử, mày chỉ dẫn cho anh bạn kia đến chỗ nào thế? Nếu để Phương Đại Thiệu nhìn thấy anh ta, anh ta phải làm sao đây?”

“Liên quan gì đến tao? Hắn là một trong những người ngoài dám đến học viện của chúng ta dòm ngó Thập Đại Mỹ Nữ của trường ta, ngang nhiên dám cướp gái đẹp trong trường mình cũng phải có chút bản lĩnh. Hơn nữa mọi người đều thấy khó chịu tác phong của Phương Thiệu, dựa vào cái gì không để nam sinh khác tiếp cận Hàn Thi Dao, một mình độc chiếm cô ấy. Thêm cho Phương Thiệu chút việc làm, tao thấy vui tao thấy thích.” Nam sinh vừa chỉ đường cho Tiêu Phàm dường như rất khó chịu với người tên Phương Thiệu...

Gần tháng mười, Tiêu Phàm cảm thấy từ lúc mùa thu đến thì trời đã se lạnh, hàng cây hai bên đường chịu ảnh hưởng của mùa, lá đã bắt đầu đổi màu. Thế nhưng đi suốt cả con đường hắn cũng không cảm thấy sự buồn bã của mùa thu, phong cảnh khác biệt cũng có một hương vị khác của nó.

Nhìn thấy phong cảnh trường học đẹp đẽ và rực rỡ như vậy, trong lòng Tiêu Phàm thầm nghĩ học sinh đến đây còn học tập điều gì nữa chứ, nơi đây rõ ràng là thánh địa để nói chuyện yêu đương cơ mà, lúc trước nếu hắn có thể đến đây để học thì tốt rồi. Tiêu Phàm cũng chỉ nghĩ vậy, hắn biết rõ chi phí để học nghệ thuật ở đây, học sinh có thể đến trường này thì nhà không giàu sang cũng cao quý.

Tiêu Phàm rẽ phải, đi về phía phòng học dãy B, trên đường đi có các âm thanh đàn sáo từ trong phòng học truyền vào lỗ tai của Tiêu Phàm, khiến lòng hắn cảm thấy hơi nhẹ nhàng, hắn hoàn toàn không chú ý đến một cái băng biểu ngữ được treo trên lầu: “Chúc mừng bạn Hàn Thi Dao chuyên ngành vũ đạo, năm bốn, lớp 1 của trường chúng ta đạt được giải quán quân cuộc thi Vũ đạo quốc tế Waltz của sinh viên đại học”.

Sau khi Hàn Thi Dao vận động kéo duỗi người một cách tiêu chuẩn, hoạt động gân cốt xong, cô bắt đầu luyện tập điệu nhảy Waltz. Sau đó lại nhìn cẩn thận động tác của mình với tấm gương trong phòng, trong lòng đếm nhịp rồi nhẹ nhàng nhảy múa. Tuy không có bạn nhảy nam để phối hợp cùng nhau, mặc dù không có điểm tựa thể nhưng đôi tay đang đặt ở vị trí tưởng tượng vẫn không hề cứng nhắc, bàn chân ngọc ngà đặt xuống nhẹ nhàng trên sàn gỗ, bước nhảy tự do chuyển đổi qua lại, có vẻ vừa mềm mại lại vừa tự nhiên, kỹ thuật nhảy đúng là tao nhã xinh đẹp lại phảng phất tự nhiên sinh thành, dường như điệu nhảy này vốn có thể nhảy một mình vậy.

“Dãy B tầng 1 phòng học vũ đạo số 1 đến 4 là đây.” Tiêu Phàm nhìn vào bảng hiệu trên cửa phòng học ghi 1-4.

Tiêu Phàm nhìn vào trong phòng vũ đạo xuyên qua cửa sổ, trong căn phòng vũ đạo rộng rãi chỉ có bóng người của một nữ sinh, cao chừng một mét sáu mươi lăm, bộ đồ vũ đạo bó sát thể hiện dáng người hoàn mỹ của cô, mồ hôi óng ánh trên sợi tóc, khuôn mặt trắng như sữa, lông mi dài và đôi môi anh đào nhỏ nhắn, tất cả những điều đó phối hợp với khí chất của một vũ công thì được xem là đẹp như thiên tiên.

Bởi vì đã vận động, bộ đồ vũ đạo mỏng manh và bó sát người của Hàn Thi Dao bị ướt đầm mồ hôi đã lờ mờ hiện ra màu sắc khác, khiến người ta suy nghĩ lung tung, có thể nhìn ra được máu trong người của Tiêu Phàm sắp phọt ra.

Tiêu Phàm đang nhìn ngây ngẩn thì bỗng nhiên lắc lắc đầu. Bình tĩnh, hắn đến đây là để học Waltz, đã quên trận pk với A Hoa Tử rồi sao, tỉnh lại mau!

Sau đó Tiêu Phàm bỏ những suy nghĩ lung tung trong đầu mình ra, tập trung sự chú ý của mình vào bước nhảy của nữ sinh.

Bước nhảy trong game của Tiêu Phàm quả thực khác xa một trời một vực so với bước nhảy của cô nữ sinh trước mắt này, bước nhảy trong game của Tiêu Phàm vừa cứng nhắc lại chậm chạp, mà bước nhảy của nữ sinh trong phòng có vẻ vừa mềm mại lại tao nhã, đi đến trước, lùi về sau hay xoay tròn đều có thể tạo ra được một loại ý nhị vừa trang nhã lại cao quý, nhón chân hay giậm chân đều tràn ngập khí chất nghệ thuật.

Ngay cả người ngoài nghề như Tiêu Phàm cũng xem đến mức sững sờ, tuy cô nữ sinh múa im ắng trong căn phòng vũ đạo, lại làm cho người ta cảm thấy có một ca khúc duyên dáng đang được tấu lên một cách nhẹ nhàng bên tai mình...

Luyện năm lần các động tác nhảy múa, Hàn Thi Dao đã cảm thấy hơi mệt, cô đến cạnh cái bàn đang để đồ của mình, cầm một bình nước suối lên, hé miệng ra rồi uống.

Lúc này cô mới phát hiện ra ở ngoài cửa phòng có một người thanh niên lịch sự nhã nhặn đang vụng về đi qua đi lại...

Lúc học năm nhất thì Hàn Thi Dao đã xin trường quyền sử dụng căn phòng vũ đạo này, bởi vì trong trường chỉ có một mình cô luyện tập điệu Waltz, mà bạn nhảy nam tham gia cuộc thi quốc tế cùng cô cũng là do gia đình cô mời đến lúc lâm thời, vì vậy trong ba năm qua thì căn phòng này đã biến thành không gian hoạt động của riêng cô.

Lúc năm nhất mỗi lần cô bắt đầu luyện tập vũ đạo đều có một đám ruồi đứng bên ngoài cửa phòng vũ đạo, ồn ào ào ào, làm cho cô không thể yên tâm luyện tập được.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Hàn Thi Dao (2)

Sau đó, lại có thêm một con ruồi lớn đến đây, công tử của tập đoàn Phương Thắng trong thành phố S, Phương Hạo Thiên, ý vào thế lực trong nhà mình nên mang theo đám chó săn đuổi đám ruồi kia đi, lúc cô luyện tập vũ đạo thì cũng không còn có người con trai nào đến gần chỗ của cô nữa, ngoại trừ một con ruồi lớn đang ghét hơn nữa.

Mà hôm nay bỗng nhiên xuất hiện một nam sinh kỳ quái...

“Anh đang làm gì?” Bên tai Tiêu Phàm vang lên giọng nữ trong veo.

Từ lúc sự chú ý của Tiêu Phàm tập trung vào bước nhảy của nữ sinh trong phòng, liền không suy nghĩ lung tung nữa, sau khi nghiêm túc quan sát, hắn không kìm lòng được mà mô phỏng theo, đáng tiếc không có hệ thống trò chơi uốn nắn lại cho mình, các động tác của hắn còn thảm hơn là trong trò chơi nữa, vô cùng khôi hài.

Tiêu Phàm không tin mình không làm được, cứ thử một lần rồi lại một lần, mãi cho đến lúc chủ nhân của căn phòng vũ đạo này cất ngang.

“A, tôi muốn học cách nhảy cơ bản của Waltz, sau khi hỏi các bạn học trong trường thì các bạn ấy chỉ tôi đến đây, không nghĩ đến sẽ làm phiền cô, thực là xin lỗi.” Tiêu Phàm cảm thấy không tốt lắm, một người đàn ông đứng trong góc lén nhìn chằm chằm nữ sinh người ta hoài là không đúng.

Hàn Thi Dao nhìn thấy khuôn mặt thanh tú và hơi non nớt của nam sinh này, cô tưởng là bạn học ngành khác trong trường mà mình chưa gặp. Điều kỳ lạ nhất chính là ánh mắt của anh ta cực kỳ trong suốt, không hề có thứ khiến cho người ta chán ghét như ánh mắt của các nam sinh khác khi xem cô khiêu vũ. Xem ra anh ta thực sự muốn học Waltz. Thời đại này ở Trung Quốc có rất ít nữ sinh muốn học Waltz, nam sinh thì không cần nói nữa.

Nhìn thấy ánh mắt trong suốt này, nếu đã vậy, cô sẽ dạy cho anh ta, dù sao thì Waltz cũng là điệu nhảy cho hai người, đúng lúc cô lại thiếu bạn nhảy.

“Vậy để tôi dạy cho anh.”

“À...”

“Thời nay không có chỗ nào có lớp huấn luyện Waltz cả, ngay cả trong trường cũng không mở ngành học này, toàn bộ trường học chỉ có tôi biết nhảy thể nào mà thôi, vì vậy anh hiểu rồi đó, anh muốn học thì cũng chỉ có tôi có thể dạy cho anh.”

“A, anh đến đây, tay đặt ở đây này.”

“A!” Tiêu Phàm vừa ngăn người liền mặc cho người ta định đoạt.

“Đứng rồi, đặt ở đó.”

Tiếp xúc từ chi với một cô gái đẹp đến mức không giống người! Trời ơi!

Tiêu Phàm liếc nhìn khuôn mặt mềm mại phía trước, đầu hơi choáng, lại muốn suy nghĩ lung tung...

Không được, như thế này quá mất mặt rồi, làm sao bây giờ, lo lắng ghê.

Tiêu Phàm lập tức nảy ra một ý hay, người trước mặt hẳn là Hồ Nữ, cô là Hồ Nữ, cô là Hồ Nữ, cô là Hồ Nữ...

Thật ra thì khuôn mặt của Hồ Nữ và người trước mặt hẳn ngang tài ngang sức, đáng tiếc Tiêu Phàm đã bị độc hại lâu rồi, từ lâu thì trong lòng của hắn đã nảy sinh sự oán giận, không còn có suy nghĩ khác nữa.

Sau khi ám thị mình xong, Tiêu Phàm hít sâu một hơi, hơ, cảm thấy tốt hơn nhiều rồi.

Hàn Thi Dao nhìn những thay đổi liên tiếp trong khoảng thời gian ngắn của người thanh niên này, cảm thấy rất thú vị. Ngay cả bạn nhảy nam lâm thời trong giải thi đấu quốc tế, nhận được sự giáo dục cao đẳng của hoàng gia Anh là William cũng không thể giữ được sự bình tĩnh trong thời gian ngắn như vậy khi đối diện với cô, thật sự không biết sao người nam sinh bình thường trước mắt này lại có thể làm được.

“Được rồi, giống như vậy, bên trái, đứng, ngang qua, khép chân, một, hai, ba, bốn, năm, sáu, trở lại, một, hai, ba, bốn, năm, sáu...” Hàn Thi Dao bắt đầu hướng dẫn cho Tiêu Phàm.

Dưới tiết tấu và sự hướng dẫn của Hàn Thi Dao, Tiêu Phàm đã hoàn toàn tập trung vào việc học vũ đạo, đương nhiên đối với Hàn Thi Dao mà nói là vậy.

Mà đối với Tiêu Phàm thì phải hiểu như thế này, hắn đã hoàn toàn tập trung vào quá trình quen thuộc kỹ năng...

Phương Hạo Thiên vừa mới xuống xe, mang theo cô bạn gái đang dựa sát vào người mình, ôm nhau thân mật bước vào khách sạn.

Cảm nhận được xúc cảm của thứ đang dựa vào cánh tay mình cách một lớp áo, gã thật sự rất muốn vào khách sạn mượn phòng rồi làm một trận lớn ngay lập tức, đúng lúc thử luôn thứ vũ khí bí mật mà mình mới lấy được hôm nay.

Đúng lúc này thì điện thoại của Phương Hạo Thiên reo lên...

“Cậu nói cái gì! Có người dám đến gần căn phòng vũ đạo đó, không để Phương thiếu tôi vào mắt sao!” Phương Hạo Thiên gào lên với người ở đầu dây bên kia.

Tiếng gào to đột ngột làm cô bạn gái sợ hết hồn: “Sao vậy, Phương thiếu?”

“Tôi phải về trường!”

“Vậy em phải làm sao bây giờ?” Bạn gái dùng giọng điệu khiến cho người ta tê dại.

“Tự cô suy nghĩ đi.” Phương thiếu xoay người bỏ đi, để lại cô gái đã trang điểm cầu kì bực bội giậm chân...

“Ừ, chính là như vậy, gần đúng rồi.” Hàn Thi Dao bình tĩnh nói, thật ra trong lòng đang rất khiếp sợ, bởi vì tốc độ mà nam sinh trước mặt này học cách

khieu vũ điệu waltz thực sự là quá nhanh.

Từ khi bắt đầu dạy đến bây giờ, chỉ mới hơn hai mươi phút mà anh ta đã có thể nhảy có hình có dạng rồi. Nếu không phải bộ dạng cứng nhắc ngốc nghếch lúc ban đầu nhìn không giống như đang giả vờ thì Hàn Thi Dao cũng đã bắt đầu nghi ngờ anh ta vốn biết khiêu vũ từ trước mà lại cố ý muốn đến trêu chọc cô.

Nhưng mà có một điểm rất kỳ lạ chính là khi anh ta học khiêu vũ điệu waltz chỉ chú trọng phần thân dưới, những bước di chuyển như tiến, lùi hay xoay tròn, kiễng chân đều vô cùng chuẩn mực nhưng mà tư thế phần thân trên lại cực kỳ tùy ý biếng nhác.

“Đây là lần đầu tiên anh khiêu vũ điệu waltz sao?”

“Ừm.” Quả thật, đây là lần đầu tiên Tiêu Phàm khiêu vũ điệu waltz ngoài đời thực, mặc dù những động tác này trong trò chơi dựa vào hệ thống hắn đã từng thực hiện nhưng Tiêu Phàm cho rằng đó cũng không tính là khiêu vũ.

Tiêu Phàm cũng không biết rằng bởi vì sự mạnh mẽ uốn nắn kỹ năng của hệ thống, nên khiến cho hắn đối với tiêu chuẩn của mỗi một động tác khiêu vũ đều có kinh nghiệm nhất định, các động tác khiêu vũ của hệ thống lại đều vô cùng chuẩn mực. Đó chính là lý do mà hiện tại khi hắn dùng thân thể của mình để học khiêu vũ lại có phản xạ điều kiện như đang ôn lại bài cũ.

Hoàn toàn không biết tình hình thực tế, Hàn Thi Dao nghe nam sinh trước mặt thừa nhận như vậy lại càng kinh ngạc, nhớ lại chính cô khi còn nhỏ học điệu khiêu vũ này, để có thể khiêu vũ ra những động tác cơ bản đã mất rất nhiều thời gian. Vì vậy thờ dài nói: “Anh thật sự rất có năng khiếu khiêu vũ.”

“Nói gì vậy chứ, rõ ràng là do giáo viên dạy rất tốt.” Tiêu Phàm được Hàn Thi Dao khen ngợi, khiêm tốn trả lời.

Hàn Thi Dao thấy nam sinh này có năng khiếu khiêu vũ hơn người, hơn nữa lại muốn học điệu waltz, quan trọng nhất chính là làm người ngay thẳng, cư xử nhã nhặn trước mặt cô, không giống với những nam sinh khác lúc nào cũng nhìn lung tung trên cơ thể cô. Đúng lúc cô đang thiếu một bạn nhảy cùng khiêu vũ điệu waltz, nói sao đi nữa cũng học cùng một học viện, đang định mở lời mời anh ta thường xuyên đến đây luyện tập...

“Tên dê xồm kia, mau thả Dao Dao ra.” Từ cửa phòng khiêu vũ truyền tới một tiếng chửi bới.

Phương Hạo Thiên nhận được điện thoại của bạn thân nói rằng có nam sinh đi đến phòng khiêu vũ của Hàn Thi Dao, không e dè chút nào thương thức kỹ thuật khiêu vũ của Hàn Thi Dao. Phương Hạo Thiên liền cả giận, vứt bỏ dự định cùng “em gái” vừa gọi đến đại chiến ba trăm hiệp đi, dùng tốc độ nhanh nhất lái xe quay về trường.

Lúc hắn ta mò hôi nhẽ nhại chạy đến phòng khiêu vũ số 1-4, tầng 1, giảng đường B, không phát hiện thấy nam sinh nào vậy xem bên ngoài phòng khiêu vũ, trong lòng nhất thời thờ phào nhẹ nhõm.

Phương Hạo Thiên nghĩ rằng, dù sao cũng đã đến đây rồi, không bằng cứ thương thức kỹ thuật khiêu vũ xinh đẹp của Hàn Thi Dao nhà hắn một chút.

Nhưng không nghĩ tới đập vào mắt hắn ta lại là một màn vô cùng chướng mắt, chứng kiến Hàn Thi Dao và một nam sinh đang tay cầm tay, thân thể thân mật dựa vào nhau khiêu vũ, lại còn tình chàng ý thiếp nói nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Rời đi

Từ lúc hắn ra lệnh cấm lui tới khiêu vũ này vào năm nhất đại học, chưa có ai dám không nể mặt tập đoàn Phương Thắng mà vi phạm mệnh lệnh này, kể cả giảng viên cũng không ngoại lệ, không nghĩ tới hôm nay lại gặp phải một tên nhóc không biết trời cao đất dày dám can đảm ở trước mặt hắn ta công khai cùng hắn tranh bạn gái!

“Ai cho phép anh gọi tôi là Dao Dao!” Hàn Thi Dao nhìn thấy Phương Hạo Thiên tới trong lòng không tránh khỏi phiền muộn, phát hiện ra mình đã ngừng khiêu vũ mà vẫn giữ nguyên động tác nâng đỡ, Phương Hạo Thiên lại nhìn chăm chăm vào cô, cảm thấy hơi xấu hổ, liền lập tức thu tay lại.

Phương Hạo Thiên nhìn thấy động tác của Hàn Thi Dao trong lòng có loại cảm giác như đang bắt kẻ thông dâm, nói: “Dao Dao, sao em có thể như vậy! Còn mấy nữa, tên nhóc thối tha này rốt cuộc là ai? Mày dám tiếp cận Hàn Thi Dao, phạm tội tày trời, có biết chữ chết viết như thế nào không hả?”

Tiêu Phàm nhìn sự uy hiếp hung tợn của người đàn ông trước mặt, đối với vai diễn không thể giải thích của hắn trong vở kịch máu chó này trong lòng có chút bùi ngùi.

Tiêu Phàm quét mắt nhìn tên đàn ông đang thờ hồn hèn tức giận trước mặt từ đầu tới chân, mắt nhìn người của Tiêu Phàm thật ra rất chuẩn, dù sao đi nữa hắn cũng đã ra xã hội lăn lộn một năm, mà yêu cầu về khả năng nhìn người đối với nhân viên bán hàng lại cực kỳ cao.

Từ một thân hàng hiệu đến khí chất trên người hắn ta.

Vừa nhìn liền biết không phải chỉ là một thiếu gia nhà giàu bình thường mà là thiếu gia của một tập đoàn lớn. Là người mà hẳn không trêu chọc nổi, lần này phiền phức to, hẳn cũng không phải nam chính trong tiểu thuyết đô thị mạng, không dám đối chọi với hắn ta.

Đột nhiên khoe mắt hắn phát hiện túi quần Phương Hạo Thiên phồng lên, nhìn hình dạng có vẻ như là một hộp gì đó, bởi vì là quần hàng hiệu chú trọng nhất là hộp một nên túi quần được thiết kế không lớn lắm, bởi vậy miệng hộp thoáng lộ ra một chút, nhìn thấy màu sắc của cái hộp, trong lòng Tiêu Phàm liền tính toán.

“Ồi chào, là tôi có mắt như mù, không cẩn thận đắc tội với thiếu gia đây, tiểu nhân tại đây xin nhận lỗi với ngài.”

Phương Hạo Thiên vốn tưởng rằng nam sinh này dám làm trái lệnh cấm của hắn, lá gan phải rất lớn, nhưng mà nhìn thấy dáng vẻ hiện tại của tên nhóc này, hóa ra cũng chẳng có năng lực gì ghê gớm, nhưng mà tội chết có thể miễn tội sống khó tha, ai bảo hắn ta chiếm được tiện nghi mà mình không chiếm được chứ.

Hàn Thi Dao nhìn thấy biểu hiện của nam sinh này trong lòng nhất thời thất vọng, vốn tưởng rằng người ngay thẳng như anh ta có thể không giống với người khác, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là khuất phục trước thế lực.

Phương Hạo Thiên nhìn thấy vẻ mặt Hàn Thi Dao thay đổi, trong lòng thoáng cái khá hơn nhiều.

“Người thanh cao như thiếu gia, sao có thể so đo tính toán với dân chúng tầm thường như tôi được chứ, chỉ một món đồ vật trên người ngài cũng đều có thể tùy tiện đổi toàn bộ đồ trên người tôi rồi, đặc biệt là cái hộp được mệnh danh “Một đêm mười lần sủng không ngủ, cúc hoa bách chiến sắc vẫn son” xuân dược. Một hộp thần dược trị giá 998 tệ này không phải người thường như tôi có thể với tới, chỉ có người có khí chất vương giả như thiếu gia đây mới có thể dùng được. Nếu lúc còn sống tôi có thể may mắn có được một hộp tất nhiên sẽ luyện tiếu không dám sử dụng, chỉ có thể xem như gia bảo mà đem cất giữ thật tốt thôi.”

Không sai, Tiêu Phàm rất quen thuộc với thứ lộ ra từ trong túi quần của Phương Hạo Thiên. Trước đây, lúc Tiêu Phàm làm nhân viên bán hàng, đây chính là một trong số những sản phẩm cao cấp mà quản lý phân phát, viên xuân dược này cũng không phải loại chỉ có mã ngoài chỉ nhìn được mà không dùng được, được hiệu thực đúng là rất tốt cho nên rất nổi tiếng. Lại thêm Tiêu Phàm ngày ngày rèn luyện tố chất nghề nghiệp, thành tích luôn luôn đứng đầu. Lúc đó, loại thiếu gia chuyên đốt tiền như Phương Hạo Thiên, hẳn luôn một tay hốt trọn. Xuân dược này Tiêu Phàm đã bán qua mấy trăm chai, không quen mắt mới là chuyện lạ. Chỉ cần nhìn thoáng qua, Tiêu Phàm trên cơ bản liền có thể nhận ra sản phẩm này.

Trong túi quần chính là hộp “Vũ khí bí mật” Phương Hạo Thiên vốn tính toán mang theo “em gái” đến khách sạn đại chiến ba trăm hiệp, chẳng qua lúc trên đường nhận được điện thoại liền vội tới đây, sớm quên mất đem hộp này lấy ra, chẳng hiểu thế nào lại bị tên nam sinh trước mắt này nhắc đến.

Phương Hạo Thiên liền lập tức lúng túng, bây giờ lại là đang ở trước mặt Hàn Thi Dao, hắn vội nhìn qua Hàn Thi Dao, giải thích: “Dao Dao, em hãy nghe anh nói, mọi chuyện đều không phải như em nghĩ...”

“Cút, Dao Dao là để cho anh gọi sao?”

Trước kia không nhận ra nam sinh này đang làm gì, lúc này Hàn Thi Dao vừa nhìn liền hiểu. Nhưng mà Hàn Thi Dao nhìn thoáng qua vật lộ ra ngoài túi quần của Phương Hạo Thiên, thầm nghĩ không phải chỉ là một hộp gỗ thôi sao, cái gì mà xuân dược, nghĩ rằng nam sinh xa lạ này chỉ đang nói bừa, Phương Hạo Thiên cũng thật là, chỉ cần lấy ra xem không phải rõ ràng rồi sao, vẫn còn muốn giải thích gì chứ, thật là ngốc.

Cô đâu biết, Phương Hạo Thiên cũng không dám đem đồ vật trong túi lấy ra, lấy ra rồi cũng không biết nên giải thích thế nào.

Bây giờ Phương Hạo Thiên đang đưa lưng về phía Tiêu Phàm, hướng Hàn Thi Dao cuống quýt giải thích, Tiêu Phàm thầm nghĩ nên thừa dịp hiện tại đi thôi, không đi thì liền gặp phiền phức.

Tiêu Phàm lén lút hướng về phía Hàn Thi Dao vẫy vẫy tay tạm biệt.

Hàn Thi Dao thấy động tác của Tiêu Phàm thì khẽ vuốt cằm, Phương Hạo Thiên liền chú ý tới, đang muốn xoay người lại, nhưng đúng lúc này tiếng quát trách của Hàn Thi Dao vang lên: “Phương Hạo Thiên ơi là Phương Hạo Thiên, bình thường nhìn anh là một người có tri thức hiểu lễ nghĩa, không ngờ anh lại là người như vậy!”

Hàn Thi Dao chỉ có thể giúp nam sinh này đến đây thôi, cô hiểu rõ gia thế Phương Hạo Thiên lớn, một sinh viên ăn mặc bình thường như Tiêu Phàm không thể đắc tội được, đáng tiếc còn chưa biết tên của anh ta, nhưng mà nếu anh ta là sinh viên ở đây nhất định sẽ còn có ngày gặp lại.

Phương Hạo Thiên cũng nghĩ như vậy, cho dù bây giờ hắn ta có thể trốn thì như thế nào, hòa thượng có thể trốn nhưng mà chùa chiền cũng trốn được sao? Nếu là sinh viên trường này, hẳn còn sợ không tìm được hắn ta sao? Đợi đấy mà xem. Việc cấp bách bây giờ không phải là đi bắt tên nam sinh kia báo thù rửa hận mà chính là che giấu việc trước đây, đừng để Hàn Thi Dao ấn tượng hắn ban ngày ban mặt lại làm loại chuyện kia.

Tiếc là cả hai người bọn họ đều hiểu lầm, Tiêu Phàm cũng không phải là sinh viên trường này.

Lúc này Tiêu Phàm đã tùy ý ra khỏi cổng trường rồi.

Làm trễ mất nhiều thời gian như vậy nên đi mua đồ ăn rồi, những chuyện ân oán của nhà giàu này người bình thường như hắn sao có thể xen vào được. Xem ra nơi này lần sau không thể đến nữa rồi, nếu không sẽ gặp phải phiền phức, vẫn còn muốn cùng người đẹp kia học thêm một chút, thật là đáng tiếc.

“Thi Dao! Phương Hạo Thiên, anh ở đây làm gì? Đã bảo anh không được phép làm phiền Thi Dao rồi mà, không nghe thấy hả?”

Một cô gái ăn mặc gợi cảm, nóng bỏng khiến người nhìn miệng đắng lưỡi khô đi đến.

Phương Hạo Thiên nhìn thấy người đến, liền yên tĩnh lại.

“Bảo anh đi ra ngoài, anh không nghe thấy sao?” Cô gái nhìn Phương Hạo Thiên không có ý tốt nói.

Phương Hạo Thiên thường ngày hung hăng vênh vào lại cứ vậy liền ngoan ngoan đi ra ngoài, cô gái này Phương Hạo Thiên cũng không dám trêu chọc.

“Phi Phi, cậu đến rồi.” Hàn Thi Dao cũng không để ý đến mồ hôi trên người chạy đến ôm lấy cô gái nóng bỏng kia, một hình ảnh vô cùng ướt át.

“Tên khốn Phương Hạo Thiên này tại sao lại ở đây? Còn nữa chị cậu đâu rồi, nếu chị cậu ở đây, cũng nhất định sẽ đuổi hắn ta ra ngoài, đã bảo cậu đừng lúc nào cũng hiền lành như vậy, phải cho hắn ta biết tay một chút.”

“Sau khi Tân Sinh mở máy chủ, chị của tớ vội vàng chơi game, lại nói, Phi Phi cậu có chơi Tân Sinh không? Đến trận doanh Tinh Linh đi, vào công hội Hoa Nguyệt của tui tớ, công hội của tui tớ chỉ nhận toàn người chơi nữ thôi.”

“Có chơi mà, tớ đang ở trận doanh Ác Ma không qua bên đó được, nhưng mà bên này cũng rất thú vị, tớ gặp được một gã rất thụ vị, hắn ta ở trong trò chơi bị một cái móng cừu đặt trên đầu, cảnh tượng đó buồn cười miễn bàn, đến bây giờ nhớ lại vẫn cảm thấy buồn cười...”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Hắc Quản lý

Nếu như bây giờ Tiêu Phàm ở đây, nhất định sẽ cảm thấy cô gái này nhìn rất quen mắt...

Tiêu Phàm lướt siêu thị một vòng sau đó ngẫu nhiên hát đi về nhà, nói thật ra hôm nay thật hể hể không tệ, được cùng người đẹp tiếp xúc gần gũi, nếu không có tên ngu ngốc X nào đó đến làm loạn thì nói không chừng còn có thể tiến thêm một bước tuyệt vời gì đó.

Nếu như vợ tương lai của hắn có thể đẹp giống như em gái Hàn Thi Dao kia thì thật là tốt, chẳng hiểu sao trong đầu Tiêu Phàm lại xuất hiện hình ảnh của Hồ Nữ, hắn liền giật cả mình.

Trong lòng lẩm nhẩm, tâm tĩnh như nước, tâm tĩnh như nước...

Trên đường đi về nhà, đi mãi đi mãi đã đến gần quảng trường, Tiêu Phàm lại dừng bước.

Nhìn tình cảnh quen thuộc ở quảng trường, quên đi, chân thật ngứa ngáy, phải luyện tập một chút vậy.

“Tiêu Phàm, sao cháu lại ở đây?”

“Bác Lý, cháu đến luyện khiêu vũ một chút ạ.”

“Cháu nha, đừng có mà lười kéo làm quen. Bác cũng không có con gái để giới thiệu cho cháu đâu.”

“Haizz, bác nghĩ cháu là loại người gì chứ, với lại khiêu vũ thú vị như vậy, sao lại không làm?”

Giống như lời Hàn Thi Dao nói, hiện nay, cũng không có ai dạy khiêu vũ điệu waltz, ngay cả ở học viện cũng không có mở lớp học chuyên nghiệp, nhưng mà trên thế giới có một nơi gọi là quảng trường, trên quảng trường có các hội khiêu vũ của các cô bác, mặc dù các cô bác này trình độ khiêu vũ vẫn chưa tới mức thành thạo nhưng mà lại rất hiểu biết đối với các loại vũ điệu.

Đất trời mênh mông là tình yêu của ta, dưới chân núi xanh trùng điệp hoa đang nở, nhịp điệu thế nào mới là vui tươi nhất, tiếng ca thế nào mới là thoải mái nhất... (1) Trên quảng trường khắp nơi vang lên bài hát sức sống bắn ra bốn phía không bao giờ lỗi thời trong truyền thuyết này.

Hiện tại bởi vì Tiêu Phàm nhầm lẫn mà tạo nên một loạt ảnh hưởng, cho nên sau này mỗi khi Hồ Nữ nhìn thấy Tiêu Phàm sử dụng điệu waltz phong vũ đều có một loại cảm giác khó hiểu, đó là một loại cảm giác thân thuộc.

Hồ Nữ cho rằng có thể là tại cô và Tiêu Phàm cùng một đội lâu ngày mà sinh ra ảo giác, nhưng mà cô không biết là khi người khác nhìn Tiêu Phàm sử dụng điệu waltz phong vũ cũng sẽ nảy sinh loại cảm giác kỳ diệu khó hiểu này, tới cuối cùng bọn họ cũng không rõ tại sao lại có hiện tượng này.

[Hoan nghênh đã sử dụng sản phẩm của công ty, đang quét hình, xin chờ một chút...]

[Quét hình hoàn thành, xác nhận ID450xxxxxx0925xxxx.

Tên: Tiêu Phàm, đang kiểm tra vấn đề bảo mật...]

[Chưa phát hiện phần mềm của bên thứ ba, trò chơi khởi động, 10 giây sau tiến vào.]

[Hệ thống cộng đồng của trò chơi đã mở, hệ thống thời trang đã mở, sau này nhiều nội dung đặc sắc hơn sẽ lần lượt được mở ra, nội dung cụ thể mời người chơi xem trên trang web chính thức của Tân Sinh, kính xin chờ đợi. Một lần nữa cảm tạ người chơi đã ủng hộ Tân Sinh.]

[Người chơi Hào Đại Bàn muốn thêm bạn làm bạn tốt, có chấp nhận hay không]

[Người chơi Hồ Nữ muốn thêm bạn làm bạn tốt, có chấp nhận hay không]

[Người chơi Xà Cơ muốn thêm bạn làm bạn tốt, có chấp nhận hay không]

Vừa đăng nhập vào trò chơi, các thông báo liên tiếp hiện lên...

Tiêu Phàm tiện tay ấn xác nhận, tâm tình hơi uể oải, lại từ thế giới của người bình thường trở lại trại tập trung cho biến thái rồi.

“Anh làm gì đó hả, dám để bản tiểu thư phải ở đây đợi anh?” Giọng nói quen thuộc vang lên.

“Không có gì, đi làm một số chuyện nên tới hơi trễ...”

Trên quán trường, Tiêu Phàm và bác gái họ Lý kia có trò chuyện với nhau đôi chút.

Thân ảnh của Hồ Nữ vừa đập vào mắt, Tiêu Phàm lập tức nói không nên lời.

Lúc này Hồ Nữ đã đổi trang phục.

Mái tóc đã được buộc lên thành đuôi ngựa gọn gàng, bộ đồ chiến đấu màu đen bó sát người khiến cho đường cong hoàn mỹ vốn đã nổi bật càng thêm gợi cảm. Bên hông thắt một chiếc dây lưng bằng đồng tôn lên chiếc eo thon của Hồ Nữ. Hai bên đùi đeo túi vũ khí bằng da, có thể dùng để thu nạp vũ khí, ngoài ra bên bắp chân phải còn đeo một túi trang bị, còn trên lưng chỉ đeo một chiếc túi vải giản dị. Tay đeo bao tay không ngón. Cô đứng ở đó lộ ra khí khái hào hùng mà gợi cảm, rất cảm giác tựa như Laura trong “Kẻ cướp lăng mộ” vậy.

Mà lúc này, Xà Cơ cũng đi tới. Xà Cơ mặc một bộ quần áo liền màu xanh lục có mũ trùm, bên trên mũ trùm vẽ một đôi mắt rắn ngoác miệng đáng yêu. Tổng thể khiến cho người ta có cảm giác như thể một bộ đồ ngủ có tạo hình khủng long, một con khủng long há miệng. Khuôn mặt nhỏ khả ái của Xà Cơ từ trong miệng khủng long lộ ra, vẫn đeo cặp kính nhỏ tinh xảo như cũ.

“Nhìn đến phát ngoác rồi sao?” Hồ Nữ rất vui vẻ với phản ứng ngây ngô của Tiêu Phàm.

“Khụ khụ.” Tiêu Phàm vội ho khan che đi sự bối rối của mình, nghĩ thầm đây chắc là hệ thống thời trang mới mở hôm nay.

“Bộ đồ khủng long của Xà Cơ rất đáng yêu.” Tiêu Phàm cố ý không nhắc tới Hồ Nữ.

“Đây là rắn, rắn đáng yêu.” Nghe vậy Xà Cơ không hề vui vẻ, sột rượt chỉnh lại.

“Được rồi, là rắn hay là thần lằn?”

Những cô bé khác nghe đến rắn đã sớm bị dọa đến hồn bay phách lạc, mà Xà Cơ lại cứ có chút ngoác miệng khác biệt với người bình thường, thích loài sinh vật vô cùng hung ác này, thật sự không biết Xà Cơ thần kinh thô đến mức nào.

Các cô bé bây giờ tiêu phí cũng rõ là không có lý trí. Tiêu Phàm chơi game chưa game chưa bao giờ tốn tiền vào cái loại thời trang chỉ thay đổi quần áo vẻ ngoài mà không thêm thuộc tính này, bởi vì cái này không có lợi gì đối với chiến đấu.

Nghe nói bởi vì tạo hình mặc định của nhân vật trong hệ thống mặc quần áo bằng vải bố màu xám trắng đã khiến cho tổng đài nhận được vô số lời khiếu nại của người chui nử thích chưng diện. Khả năng là do người chơi nữ thích chưng diện như vậy, hệ thống mới cho ra mắt hệ thống thời trang.

“Đi thôi, tranh thủ thời gian để luyện cấp, quần áo của các cô cũng thay xong rồi, hiện giờ tất cả mọi người đều là cấp 9, tranh thủ lên cấp 10 sớm một chút để còn đi thành ác ma Abaddon.

“Anh cứ đi luyện cấp như vậy?”

“Cô còn muốn thế nào, đừng lãng phí thời gian.”

“Anh mặc như thế này đi với chúng tôi trông như hai đẳng cấp khác nhau, anh không thấy mất mặt à?”

“Không thấy, tôi không chú trọng những quần áo mà không có thêm thuộc tính kia.”

Tiêu Phàm hơi nổi nóng, tôi mặc cái gì chẳng được, liên quan gì đến mấy người.

“Đàn ông các người là một lũ mất toét keo kiệt, chẳng phải là do không muốn tốn một ít tiền à, anh mặc bộ quần áo rách nát giống như ăn mày này cùng một tổ đội với hai mỹ nữ chúng tôi, anh không cảm thấy mất mặt nhưng chúng tôi thấy mất mặt! Hơn nữa anh còn là đội trưởng của tổ đội chúng tôi.” Hồ Nữ hoàn toàn quên mất hôm qua cô cũng có hình tượng như thế này: “Thấy anh đáng thương như vậy,

Chị đây sẽ cho anh một bộ.”

“Tôi không cần những thứ này, thay đổi về ngoài đối với tôi mà nói không có chút ý nghĩa nào.” Tiêu Phàm khinh thường nói, Tiểu Bạch chính là tiêu tiền hoang phí vào những thứ vô nghĩa thế này trong game.

“Không thể dạy trẻ con như vậy! Anh thì biết cái gì, anh ăn mặc như vậy sẽ ảnh hưởng đến tâm tình luyện cấp của tôi!” Hồ Nữ thấy mình có lòng tốt cho anh ta một bộ quần áo mà tên này lại có đáng về khinh thường như vậy, lập tức tức giận: “Mau giao quyền mặc thử quần áo của anh cho tôi!”

Tiêu Phàm thấy Hồ Nữ vì chuyện này mà nhảy dựng lên với mình, có chút bất đắc dĩ, giao quyền mặc thử quần áo của mình cho Hồ Nữ, cô đã thích tốn tiền thì tùy cô.

Chức năng chuyển giao quyền mặc thử quần áo là chức năng mà hệ thống thiết lập bên trong người chơi cho phép người chơi có thể chọn quần áo cho chính mình. Tiêu Phàm cho rằng, thiết kế này là để giải quyết những gian lận trong trò chơi, biện pháp để hệ thống hoàn lại tiền.

Đúng lúc đó này một luồng ánh sáng bao quanh thân hình Tiêu Phàm, Tiêu Phàm lác mình biến hóa...

Tiêu Phàm phát hiện tóc mình đột nhiên dài ra, cảm thấy phần eo được thắt chặt, trước ngực lỏng lỏng lẻo lẻo, cúi đầu nhìn xuống thân mình, phát hiện mình đang mặc một bộ váy hồng phấn viền ren, trong lòng hẳn có một dự cảm bất thường...

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Doanh Địa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.